

2024/1351

22.5.2024

REGULAMENTUL (UE) 2024/1351 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

din 14 mai 2024

privind gestionarea azilului și migrației, de modificare a Regulamentelor (UE) 2021/1147 și (UE) 2021/1060 și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 604/2013

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 78 alineatul (2) litera (e) și articolul 79 alineatul (2) literele (a), (b) și (c),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽¹⁾,

având în vedere avizul Comitetului Regiunilor ⁽²⁾,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽³⁾,

întrucât:

- (1) Uniunea, constituind un spațiu de libertate, securitate și justiție, ar trebui să asigure absența controalelor asupra persoanelor la frontierele interne și să elaboreze o politică comună în domeniul azilului, al imigrării și al gestionării frontierelor externe ale statelor membre care să se întemeieze pe solidaritate și pe o distribuție echitabilă a răspunderii între statele membre și care să fie echitabilă față de resortisanții țărilor terțe și apatrizi și să respecte dreptul internațional și dreptul Uniunii, inclusiv drepturile fundamentale.
- (2) Pentru a spori încrederea reciprocă între statele membre este necesară o abordare cuprinzătoare privind gestionarea azilului și migrației care reunește componente interne și externe. Eficacitatea unei astfel de abordări depinde de abordarea în comun și de punerea în aplicare în mod coerent și integrat a tuturor componentelor.
- (3) Prezentul regulament ar trebui să contribuie la această abordare cuprinzătoare prin stabilirea unui cadru comun pentru acțiunile Uniunii și ale statelor membre, fiecare în limitele competențelor sale, în domeniul azilului și al politicilor pertinente de gestionare a migrației, prin susținerea și dezvoltarea principiului solidarității și al distribuirii echitabile a răspunderii, inclusiv a implicațiilor financiare între statele membre ale principiului respectiv, care guvernează politicile în domeniul azilului și al migrației în conformitate cu articolul 80 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE). Principiul solidarității și al distribuirii echitabile a răspunderii ar trebui să fie premisa pe baza căreia statele membre, în mod colectiv, împart responsabilitatea pentru gestionarea migrației, în special în domeniul reglementat de sistemul european comun de azil.
- (4) Statele membre ar trebui să ia toate măsurile necesare, printre altele, pentru a oferi acces la protecție internațională și condiții de primire adecvate celor aflați în dificultate, pentru a promova căile legale, pentru a permite aplicarea efectivă a normelor privind determinarea statului membru responsabil de examinarea unei cereri de protecție internațională, pentru a gestiona în mod eficient returnarea resortisanților țărilor terțe care nu îndeplinesc sau nu mai îndeplinesc condițiile de ședere pe teritoriul statelor membre, pentru a preveni migrația ilegală și circulația neautorizată a resortisanților țărilor terțe și a apatrizilor între statele membre, pentru a combate introducerea ilegală de migranți și traficul de persoane, inclusiv pentru a reduce vulnerabilitățile cauzate de acestea, și pentru a oferi sprijin altor state membre sub formă de contribuții de solidaritate, ca o contribuție a acestora la abordarea cuprinzătoare.

⁽¹⁾ JO C 155, 30.4.2021, p. 58.

⁽²⁾ JO C 175, 7.5.2021, p. 32.

⁽³⁾ Poziția Parlamentului European din 10 aprilie 2024 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și decizia Consiliului din 14 mai 2024.

- (5) Pentru a consolida cooperarea cu țările terțe în materie de azil și migrație, inclusiv în ceea ce privește readmisia și abordarea cauzelor profunde și a factorilor care determină migrația ilegală și strămutarea forțată, este necesar să se promoveze și să se construiască parteneriate adaptate și reciproc avantajoase cu aceste țări. Astfel de parteneriate ar trebui să ofere un cadru pentru o mai bună coordonare a politicilor și instrumentelor pertinente ale Uniunii cu țările terțe și să se bazeze pe drepturile omului, pe statul de drept și pe respectarea valorilor comune ale Uniunii. În ceea ce privește componentele externe ale abordării cuprinzătoare, nicio dispoziție din prezentul regulament nu afectează repartizarea preexistentă a competențelor între statele membre și Uniune sau între instituțiile Uniunii. Aceste competențe vor continua să fie exercitate cu respectarea deplină a normelor procedurale din tratate și în conformitate cu jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene, în special în ceea ce privește instrumentele fără caracter juridic obligatoriu ale Uniunii.
- (6) Cadru comun este necesar pentru a aborda în mod eficace fenomenul din ce în ce mai răspândit al sosirilor mixte, și anume de persoane care au nevoie de protecție internațională și de persoane care nu au nevoie de această protecție, și ca recunoaștere a faptului că responsabilitatea pentru sosirile ilegale de migranți și solicitanți de azil în Uniune nu ar trebui să fie asumată de fiecare stat membru în parte, ci de Uniune în ansamblul său. Domeniul de aplicare al prezentului regulament ar trebui să includă, de asemenea, persoane admise.
- (7) Pentru a asigura coerența și eficacitatea acțiunilor și măsurilor luate de Uniune și de statele sale membre, acționând în limitele competențelor lor respective, este nevoie de un proces integrat de elaborare a politicilor și de o abordare cuprinzătoare în ce privește gestionarea azilului și migrației, care să includă atât componentele sale interne, cât și pe cele externe. Uniunea și statele membre ar trebui să asigure, fiecare în limitele competențelor lor respective și în conformitate cu dreptul aplicabil al Uniunii și cu obligațiile internaționale, coerența și punerea în aplicare a politicilor de gestionare a azilului și migrației.
- (8) Pentru a se asigura că sistemele lor de azil, de primire și de migrație sunt bine pregătite și că fiecare parte a sistemelor respective dispune de o capacitate suficientă, statele membre ar trebui să dispună de resursele umane, materiale și financiare și de infrastructura necesare pentru a pune în aplicare în mod eficace politicile de gestionare a azilului și migrației și să aloce personalul necesar autorităților lor competente pentru punerea în aplicare a prezentului regulament. Statele membre ar trebui, de asemenea, să asigure o coordonare adecvată între autoritățile naționale relevante, precum și cu autoritățile naționale ale celorlalte state membre.
- (9) Adoptând o abordare strategică, statele membre ar trebui să dispună de strategii naționale pentru a asigura capacitatea lor de a pune în aplicare în mod eficient sistemele lor de gestionare a azilului și a migrației, în deplină conformitate cu obligațiile care le revin în temeiul dreptului Uniunii și al dreptului internațional. Respectivele strategii ar trebui să includă măsuri preventive pentru a reduce riscul de presiune migratorie, precum și informații privind planurile de urgență, inclusiv cele prevăzute de Directiva (UE) 2024/1346 a Parlamentului European și a Consiliului⁽⁴⁾, și informații pertinente în ceea ce privește principiul elaborării integrate a politicilor și principiul solidarității și al distribuirii echitabile a răspunderii în temeiul prezentului regulament și obligațiile juridice care decurg din acestea la nivel național. Comisia și organele, oficiile și agențiile relevante ale Uniunii, în special Agenția Uniunii Europene pentru Azil (denumită în continuare „Agenția pentru azil”), ar trebui să fie în măsură să sprijine statele membre atunci când își stabilesc strategiile naționale. Consultarea autorităților locale și regionale de către statele membre, în conformitate cu dreptul intern și după caz, ar putea, de asemenea, să îmbunătățească și să consolideze strategiile naționale. Pentru a se asigura că strategiile naționale sunt comparabile în ceea ce privește anumite elemente de bază specifice, Comisia ar trebui să stabilească un model comun.
- (10) Pentru a se garanta faptul că există un sistem eficace de monitorizare care să asigure aplicarea acquis-ului Uniunii în materie de azil, rezultatele monitorizării efectuate de Agenția pentru Azil și de Agenția Europeană pentru Poliția de Frontieră și Garda de Coastă, precum și de alte organe, oficii, agenții sau organizații relevante, părți relevante ale evaluării efectuate în conformitate cu Regulamentul (UE) 2022/922 al Consiliului⁽⁵⁾, precum și ale celei efectuate în conformitate cu articolul 10 din Regulamentul (UE) 2024/1356 al Parlamentului European și al Consiliului⁽⁶⁾ ar trebui, de asemenea, să fie luate în considerare în cadrul strategiilor naționale ale statelor membre. Statele membre ar putea, de asemenea, să ia în considerare rezultatele altor mecanisme de monitorizare pertinente.

(4) Directiva (UE) 2024/1346 a Parlamentului European și a Consiliului din 14 mai 2024 de stabilire a standardelor pentru primirea solicitanților de protecție internațională (JO L, 2024/1346, 22.5.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1346/oj>).

(5) Regulamentul (UE) 2022/922 al Consiliului din 9 iunie 2022 privind instituirea și funcționarea unui mecanism de evaluare și monitorizare în vederea verificării aplicării acquis-ului Schengen și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 1053/2013 (JO L 160, 15.6.2022, p. 1).

(6) Regulamentul (UE) 2024/1356 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 mai 2024 de introducere a screeningului resortisanților țărilor terțe la frontierele externe și de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 767/2008, (UE) 2017/2226, (UE) 2018/1240 și (UE) 2019/817 (JO L, 2024/1356, 22.5.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1356/oj>).

- (11) Comisia ar trebui să adopte o strategie europeană pe termen lung de gestionare a azilului și a migrației (denumită în continuare „strategia”) care să stabilească abordarea strategică pentru a asigura o punere în aplicare coerentă a strategiilor naționale la nivelul Uniunii, în concordanță cu principiile stabilite în prezentul regulament, în dreptul primar al Uniunii și în dreptul internațional aplicabil.
- (12) Având în vedere importanța de a asigura gradul de pregătire necesar și capacitatea Uniunii de a se adapta la realitățile emergente și în schimbare în ceea ce privește gestionarea azilului și migrației, Comisia ar trebui să adopte anual un raport european anual privind azilul și migrația (denumit în continuare „raportul”). Raportul ar trebui să evalueze situația în materie de azil, primire și migrație din perioada anterioară de 12 luni de-a lungul tuturor rutelor de migrație spre și în toate statele membre, să servească drept instrument de alertă timpurie și de sensibilizare pentru Uniune în domeniul migrației și azilului și să ofere un tablou situațional strategic și previziuni pentru anul următor. Raportul ar trebui să stabilească, printre altele, gradul de pregătire al Uniunii și al statelor membre pentru a răspunde și a se adapta la evoluția situației migrației, precum și la rezultatele monitorizării de către organele, oficiile și agențiile relevante ale Uniunii. Datele și informațiile, precum și evaluările cuprinse în raport ar trebui să fie luate în considerare în cadrul procedurilor decizionale referitoare la mecanismul de solidaritate prevăzut în partea a IV-a din prezentul regulament.
- (13) Raportul ar trebui să fie elaborat în consultare cu statele membre și cu organele, oficiile și agențiile relevante ale Uniunii. În scopul raportului, Comisia ar trebui să utilizeze mecanismele de informare existente, în principal conștientizarea și analiza integrate ale situației, cu condiția activării mecanismului integrat pentru un răspuns politic la crize, și mecanismul UE de pregătire pentru situații de criză și de gestionare a crizelor legate de migrație, prevăzut în Recomandarea (UE) 2020/1366 a Comisiei ⁽⁷⁾. Este extrem de important pentru a se asigura că Uniunea este pregătită și capabilă să se adapteze la realitățile în curs de evoluție și de gestionare a migrației și, prin urmare, pentru funcționarea cu succes a ciclului anual privind azilul și migrația și a mecanismului de solidaritate, ca statele membre, Consiliul, Comisia, Serviciul European de Acțiune Externă și organele, oficiile și agențiile relevante ale Uniunii să contribuie la astfel de mecanisme de informare existente și să asigure schimbul adecvat și în timp util de informații și date. Informațiile din alte surse pertinente, inclusiv Rețeaua europeană de migrație, Înaltul Comisar al Națiunilor Unite pentru refugiați și Organizația Internațională pentru Migrație, ar trebui, de asemenea, să fie luate în considerare. Comisia ar trebui să solicite informații suplimentare statelor membre numai atunci când respectivele informații nu sunt disponibile prin intermediul acestor mecanisme de informare și al organelor, oficiilor și agențiilor relevante ale Uniunii, pentru a evita duplicarea eforturilor.
- (14) Pentru a se asigura faptul că se instituie instrumentele necesare pentru a sprijini statele membre în abordarea provocărilor care pot apărea ca urmare a prezenței pe teritoriul lor a resortisanților țărilor terțe sau a apatrizilor, indiferent de modul în care au trecut frontierele externe ale statelor membre, raportul ar trebui să fie însoțit de o decizie care să precizeze statele membre care sunt supuse unei presiuni migratorii, sunt expuse riscului de presiune migratorie în cursul anului viitor sau se confruntă cu o situație migratorie semnificativă (denumită în continuare „decizia”). Statele membre care sunt supuse unei presiuni migratorii ar trebui să se poată baza pe utilizarea contribuțiilor de solidaritate incluse în rezerva anuală de solidaritate.
- (15) Pentru a oferi previzibilitate statelor membre aflate sub presiune migratorie și statelor membre contribuitoare, raportul și decizia ar trebui să fie însoțite de o propunere a Comisiei care să identifice măsuri de solidaritate anuale concrete, inclusiv relocări intra-UE, contribuții financiare și, după caz, măsuri de solidaritate alternative, precum și scara numerică a acestora care ar putea fi necesare pentru anul următor la nivelul Uniunii, recunoscând că diferitele tipuri de solidaritate au o valoare egală. Tipurile de măsuri și scara numerică a acestora identificate în propunerea Comisiei ar trebui cel puțin să corespundă pragurilor minime anuale pentru relocări intra-UE și contribuțiilor financiare. Respectivele praguri ar trebui să fie stabilite în prezentul regulament pentru a asigura planificarea previzibilă de către statele membre contribuitoare și pentru a oferi garanții minime pentru statele membre beneficiare. Atunci când se consideră necesar, Comisia ar putea identifica în propunerea sa cifre anuale mai mari pentru relocări intra-UE sau pentru contribuțiile financiare. Pentru a menține valoarea egală a măsurilor de solidaritate, ar trebui să fie menținut raportul dintre cifrele anuale identificate în prezentul regulament. În aceeași ordine de idei, atunci când identifică cifrele anuale, propunerea Comisiei ar trebui să țină seama de situațiile excepționale în care nu ar exista o nevoie de solidaritate preconizată pentru anul următor.
- (16) Pentru a asigura o mai bună coordonare la nivelul Uniunii și având în vedere caracteristicile specifice ale sistemului de solidaritate prevăzut de prezentul regulament, care se bazează pe angajamentele asumate de fiecare stat membru, exercitând întreaga discreție în ceea ce privește tipul de solidaritate, în cadrul Forumului la nivel înalt al UE privind solidaritatea (denumit în continuare „Forumul la nivel înalt”), ar trebui să se confere Consiliului, la propunerea Comisiei, competența de executare pentru instituirea rezervei anuale de solidaritate. Actul de punere în aplicare al Consiliului de instituire a rezervei anuale de solidaritate ar trebui să identifice măsuri de solidaritate anuale concrete,

⁽⁷⁾ Recomandarea (UE) 2020/1366 a Comisiei din 23 septembrie 2020 privind un mecanism al UE de pregătire pentru situații de criză și de gestionare a crizelor legate de migrație (Plan de acțiune în vederea pregătirii pentru situații de criză legate de migrație și a gestionării acestora) (JO L 317, 1.10.2020, p. 26).

inclusiv relocări intra-UE, contribuții financiare și, după caz, măsuri de solidaritate alternative, precum și scara numerică a acestora care ar putea fi necesară pentru anul următor la nivelul Uniunii, recunoscând totodată că diferitele tipuri de solidaritate au o valoare egală. Actul de punere în aplicare al Consiliului de instituire a rezervei anuale de solidaritate ar trebui să includă, de asemenea, angajamentele specifice asumate de fiecare stat membru.

- (17) Statelor membre beneficiare ar trebui să li se acorde posibilitatea de a executa acțiuni în țări terțe sau în legătură cu acestea, în conformitate cu domeniul de aplicare și cu scopul prezentului regulament și al Regulamentului (UE) 2021/1147 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁸⁾.
- (18) Statele membre și Comisia ar trebui să asigure respectarea drepturilor fundamentale și a Cartei drepturilor fundamentale a Uniunii Europene (denumită în continuare „carta”) în executarea acțiunilor finanțate de contribuțiile financiare. Condițiile favorizante prevăzute la articolul 15 din Regulamentul (UE) 2021/1060 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁹⁾, inclusiv condiția favorizantă orizontală privind „aplicarea și punerea în aplicare efectivă a Cartei drepturilor fundamentale”, ar trebui să se aplice programelor statelor membre sprijinite prin contribuții financiare. Pentru selectarea acțiunilor sprijinite prin contribuțiile financiare, statele membre ar trebui să aplice dispozițiile prevăzute la articolul 73 din Regulamentul (UE) 2021/1060, inclusiv ținând seama de cartă. Pentru acțiunile finanțate prin contribuțiile financiare, statele membre ar trebui să aplice sistemele de gestiune și control instituite pentru programele lor în conformitate cu Regulamentul (UE) 2021/1060. Statele membre ar trebui să protejeze bugetul Uniunii și să aplice corecții financiare prin anularea integrală sau parțială a sprijinului din contribuțiile financiare, în cazul în care cheltuielile declarate Comisiei sunt considerate neconforme cu reglementările, în concordanță cu Regulamentul (UE) 2021/1060. Comisia poate întrerupe termenul de plată, poate suspenda integral sau parțial plățile și poate aplica corecții financiare în conformitate cu dispozițiile Regulamentului (UE) 2021/1060.
- (19) În timpul operaționalizării rezervei anuale de solidaritate, statele membre care contribuie ar trebui să poată furniza, la cererea unui stat membru beneficiar, contribuții de solidaritate alternative. Contribuțiile de solidaritate alternative ar trebui să aibă valoare practică și operațională. În cazul în care Comisia, în urma consultării cu statul membru în cauză, consideră că sunt necesare astfel de măsuri, astfel cum sunt indicate de statul membru în cauză, astfel de contribuții ar trebui să fie identificate în propunerea Comisiei de act de punere în aplicare al Consiliului de instituire a rezervei anuale de solidaritate. Statele membre contribuitoare ar trebui să poată să se angajeze pentru astfel de contribuții chiar dacă nu sunt identificate în propunerea Comisiei de act de punere în aplicare al Consiliului de instituire a rezervei anuale de solidaritate, acestea ar trebui să fie contabilizate ca solidaritate financiară și valoarea lor financiară ar trebui să fie evaluată și aplicată în mod realist. În cazul în care contribuțiile respective nu sunt solicitate de statul membru beneficiar într-un anumit an, acestea ar trebui să se transforme în contribuții financiare la sfârșitul anului.
- (20) Pentru a facilita procesul decizional, propunerea Comisiei de act de punere în aplicare al Consiliului de instituire a rezervei anuale de solidaritate nu ar trebui să fie făcută publică decât după adoptarea sa de către Consiliu.
- (21) Pentru punerea în aplicare efectivă a cadrului comun și pentru a identifica lacunele, pentru a aborda provocările și a preveni acumularea presiunii asupra sistemelor de azil, de primire și de migrație, Comisia ar trebui să monitorizeze situația migrației și să furnizeze informații legate de acestea prin intermediul unor rapoarte periodice.
- (22) Pentru a asigura o distribuție echitabilă a răspunderii, solidaritatea astfel cum este consacrată la articolul 80 din TFUE și un echilibru al eforturilor între statele membre, ar trebui să fie instituit un mecanism obligatoriu de solidaritate care să acorde un sprijin eficient statelor membre supuse unei presiuni migratorii și să asigure un acces rapid la proceduri echitabile și eficiente de acordare a protecției internaționale. Un astfel de mecanism ar trebui să prevadă diferite tipuri de măsuri de solidaritate de valoare egală și să fie flexibil și capabil să se adapteze cu rapiditate la natura în schimbare a provocărilor legate de migrație. Răspunsul oferit în spiritul solidarității ar trebui să fie conceput de la caz la caz pentru a fi adaptat la nevoile statului membru în cauză.
- (23) Pentru a asigura punerea în aplicare fără probleme a mecanismului de solidaritate, Comisia ar trebui să numească un coordonator UE pentru solidaritate. Coordonatorul UE în materie de solidaritate ar trebui să monitorizeze și să coordoneze aspectele operaționale ale mecanismului de solidaritate și ar trebui să acționeze ca punct central de contact. Coordonatorul UE pentru solidaritate ar trebui să înlesnească comunicarea dintre statele membre în punerea în aplicare a prezentului regulament. Coordonatorul UE pentru solidaritate ar trebui, în cooperare cu Agenția pentru Azil, să promoveze metode de lucru coerente pentru identificarea persoanelor eligibile pentru relocarea intra-UE și

⁽⁸⁾ Regulamentul (UE) 2021/1147 al Parlamentului European și al Consiliului din 7 iulie 2021 de instituire a Fondului pentru azil, migrație și integrare (JO L 251, 15.7.2021, p. 1).

⁽⁹⁾ Regulamentul (UE) 2021/1060 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 iunie 2021 de stabilire a dispozițiilor comune privind Fondul european de dezvoltare regională, Fondul social european Plus, Fondul de coeziune, Fondul pentru o tranziție justă și Fondul european pentru afaceri maritime, pescuit și acvacultură și de stabilire a normelor financiare aplicabile acestor fonduri, precum și Fondului pentru azil, migrație și integrare, Fondului pentru securitate internă și Instrumentului de sprijin financiar pentru managementul frontierelor și politica de vize (JO L 231, 30.6.2021, p. 159).

corelarea acestora cu statele membre de relocare intra-UE, în special pentru a se asigura că sunt luate în considerare legăturile semnificative. Pentru a îndeplini în mod eficace rolul de coordonator UE pentru solidaritate, Biroul coordonatorului UE pentru solidaritate ar trebui să dispună de personal și de resurse suficiente și coordonatorul UE pentru solidaritate ar trebui să poată participa la reuniunile Forumului la nivel înalt.

- (24) Pentru a asigura punerea în aplicare efectivă a mecanismului de solidaritate instituit prin prezentul regulament, reprezentanții statelor membre la nivel ministerial sau la un alt înalt nivel politic ar trebui să fie convocați în cadrul unui Forum la nivel înalt, care ar trebui să examineze raportul, decizia și propunerea Comisiei de act de punere în aplicare al Consiliului de instituire a rezervei anuale de solidaritate, să facă un bilanț al situației generale și să ajungă la o concluzie cu privire la măsurile în materie de solidaritate și nivelurile necesare ale acestora pentru instituirea rezervei anuale de solidaritate și, după caz, cu privire la alte măsuri de răspuns în materie de migrație. Pentru a asigura buna funcționare și operaționalizarea rezervei anuale de solidaritate, coordonatorul UE pentru solidaritate ar trebui să convoace și să prezideze, în numele Comisiei, un Forum la nivel tehnic al UE privind solidaritatea (denumit în continuare „Forumul la nivel tehnic”), care să cuprindă reprezentanți la un nivel suficient de înalt, cum ar fi înalți funcționari ai autorităților competente ale statelor membre. Agenția pentru Azil și, după caz, și la invitația coordonatorului UE pentru solidaritate, Agenția Europeană pentru Poliția de Frontieră și Garda de Coastă și Agenția pentru Drepturi Fundamentale a Uniunii Europene ar trebui să participe la Forumul la nivel tehnic.
- (25) Având în vedere că operațiunile de căutare și salvare decurg din obligațiile internaționale, statele membre care se confruntă cu debarcări recurente în contextul operațiunilor de căutare și salvare s-ar putea număra printre statele membre care beneficiază de măsuri de solidaritate. Ar trebui să fie posibil să se identifice un procent orientativ din măsurile de solidaritate care ar putea fi necesare pentru statele membre în cauză. În plus, statele membre ar trebui să țină seama de vulnerabilitățile persoanelor care sosesc în urma unor astfel de debarcări.
- (26) Pentru a oferi un răspuns prompt la situația presiunii migratorii, coordonatorul UE pentru solidaritate ar trebui să sprijine relocarea intra-UE rapidă a solicitanților eligibili pentru relocare intra-UE și a beneficiarilor de protecție internațională eligibili pentru relocare intra-UE. Statul membru beneficiar ar trebui să întocmească o listă a persoanelor eligibile care urmează să fie relocate intra-UE, cu sprijinul Agenției pentru Azil, dacă i se solicită acest lucru și ar trebui să poată utiliza instrumente elaborate de coordonatorul UE pentru solidaritate. Persoanelor care urmează să fie relocate intra-UE ar trebui să li se ofere posibilitatea de a furniza informații cu privire la existența unor legături semnificative cu anumite state membre, dar nu ar trebui să aibă dreptul de a alege un anumit stat membru de relocare intra-UE.
- (27) Pentru a asigura un răspuns de solidaritate adecvat și în cazul în care contribuțiile statelor membre sunt insuficiente în raport cu nevoile identificate, Consiliul ar trebui să fie în măsură să convoace din nou Forumul la nivel înalt pentru a permite statelor membre să își asume contribuții de solidaritate suplimentare.
- (28) Atunci când evaluează dacă un stat membru se află sub presiune migratorie, este expus riscului de presiune migratorie sau se confruntă cu o situație migratorie semnificativă, Comisia, pe baza unei evaluări cantitative și calitative ample, ar trebui să ia în considerare o gamă largă de factori, inclusiv recomandările pertinente transmise de Agenția pentru Azil și informațiile colectate în temeiul mecanismului UE de pregătire pentru situații de criză și de gestionare a crizelor legate de migrație. Astfel de factori ar trebui să includă: numărul de cereri de protecție internațională, trecerile ilegale ale frontierelor, circulația neautorizată a resortisanților țărilor terțe și a apatrizilor între statele membre, deciziile de returnare emise și puse în aplicare, deciziile de transfer emise și puse în aplicare, numărul de sosiri pe mare, inclusiv prin debarcări în urma operațiunilor de căutare și salvare, vulnerabilitățile solicitanților de azil și capacitatea unui stat membru de a-și gestiona numărul de cazuri de azil și de primire, particularitățile care decurg din localizarea geografică a statelor membre și din relațiile cu țările terțe pertinente, precum și posibilele situații de instrumentalizare a migraților.
- (29) Ar trebui să fie instituit un mecanism pentru ca statele membre identificate în decizie ca fiind supuse unei presiuni migratorii sau cele care se consideră ca fiind supuse unei presiuni migratorii să utilizeze rezerva anuală de solidaritate. Statele membre care au fost identificate în decizie ca fiind sub presiune ar trebui să poată utiliza rezerva anuală de solidaritate într-un mod simplu prin simpla informare a Comisiei și a Consiliului cu privire la intenția lor de a o utiliza, în urma căreia coordonatorul UE pentru solidaritate, în numele Comisiei, ar trebui să convoace Forumul la nivel tehnic. Statele membre care se consideră a fi supuse unei presiuni migratorii ar trebui, pentru a utiliza rezerva, să prezinte o motivare temeinic argumentată cu privire la existența și amploarea presiunii migratorii, precum și alte informații pertinente sub forma unei notificări pe care Comisia ar trebui să o examineze în mod prompt. Statele membre beneficiare ar trebui să utilizeze rezerva anuală de solidaritate într-un mod rezonabil și proporțional, ținând seama de nevoile de solidaritate ale celorlalte state membre supuse unei presiuni migratorii. Coordonatorul UE pentru solidaritate ar trebui să asigure o distribuție echilibrată a contribuțiilor de solidaritate

disponibile între statele membre beneficiare. În cazul în care un stat membru consideră că se află într-o situație de criză, ar trebui să se aplice procedura prevăzută în Regulamentul (UE) 2024/1359 al Parlamentului European și al Consiliului⁽¹⁰⁾.

- (30) În cazul în care statele membre sunt ele însele state membre beneficiare, nu ar trebui să fie obligate să implementeze contribuțiile pe care și le-au asumat la rezerva anuală de solidaritate. În același timp, în cazul în care un stat membru se confruntă sau consideră că se confruntă cu o presiune migratorie sau cu o situație migratorie semnificativă, care l-ar putea împiedica să implementeze contribuția pe care și-a asumat-o din cauza provocărilor pe care trebuie să le abordeze acel stat membru, ar trebui să fie posibil ca statul membru respectiv să solicite o deducere totală sau parțială a contribuției sale asumate.
- (31) Pentru funcționarea mecanismului de solidaritate ar trebui să se aplice o cheie de repartizare bazată pe mărimea populației și pe PIB-ul statelor membre în concordanță cu principiul cotei echitabile obligatorii, cu ajutorul căreia să se poată stabili contribuția globală a fiecărui stat membru. Un stat membru ar putea, în mod voluntar, să furnizeze o contribuție globală peste cota sa echitabilă obligatorie pentru a sprijini statele membre aflate sub presiune migratorie. La operaționalizarea rezervei anuale de solidaritate, statele membre contribuitoare ar trebui să își pună în aplicare angajamentele proporțional cu angajamentul lor global, astfel încât, de fiecare dată când se solicită măsuri de solidaritate din partea rezervei anuale de solidaritate, respectivele state membre contribuie în funcție de cota lor echitabilă. Pentru a garanta funcționarea prezentului regulament, statele membre contribuitoare nu ar trebui să fie obligate să își pună în aplicare angajamentele de solidaritate față de statul membru beneficiar în cazul în care Comisia a identificat deficiențe sistemice în respectivul stat membru beneficiar în ceea ce privește normele prevăzute în partea III din prezentul regulament, care ar putea avea consecințe negative grave pentru funcționarea prezentului regulament.
- (32) Pe lângă rezerva anuală de solidaritate, statele membre, în special atunci când se confruntă cu o presiune migratorie sau cu o situație migratorie semnificativă, precum și Uniunea, au la dispoziție setul de instrumente permanent al UE de sprijin în materie de migrație (denumit în continuare „setul de instrumente”), care include măsuri care pot contribui la satisfacerea nevoilor statelor membre și la reducerea presiunii asupra statelor membre și care sunt prevăzute în *acquis-ul* sau în instrumentele de politică ale Uniunii. Pentru a se asigura că toate instrumentele pertinente sunt utilizate în mod eficace pentru a răspunde provocărilor specifice legate de migrație, Comisia ar trebui să aibă posibilitatea de a identifica măsurile necesare din setul de instrumente, fără a aduce atingere dreptului relevant al Uniunii, după caz. Statele membre ar trebui să depună eforturi pentru a utiliza componentele setului de instrumente împreună cu rezerva anuală de solidaritate. Cu toate acestea, utilizarea măsurilor din setul de instrumente nu ar trebui să fie o condiție prealabilă pentru a beneficia de măsuri de solidaritate.
- (33) Compensarea responsabilității ar trebui să fie introdusă ca măsură secundară de solidaritate, în temeiul acesteia responsabilitatea pentru examinarea unei cereri fiind transferată statului membru contribuitor, în funcție de faptul dacă angajamentele de relocare intra-UE ating sau nu anumite praguri, astfel cum se prevede în prezentul regulament. În anumite situații, pentru a asigura suficientă previzibilitate pentru statele membre beneficiare, aplicarea compensării responsabilității devine obligatorie. Contribuțiile la solidaritate prin compensarea responsabilității ar trebui să fie considerate ca făcând parte din cota echitabilă obligatorie a statului membru contribuitor. Ar trebui să fie instituit un sistem de garanții pentru a evita, în măsura posibilului, factorii care stimulează migrația ilegală în Uniune, deplasările neautorizate între statele membre ale resortisanților țărilor terțe și ale apatrizilor și pentru a sprijini buna funcționare a normelor de determinare a statului membru responsabil pentru examinarea cererilor de protecție internațională. În cazul în care aplicarea compensărilor responsabilității devine obligatorie, un stat membru contribuitor care s-a angajat să efectueze relocări intra-UE și nu are cereri de protecție internațională pentru care statul membru beneficiar a fost determinat ca fiind responsabil de compensare rămâne obligat să își pună în aplicare angajamentul de relocare intra-UE.
- (34) Cu toate că relocarea intra-UE ar trebui să se aplice în primul rând solicitanților de protecție internațională și în timp ce ar trebui să se acorde o atenție deosebită persoanelor vulnerabile, aplicarea relocării intra-UE ar trebui să rămână flexibilă. Având în vedere caracterul său voluntar, statele membre contribuitoare și beneficiare ar trebui să aibă posibilitatea de a-și exprima preferințele în ceea ce privește persoanele care urmează să fie luate în considerare. Aceste preferințe ar trebui să fie rezonabile având în vedere nevoile identificate și profilurile disponibile în statul membru beneficiar, pentru a se asigura că relocările intra-UE asumate pot fi puse în aplicare în mod eficace.
- (35) Organele, oficiile și agențiile Uniunii din domeniul azilului și al gestionării frontierelor și a migrației ar trebui să fie în măsură, la cerere, să ofere sprijin statelor membre și Comisiei în punerea în aplicare a prezentului regulament prin transmiterea de cunoștințe specializate și de sprijin operațional, astfel cum se prevede în mandatele lor respective.

⁽¹⁰⁾ Regulamentul (UE) 2024/1359 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 mai 2024 privind abordarea situațiilor de criză și de forță majoră în domeniul migrației și azilului și de modificare a Regulamentului (UE) 2021/1147 (JO L, 2024/1359, 22.5.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1359/oj>).

- (36) Sistemul european comun de azil a fost instituit progresiv ca un spațiu comun de protecție bazat pe aplicarea integrală și globală a Convenției de la Geneva din 28 iulie 1951 privind statutul refugiaților, astfel cum a fost modificată prin Protocolul de la New York din 31 ianuarie 1967 (denumită în continuare „Convenția de la Geneva”), asigurându-se astfel faptul că nicio persoană nu este retrimisă într-o zonă unde există riscul de a fi persecutată, în conformitate cu principiul nereturnării. În acest sens și fără a aduce atingere criteriilor de stabilire a responsabilității stipulate în prezentul regulament, toate statele membre, întrucât respectă principiul nereturnării, sunt considerate țări sigure pentru resortisanții țărilor terțe.
- (37) Este oportun ca sistemul european comun de azil să includă o metodă clară și operațională de stabilire a statului membru responsabil de examinarea unei cereri de protecție internațională, astfel cum a convenit Consiliul European la reuniunea sa specială de la Tampere, din 15 și 16 octombrie 1999. Această metodă ar trebui să se întemeieze pe criterii obiective și echitabile atât pentru statele membre, cât și pentru persoanele în cauză. Ea ar trebui, în principiu, să facă posibilă determinarea rapidă a statului membru responsabil, astfel încât să se garanteze accesul rapid și efectiv la proceduri echitabile și eficiente pentru acordarea protecției internaționale și să nu compromită obiectivul prelucrării rapide a cererilor de protecție internațională.
- (38) Pentru a amplifica în mod semnificativ înțelegerea procedurilor aplicabile, statele membre ar trebui, cât mai curând posibil, să prezinte persoanelor care fac obiectul prezentului regulament, într-o limbă pe care acestea o înțeleg sau se presupune în mod rezonabil că o înțeleg, toate informațiile pertinente privind aplicarea prezentului regulament, în special informații referitoare la criteriile de determinare a statului membru responsabil, procedurile respective, precum și informații privind drepturile și obligațiile care le revin în temeiul prezentului regulament, inclusiv consecințele nerespectării. Pentru a se asigura că interesul superior al copilului este protejat și pentru a garanta includerea minorilor în procedurile prevăzute în prezentul regulament, statele membre ar trebui să prezinte informații minorilor într-un mod adaptat copiilor și ținând seama de vârsta și maturitatea acestora. În acest sens, Agenția pentru Azil ar trebui să elaboreze materiale informative comune, precum și informații specifice pentru minorii neînsoțiți și solicitanții vulnerabili, în strânsă cooperare cu autoritățile naționale.
- (39) Prezentarea de informații și asistență juridică de bună calitate cu privire la procedura care trebuie urmată pentru a determina statul membru responsabil, precum și cu privire la drepturile și obligațiile solicitanților în cadrul respectivei proceduri este atât în interesul statelor membre, cât și al solicitanților. Pentru a mări eficacitatea procedurii de stabilire a statului membru responsabil și pentru a asigura aplicarea corectă a criteriilor de responsabilitate prevăzute în prezentul regulament, consilierea juridică ar trebui introdusă ca o parte integrantă a sistemului de stabilire a statului membru responsabil. În acest scop, solicitanților ar trebui să li se pună la dispoziție consiliere juridică, la cererea acestora, pentru a oferi orientări și asistență cu privire la aplicarea criteriilor și mecanismelor de stabilire a statului membru responsabil.
- (40) Prezentul regulament ar trebui să se bazeze pe principiile din Regulamentul (UE) nr. 604/2013 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹¹⁾, abordând în același timp provocările identificate și dezvoltând principiul solidarității și al distribuirii echitabile a răspunderii ca parte a cadrului comun, în concordanță cu articolul 80 din TFUE. În acest scop, un nou mecanism obligatoriu de solidaritate ar trebui să permită o mai bună pregătire a statelor membre în ceea ce privește gestionarea migrației, abordarea situațiilor în care statele membre se confruntă cu o presiune migratorie și facilitarea oferirii de sprijin regulat între statele membre, în spiritul solidarității. Punerea în aplicare efectivă a unui astfel de mecanism de solidaritate, împreună cu un sistem eficace de determinare a statului membru responsabil, constituie o condiție prealabilă esențială pentru funcționarea sistemului european comun de azil, ca un întreg.
- (41) Prezentul regulament ar trebui să se aplice solicitanților de protecție subsidiară și persoanelor eligibile pentru protecție subsidiară pentru a se asigura egalitatea de tratament pentru toți solicitanții și beneficiarii de protecție internațională, precum și coerența cu acquis-ul actual al Uniunii în materie de azil, în special cu Regulamentul (UE) 2024/1347 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹²⁾.

⁽¹¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 604/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 de stabilire a criteriilor și mecanismelor de determinare a statului membru responsabil de examinarea unei cereri de protecție internațională prezentate într-unul dintre statele membre de către un resortisant al unei țări terțe sau de către un apatrid (JO L 180, 29.6.2013, p. 31).

⁽¹²⁾ Regulamentul (UE) 2024/1347 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 mai 2024 privind standardele referitoare la condițiile pe care trebuie să le îndeplinească resortisanții țărilor terțe sau apatrizii pentru a putea beneficia de protecție internațională, la un statut uniform pentru refugiați sau pentru persoanele eligibile pentru protecție subsidiară și la conținutul protecției acordate, de modificare a Directivei 2003/109/CE a Consiliului și de abrogare a Directivei 2011/95/UE a Parlamentului European și a Consiliului (JO L, 2024/1347, 22.5.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1347/oj>).

- (42) Pentru a se asigura că resortisanții țărilor terțe și apatrizii care sunt relocați sau admiși în conformitate cu Regulamentul (UE) 2024/1350 al Parlamentului European și al Consiliului⁽¹³⁾ sau cărora li s-a acordat protecție internațională sau statut umanitar în cadrul unor programe naționale de relocare sunt reprimiți de statul membru care i-a admis sau i-a relocalat, prezentul regulament ar trebui să se aplice, de asemenea, persoanelor admise care se află fără autorizație pe teritoriul unui alt stat membru.
- (43) Din motive de eficiență și de securitate juridică, este esențial ca prezentul regulament să se bazeze pe principiul potrivit căruia determinarea statului membru responsabil se face o singură dată, cu excepția cazului în care se aplică unul dintre motivele de încetare prevăzute în prezentul regulament.
- (44) Directiva (UE) 2024/1346 ar trebui să se aplice tuturor procedurilor în care sunt implicați solicitanți în temeiul prezentului regulament, sub rezerva limitărilor în aplicarea directivei respective.
- (45) Regulamentul (UE) 2024/1348 al Parlamentului European și al Consiliului⁽¹⁴⁾ ar trebui să se aplice în completarea și fără a aduce atingere garanțiilor procedurale în temeiul prezentului regulament, sub rezerva limitărilor în aplicarea regulamentului respectiv.
- (46) În conformitate cu Convenția Organizației Națiunilor Unite din 1989 privind drepturile copilului și cu cartă, interesul superior al copilului ar trebui să primeze în aplicarea de către statele membre a prezentului regulament. În procesul de evaluare a interesului superior al copilului, statele membre ar trebui în special să ia în considerare în mod corespunzător starea de bine și dezvoltarea socială pe termen scurt, mediu și lung a minorului, aspecte legate de siguranța și securitatea acestuia, opinia minorului în concordanță cu vârsta și nivelul său de maturitate, inclusiv mediul din care provine. În plus, ar trebui să fie stabilite garanții procedurale specifice pentru minorii neînsoțiți, având în vedere vulnerabilitatea deosebită a acestora, inclusiv numirea unui reprezentant.
- (47) Pentru a asigura aplicarea eficace a garanțiilor pentru minori instituite în prezentul regulament, statele membre ar trebui să se asigure că personalul autorităților competente care se ocupă de cererile privind minorii neînsoțiți beneficiază de o formare adecvată, de exemplu în conformitate cu orientările pertinente ale Agenției pentru Azil, în domenii precum drepturile și nevoile individuale ale minorului, identificarea timpurie a victimelor traficului de persoane sau ale abuzurilor, precum și cele mai bune practici pentru prevenirea dispariției minorului.
- (48) În conformitate cu Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și cu cartă, respectul pentru viața privată și de familie ar trebui să primeze în aplicarea de către statele membre a prezentului regulament.
- (49) Fără a aduce atingere competenței statelor membre în ceea ce privește dobândirea cetățeniei și faptului că, în temeiul dreptului internațional, este de competența fiecărui stat membru, ținând seama în mod corespunzător de dreptul Uniunii, să stabilească condițiile de dobândire și pierdere a cetățeniei, în aplicarea prezentului regulament, statele membre ar trebui să își respecte obligațiile internaționale față de apatrizi în conformitate cu instrumentele dreptului internațional al drepturilor omului, inclusiv, după caz, în temeiul Convenției privind statutul apatrizilor, adoptate la New York la 28 septembrie 1954. După caz, statele membre ar trebui să depună eforturi pentru a identifica apatrizii și a întări protecția acestora, permițându-le, astfel, să se bucure de drepturile fundamentale și reducând riscul de discriminare sau de tratament inegal.
- (50) Pentru a împiedica situația în care persoane care reprezintă un risc pentru securitate sunt transferate dintr-un stat membru în altul, este necesar să se asigure faptul că statul membru în care este înregistrată o cerere pentru prima dată nu aplică criteriile de stabilire a responsabilității sau că statul membru beneficiar nu aplică procedura de relocare intra-UE în cazul în care există motive întemeiate pentru a considera că persoana în cauză reprezintă o amenințare pentru securitatea internă.
- (51) Pentru a se asigura că cererile de protecție internațională ale membrilor unei familii sunt examinate în mod amănunțit de un singur stat membru, că deciziile luate cu privire la aceștia sunt coerente și că membrii unei familii nu sunt separați, ar trebui să fie posibil ca procedurile de determinare a statului membru responsabil de examinarea cererilor respective să se desfășoare în comun.

⁽¹³⁾ Regulamentul (UE) 2024/1350 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 mai 2024 de instituire a cadrului de relocare și de admisie umanitară al Uniunii și de modificare a Regulamentului (UE) 2021/1147 (JO L, 2024/1350, 22.5.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1350/oj>).

⁽¹⁴⁾ Regulamentul (UE) 2024/1348 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 mai 2024 de stabilire a unei proceduri comune în materie de protecție internațională în Uniune și de abrogare a Directivei 2013/32/UE (JO L, 2024/1348, 22.5.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1348/oj>).

- (52) Definiția membrilor de familie ar trebui să reflecte realitatea tendințelor actuale în materie de migrație, conform cărora solicitantii sosesc adesea pe teritoriul statelor membre după o perioadă îndelungată în care s-au aflat în tranzit. Prin urmare, definiția ar trebui să includă familiile formate în afara țării de origine, dar înainte de sosirea pe teritoriul statului membru.
- (53) Pentru a asigura respectarea deplină a principiului unității familiei și a interesului superior al copilului, existența unei relații de dependență între solicitant și un copil, frate sau soră ori părinte al acestuia, pe motiv de graviditate sau maternitate a solicitantei, de stare a sănătății sau de vârstă înaintată, ar trebui să fie un criteriu obligatoriu de determinare a statului membru responsabil. În cazul în care solicitantul este un minor neînsoțit, prezența pe teritoriul unui alt stat membru a unui membru de familie, a unui frate, a unei surori sau a unei rude care poate avea grijă de acesta, ar trebui să devină, de asemenea, un criteriu obligatoriu de determinare a statului membru responsabil. Pentru a descuraja deplasările neautorizate ale minorilor neînsoțiți în absența unui membru de familie, a unui frate, a unei surori sau a unei rude, care nu sunt în interesul superior al copilului, statul membru responsabil ar trebui să fie acela în care a fost înregistrată prima dată cererea de protecție internațională a minorului neînsoțit, dacă acest lucru este în interesul superior al copilului. În cazul în care minorul neînsoțit a solicitat protecție internațională în mai multe state membre și un stat membru consideră că nu este în interesul superior al copilului să îl transfere în statul membru responsabil pe baza unei evaluări individuale, statul membru respectiv ar trebui să devină responsabil de examinarea noii cereri.
- (54) Normele privind probele ar trebui să permită o reîntregire a familiei mai rapidă decât reîntregirea în temeiul Regulamentului (UE) nr. 604/2013. Prin urmare, este necesar să se clarifice faptul că nu ar trebui să fie necesare dovezi formale, cum ar fi documente în original și teste ADN, în cazul în care dovezile circumstanțiale sunt coerente, verificabile și suficient de detaliate pentru a se stabili statul membru responsabil de examinarea unei cereri de protecție internațională. Autoritățile statelor membre ar trebui să ia în considerare toate informațiile disponibile, cum ar fi fotografiile, dovezile ale contactului și declarațiile ale martorilor, pentru a realiza o evaluare corectă a relației. Pentru a facilita identificarea timpurie a posibilelor cazuri care privesc membrii de familie, solicitantul ar trebui să primească un model elaborat de Agenția pentru Azil. Dacă este posibil, solicitantul ar trebui să completeze modelul înainte de interviul personal. Având în vedere importanța legăturilor de familie în ierarhia criteriilor de determinare a statului membru responsabil, ar trebui să se acorde prioritate în cadrul procedurilor pertinente prevăzute în prezentul regulament tuturor cazurilor care privesc membrii de familie.
- (55) În cazul în care solicitantii sunt în posesia unei diplome sau a unei alte calificări, statul membru în care a fost eliberată diploma ar trebui să fie responsabil pentru examinarea cererii lor, cu condiția ca cererea să fie înregistrată la mai puțin de șase ani de la eliberarea diplomei sau a calificării, aceasta asigurând o examinare rapidă a cererii în statul membru cu care solicitantul are legături semnificative pe baza unei astfel de diplome.
- (56) Având în vedere că un stat membru ar trebui să rămână responsabil pentru o persoană care a intrat în mod ilegal pe teritoriul său, este necesar ca această regulă să se aplice și în situația în care o persoană intră pe teritoriu în urma unei operațiuni de căutare și salvare. Ar trebui să se prevadă o derogare de la criteriul de stabilire a statului membru responsabil pentru situația în care un stat membru a relocat intra-UE persoane care au trecut frontiera externă a unui alt stat membru în mod ilegal sau în urma unei operațiuni de căutare și salvare. Într-o astfel de situație, statul membru de relocare intra-UE ar trebui să fie responsabil dacă persoana solicită protecție internațională.
- (57) Un stat membru ar trebui să poată deroga, după cum consideră de cuviință, de la criteriile de stabilire a statului membru responsabil, în special din considerente umanitare, sociale, culturale și caritabile, astfel încât să reunească membri de familie, rude sau orice alte persoane aflate în relații de natură familială și să poată examina o cerere de protecție internațională înregistrată în acest stat membru sau în alt stat membru, chiar dacă nu este responsabil de efectuarea unei asemenea examinări în conformitate cu criteriile stabilite în prezentul regulament.
- (58) Pentru a asigura respectarea procedurilor prevăzute în prezentul regulament și pentru a preveni apariția de obstacole în calea aplicării sale eficiente, în special pentru a evita sustragerea resortisanților țărilor terțe și ale apatrizilor sau deplasările neautorizate ale acestora între statele membre, este necesar să se stabilească obligații clare pentru solicitant în contextul procedurii, în legătură cu care acesta ar trebui să fie informat în mod corespunzător și prompt. Nerespectarea unor astfel de obligații legale ar trebui să aibă consecințe procedurale corespunzătoare și proporționale pentru solicitant și în privința condițiilor de primire a acestuia. Statele membre ar trebui să țină seama de circumstanțele individuale ale solicitantului atunci când evaluează respectarea obligațiilor de către solicitant și cooperarea acestuia cu autoritățile competente, în conformitate cu normele prevăzute în prezentul regulament. În conformitate cu carta, statul membru în care un astfel de solicitant este prezent ar trebui să asigure în orice caz satisfacerea necesităților materiale imediate ale solicitantului respectiv.
- (59) Pentru a se limita posibilitatea ca comportamentul solicitanților să antreneze încetarea sau transferarea responsabilității către un alt stat membru, ar trebui să fie prelungite termenele care duc la încetarea sau transferarea responsabilității atunci când persoana în cauză părăsește teritoriul statelor membre în cursul examinării cererii sau se sustrage transferului în statul membru responsabil. În plus, în cazul în care termenul pentru trimiterea unei notificări

de reprimire nu a fost respectat de către statul membru notificator, transferul de responsabilitate ar trebui să fie eliminat pentru a descuraja eludarea normelor și obstrucționarea procedurii. În situațiile în care o persoană a intrat în mod ilegal într-un stat membru fără a depune o cerere de azil, ar trebui să fie prelungit termenul după care responsabilitatea statului membru respectiv încetează și un alt stat membru în care acea persoană depune ulterior o cerere de azil devine responsabil, pentru a stimula și mai mult persoanele să se conformeze normelor și să depună cererea în statul membru al primei intrări și, prin urmare, să se limiteze deplasările neautorizate ale resortisanților țărilor terțe și ale apatrizilor între statele membre și să se mărească eficiența globală a Sistemului european comun de azil.

- (60) Un interviu individual cu solicitantul ar trebui să fie organizat pentru a facilita determinarea statului membru responsabil de examinarea unei cereri de protecție internațională, cu excepția cazului în care solicitantul s-a sustras, a lipsit în mod nejustificat de la interviu sau informațiile pe care le-a furnizat sunt suficiente pentru determinarea statului membru responsabil. Pentru a se asigura că toate informațiile relevante sunt colectate de la solicitantul pentru a determina în mod corect statul membru responsabil, statul membru care omite interviul ar trebui să îi ofere solicitantului posibilitatea de a prezenta toate informațiile suplimentare, inclusiv motivele argumentate în mod corespunzător pentru ca autoritatea să ia în considerare necesitatea unui interviu personal. De îndată ce se înregistrează cererea de protecție internațională, solicitantul ar trebui să fie informat, în special, în legătură cu aplicarea prezentului regulament, în legătură cu faptul că determinarea statului membru responsabil de examinarea cererii sale de protecție internațională se bazează pe criterii obiective, în legătură cu drepturile pe care le are și cu obligațiile care îi revin în temeiul prezentului regulament și cu privire la consecințele nerespectării obligațiilor.
- (61) Pentru a se asigura că interviul personal facilitează cât mai mult posibil determinarea statului membru responsabil în mod rapid și eficace, personalul care interviuează solicitanții ar trebui să fi beneficiat de formare suficientă, inclusiv cunoștințe generale cu privire la problemele care ar putea afecta negativ capacitatea solicitantului de a fi interviuat, cum ar fi indicii care arată că solicitantul ar fi putut fi victima torturii sau a traficului de persoane.
- (62) În vederea garantării protecției efective a drepturilor fundamentale ale solicitanților la respectarea vieții private și de familie, a drepturilor copilului și a protecției împotriva tratamentelor inumane și degradante ca urmare a unui transfer, solicitanții ar trebui să aibă dreptul la o cale de atac eficientă, limitată la aceste drepturi, în conformitate în special cu articolul 47 din cartă și cu jurisprudența relevantă a Curții de Justiție a Uniunii Europene.
- (63) Pentru a facilita aplicarea fără probleme a prezentului regulament, statele membre ar trebui să indice statul membru responsabil în Eurodac, în toate cazurile, după ce au încheiat procedura de determinare a statului membru responsabil, inclusiv în cazurile în care responsabilitatea rezultă din nerespectarea termenelor de trimitere a unei cereri de preluare sau de răspuns la o astfel de cerere, de efectuare a unui transfer, precum și în cazurile în care statul membru în care a fost depusă prima cerere devine responsabil sau este imposibil să se efectueze transferul în statul membru responsabil inițial din cauza unor deficiențe sistemice care conduc la un risc real ca solicitantul să fie supus unui tratament inuman sau degradant în sensul articolului 4 din cartă ca urmare a transferului în statul membru respectiv și, prin urmare, un alt stat membru este determinat ca responsabil.
- (64) Pentru a asigura o determinare rapidă a statului membru responsabil, termenele de prezentare a cererilor de preluare și de răspuns la astfel de cereri, de efectuare a notificărilor de reprimire, precum și de introducere și soluționare a căilor de atac ar trebui să fie simplificate și reduse, fără a aduce atingere drepturilor fundamentale ale solicitanților.
- (65) Luarea în custodie publică a solicitanților ar trebui aplicată în conformitate cu principiul conform căruia o persoană nu ar trebui să fie luată în custodie publică pentru simplul motiv că solicită protecție internațională. Perioada luării în custodie publică ar trebui să fie cât mai scurtă cu putință și măsura luării în custodie publică ar trebui să respecte principiile necesității și proporționalității, fiind, prin urmare, permisă numai în ultimă instanță. În special, luarea în custodie publică a solicitanților trebuie să respecte articolul 31 din Convenția de la Geneva. Procedurile prevăzute în prezentul regulament în ceea ce privește o persoană luată în custodie publică ar trebui să se desfășoare cu prioritate, în termenele cele mai scurte cu putință. În ceea ce privește garanțiile generale ale luării în custodie publică, precum și condițiile luării în custodie publică, statele membre ar trebui să aplice, după caz, dispozițiile Directivei (UE) 2024/1346 și în cazul persoanelor luate în custodie publică în temeiul prezentului regulament. De regulă, minorii nu ar trebui să fie luați în custodie publică și ar trebui să fie depuse eforturi pentru a asigura o cazare cu dispoziții speciale pentru minori. În situații excepționale, ca o măsură la care se recurge în ultimă instanță și după ce s-a stabilit că nu se pot aplica efectiv măsuri alternative mai puțin coercitive și după ce se determină că luarea în custodie publică este în interesul superior al copilului, minorii pot fi luați în custodie publică în circumstanțele prevăzute în Directiva (UE) 2024/1346.

- (66) Deficiențele sau colapsul sistemelor de azil, adesea agravate sau determinate parțial de presiunile exercitate asupra lor, ar putea pune în pericol funcționarea corespunzătoare a sistemului instituit de prezentul regulament, ceea ce ar putea duce la un risc de încălcare a drepturilor solicitanților, astfel cum sunt prevăzute în acquis-ul Uniunii în domeniul azilului și în cartă, a altor drepturi ale omului prevăzute la nivel internațional și a drepturilor refugiaților.
- (67) Cooperarea loială între statele membre este esențială pentru buna funcționare a sistemului european comun de azil. O astfel de cooperare implică aplicarea corespunzătoare, printre altele, a normelor procedurale stabilite în prezentul regulament, inclusiv faptul că sunt instituite și puse în aplicare toate măsurile practice necesare pentru a se asigura că transferurile sunt într-adevăr efectuate.
- (68) În conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1560/2003 ⁽¹⁵⁾ al Comisiei, transferurile către statul membru responsabil de examinarea cererii de protecție internațională pot fi efectuate în mod voluntar, prin plecare controlată sau sub escortă. Statele membre ar trebui să încurajeze transferurile voluntare prin punerea la dispoziția persoanei în cauză a informațiilor corespunzătoare și să se asigure că transferurile controlate sau sub escortă au loc în condiții umane, cu respectarea deplină a drepturilor fundamentale și a demnității umane, precum și a interesului superior al copilului și ținând cont cât de mult posibil de jurisprudența relevantă, în special în ceea ce privește transferurile din motive umanitare.
- (69) Cu condiția ca acest lucru să fie necesar pentru examinarea cererii de protecție internațională, statele membre ar trebui să poată face schimb de informații specifice relevante în acest scop fără consimțământul unui solicitant, în cazul în care aceste informații sunt necesare pentru ca autoritățile competente ale statului membru responsabil să își îndeplinească obligațiile, în special cele care decurg din Regulamentul (UE) 2024/1348.
- (70) Pentru a asigura o procedură de relocare intra-UE clară și eficientă, ar trebui să fie stabilite norme specifice pentru statele membre beneficiare și pentru statele membre contribuitoare. În cazul în care responsabilitatea nu este stabilită înainte de relocarea intra-UE, statul membru de relocare intra-UE ar trebui să devină responsabil, cu excepția cazurilor în care se aplică criteriile legate de familie. Normele și garanțiile referitoare la transferurile prevăzute în prezentul regulament ar trebui să se aplice, de asemenea, dacă este cazul, transferurilor efectuate în scopul relocării intra-UE. Aceste norme ar trebui să asigure menținerea unității familiei și faptul că persoanele care ar putea reprezenta o amenințare la adresa securității interne nu sunt relocate.
- (71) În cazul în care statele membre efectuează relocări intra-UE ca contribuție de solidaritate, ar trebui să se acorde un sprijin financiar adecvat și proporțional din bugetul Uniunii. Pentru a stimula statele membre să acorde prioritate relocării intra-UE minorilor neînsoțiți, ar trebui să se prevadă un stimulent mai mare sub forma unei contribuții în ceea ce privește minorii neînsoțiți.
- (72) Ar trebui să fie posibil să se mobilizeze resursele Fondului pentru azil, migrație și integrare, astfel cum a fost instituit prin Regulamentul (UE) 2021/1147, și ale altor fonduri relevante ale Uniunii (denumite în continuare „fondurile”), pentru a oferi sprijin statelor membre în eforturile lor de aplicare a prezentului regulament, în conformitate cu normele care reglementează utilizarea fondurilor și fără a aduce atingere altor priorități sprijinite de fonduri. În acest context, statele membre ar trebui să poată utiliza alocările din cadrul programelor lor respective, inclusiv sumele puse la dispoziție în urma evaluării la jumătatea perioadei. Ar trebui să fie posibil să se pună la dispoziție sprijin suplimentar în cadrul facilităților tematice disponibile, în special pentru acele state membre care ar putea fi nevoite să își sporească capacitățile la frontierele externe sau care se confruntă cu presiuni sau nevoi specifice în ceea ce privește sistemele lor de azil și de primire și frontierele lor externe.
- (73) Regulamentul (UE) 2021/1147 ar trebui să fie modificat pentru a garanta o contribuție integrală din bugetul Uniunii la cheltuielile eligibile totale ale acțiunilor de solidaritate, precum și pentru a introduce cerințe de raportare specifice în legătură cu acțiunile respective, ca parte a obligațiilor de raportare existente privind execuția fondurilor.
- (74) Atunci când se definește perioada de eligibilitate pentru cheltuielile aferente acțiunilor de solidaritate, ar trebui să fie luată în considerare necesitatea de a executa acțiunile de solidaritate în timp util. În plus, având în vedere caracterul solidar al transferurilor financiare efectuate în temeiul prezentului regulament, astfel de transferuri ar trebui să fie utilizate integral pentru finanțarea acțiunilor de solidaritate.

⁽¹⁵⁾ Regulamentul (CE) nr. 1560/2003 al Comisiei din 2 septembrie 2003 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 343/2003 al Consiliului de stabilire a criteriilor și mecanismelor de determinare a statului membru responsabil de examinarea unei cereri de azil prezentate într-unul din statele membre de către un resortisant al unei țări terțe (JO L 222, 5.9.2003, p. 3).

- (75) Aplicarea prezentului regulament poate fi facilitată și eficiența sa, consolidată, prin înțelegeri bilaterale între statele membre pentru îmbunătățirea comunicării între serviciile competente, reducând termenele aferente procedurilor sau simplificând prelucrarea cererilor de preluare sau a notificărilor de reprimire, ori prin stabilirea procedurilor privind efectuarea transferurilor și pentru ca acestea să fie efectuate mai eficient.
- (76) Ar trebui să fie asigurată continuitatea dintre sistemul de determinare a statului membru responsabil prevăzut în Regulamentul (UE) nr. 604/2013 și sistemul prevăzut în prezentul regulament. În mod similar, ar trebui să fie asigurată coerența dintre prezentul regulament și Regulamentul (UE) 2024/1358 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁶⁾.
- (77) O rețea sau mai multe rețele ale autorităților competente din statele membre ar trebui să fie instituite și facilitate de Agenția pentru Azil pentru a consolida cooperarea practică și schimbul de informații cu privire la toate aspectele legate de aplicarea prezentului regulament, inclusiv elaborarea de instrumente practice și orientări. Obiectivul acestor rețele ar trebui să fie organizarea de întâlniri periodice pentru a spori consolidarea încrederii și înțelegerea comună a oricăror provocări legate de punerea în aplicare a prezentului regulament în statele membre.
- (78) Funcționarea sistemului Eurodac, astfel cum a fost instituit prin Regulamentul (UE) 2024/1358, ar trebui să faciliteze aplicarea prezentului regulament.
- (79) Funcționarea Sistemului de informații privind vizele (VIS), astfel cum a fost instituit prin Regulamentul (CE) nr. 767/2008 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁷⁾, și în special punerea în aplicare a articolelor 21 și 22 din respectivul regulament, ar trebui să faciliteze aplicarea prezentului regulament.
- (80) În ceea ce privește tratamentul persoanelor care se încadrează în domeniul de aplicare al prezentului regulament, statele membre trebuie să își îndeplinească obligațiile care le revin în temeiul instrumentelor de drept internațional, inclusiv al jurisprudenței relevante a Curții Europene a Drepturilor Omului.
- (81) Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁸⁾ se aplică prelucrării datelor cu caracter personal efectuate de statele membre în temeiul prezentului regulament. Statele membre ar trebui să pună în aplicare măsuri tehnice și organizatorice adecvate pentru a asigura și a putea demonstra faptul că prelucrare se efectuează în conformitate cu regulamentul respectiv și cu dispozițiile prezentului regulament care precizează cerințele regulamentului menționat anterior. În special, măsurile respective ar trebui să garanteze securitatea datelor cu caracter personal prelucrate în temeiul prezentului regulament și în special să prevină accesul sau divulgarea ilegală ori neautorizată, alterarea sau pierderea datelor cu caracter personal prelucrate. Autoritatea sau autoritățile de supraveghere competente din fiecare stat membru ar trebui să monitorizeze legalitatea prelucrării datelor cu caracter personal de către autoritățile relevante, inclusiv în ceea ce privește transmiterea către autoritățile competente pentru efectuarea controalelor de securitate. În special, persoanele vizate ar trebui să fie alertate fără întârzieri nejustificate atunci când o încălcare a securității datelor cu caracter personal ar putea conduce la un risc ridicat pentru drepturile și libertățile lor în temeiul Regulamentului (UE) 2016/679.
- (82) Statele membre și organele, oficiile și agențiile Uniunii ar trebui, atunci când pun în aplicare prezentul regulament, să ia toate măsurile proporționale și necesare pentru a se asigura că datele sunt stocate într-un mod sigur.
- (83) În vederea asigurării unor condiții uniforme pentru punerea în aplicare a prezentului regulament, ar trebui conferite anumite competențe de executare Comisiei. Respectivul competențe ar trebui exercitate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁹⁾, cu excepția deciziilor de punere în

⁽¹⁶⁾ Regulamentul (UE) 2024/1358 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 mai 2024 privind instituirea sistemului „Eurodac” pentru compararea datelor biometrice în scopul aplicării eficiente a Regulamentelor (UE) 2024/1351 și (UE) 2024/1350 ale Parlamentului European și ale Consiliului și a Directivei 2001/55/CE a Consiliului și al identificării resortisanților din țări terțe și a apatrizilor în situație de ședere ilegală și privind cererile de comparare cu datele Eurodac prezentate de autoritățile de aplicare a legii din statele membre și de Europol cu scopul de a asigura respectarea legii, de modificare a Regulamentelor (UE) 2018/1240 și (UE) 2019/818 ale Parlamentului European și ale Consiliului și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 603/2013 al Parlamentului European și al Consiliului (JO L, 2024/1358, 22.5.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1358/oj>).

⁽¹⁷⁾ Regulamentul (CE) nr. 767/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 iulie 2008 privind Sistemul de informații privind vizele (VIS) și schimbul de date între statele membre cu privire la vizele de scurtă ședere (Regulamentul VIS) (JO L 218, 13.8.2008, p. 60).

⁽¹⁸⁾ Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor) (JO L 119, 4.5.2016, p. 1).

⁽¹⁹⁾ Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (JO L 55, 28.2.2011, p. 13).

aplicare ale Comisiei prin care se stabilește dacă un stat membru este supus unei presiuni migratorii, este expus riscului de presiune migratorie sau se confruntă cu o situație migratorie semnificativă.

- (84) În vederea adoptării de dispoziții suplimentare, competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din TFUE ar trebui delegată Comisiei în ceea ce privește identificarea membrilor de familie, a fraților, a surorilor sau a rudelor unui minor neînsoțit; criteriile de stabilire a existenței unor legături de familie dovedite în ceea ce privește minorii neînsoțiți; criteriile pentru evaluarea capacității unei rude de a avea grijă de un minor neînsoțit, inclusiv în cazul în care membri de familie, frați, surori sau rude ale minorului neînsoțit se află în mai multe state membre; elementele care trebuie luate în considerare pentru evaluarea relației de dependență; criteriile de stabilire a existenței unor legături de familie dovedite în ceea ce privește persoanele aflate în îngrijire; criteriile de evaluare a capacității persoanei în cauză de a se ocupa de persoana aflată în îngrijire și elementele care trebuie luate în considerare pentru a evalua incapacitatea de a călători pentru o perioadă importantă de timp, respectând pe deplin principiul interesului superior al copilului, astfel cum este prevăzut de prezentul regulament. Este deosebit de important ca, în cursul lucrărilor sale pregătitoare, Comisia să organizeze consultări adecvate, inclusiv la nivel de experți, și ca respectivele consultări să se desfășoare în conformitate cu principiile stabilite în Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legislație⁽²⁰⁾. În special, pentru a asigura participarea egală la pregătirea actelor delegate, Parlamentul European și Consiliul primesc toate documentele în același timp cu experții din statele membre, iar experții acestor instituții au acces sistematic la reuniunile grupurilor de experți ale Comisiei însărcinate cu pregătirea actelor delegate.
- (85) Este necesară modificarea semnificativă a Regulamentului (UE) nr. 604/2013. Prin urmare, este necesar, din motive de claritate, să se procedeze la abrogarea respectivului regulament.
- (86) Pentru ca aplicarea prezentului regulament să fie monitorizată cu eficacitate, sunt necesare evaluări efectuate cu regularitate.
- (87) Prezentul regulament respectă drepturile fundamentale și principiile care sunt garantate în dreptul Uniunii și în dreptul internațional, inclusiv în cartă. În special, prezentul regulament urmărește să asigure respectarea deplină a dreptului de azil garantat de articolul 18 din cartă, precum și a drepturilor recunoscute în temeiul articolelor 1, 4, 7, 24 și 47 din cartă. Statele membre ar trebui, prin urmare, să aplice prezentul regulament în mod corespunzător, cu respectarea deplină a respectivelor drepturi fundamentale.
- (88) Deoarece obiectivele prezentului regulament, și anume stabilirea criteriilor și a mecanismelor de determinare a statului membru responsabil de examinarea unei cereri de protecție internațională înregistrată într-un stat membru de către un resortisant al unui stat terț sau de către un apatrid și instituirea unui mecanism de solidaritate pentru a sprijini statele membre în abordarea situațiilor de presiune migratorie nu pot fi realizate în mod satisfăcător de către statele membre, dar, având în vedere amploarea și efectele, pot fi realizate mai bine la nivelul Uniunii, aceasta poate adopta măsuri în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE). În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este prevăzut la articolul respectiv, prezentul regulament nu depășește ceea ce este necesar pentru realizarea acestor obiective.
- (89) Pentru a asigura o punere în aplicare coerentă a prezentului regulament la momentul aplicării sale, ar trebui să fie elaborate și puse în practică planuri de punere în aplicare la nivelul Uniunii și la nivel național care să identifice lacunele și etapele operaționale pentru fiecare stat membru.
- (90) În conformitate cu articolele 1 și 2 din Protocolul nr. 22 privind poziția Danemarcei, anexat la TUE și la TFUE, Danemarca nu participă la adoptarea prezentului regulament, acesta nu este obligatoriu pentru respectivul stat membru și nu i se aplică. Având în vedere că părțile III, V și VII din prezentul regulament constituie modificări în sensul articolului 3 din Acordul încheiat între Comunitatea Europeană și Regatul Danemarcei privind criteriile și mecanismele de determinare a statului responsabil de examinarea unei cereri de azil depuse în Danemarca sau în orice alt stat membru al Uniunii Europene și sistemul „Eurodac” pentru compararea amprentelor digitale în scopul aplicării eficiente a Convenției de la Dublin⁽²¹⁾, Danemarca trebuie să notifice Comisiei decizia sa de a pune în aplicare sau nu conținutul acestor modificări la momentul adoptării modificărilor sau ulterior, în termen de 30 de zile.
- (91) În conformitate cu articolele 1 și 2 și articolul 4a alineatul (1) din Protocolul nr. 21 privind poziția Regatului Unit și a Irlandei cu privire la spațiul de libertate, securitate și justiție, anexat la TUE și la TFUE, și fără a aduce atingere articolului 4 din protocolul respectiv, Irlanda nu participă la adoptarea prezentului regulament, acesta nu este obligatoriu pentru respectivul stat membru și nu i se aplică.

⁽²⁰⁾ JO L 123, 12.5.2016, p. 1.

⁽²¹⁾ JO L 66, 8.3.2006, p. 38.

- (92) În ceea ce privește Islanda și Norvegia, părțile III, V și VII din prezentul regulament constituie legislație nouă într-un domeniu care face obiectul anexei la Acordul dintre Comunitatea Europeană și Republica Islanda și Regatul Norvegiei privind criteriile și mecanismele de determinare a statului responsabil de examinarea unei cereri de azil depuse într-un stat membru, în Islanda sau în Norvegia ⁽²²⁾.
- (93) În ceea ce privește Elveția, părțile III, V și VII din prezentul regulament constituie acte sau măsuri care modifică sau dezvoltă dispozițiile articolului 1 din Acordul dintre Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană cu privire la criteriile și mecanismele de determinare a statului responsabil de examinarea unei cereri de azil depuse într-un stat membru sau în Elveția ⁽²³⁾.
- (94) În ceea ce privește Liechtenstein, părțile III, V și VII din prezentul regulament constituie acte sau măsuri care modifică sau dezvoltă dispozițiile articolului 1 din Acordul dintre Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană cu privire la criteriile și mecanismele de determinare a statului responsabil de examinarea unei cereri de azil depuse într-un stat membru sau în Elveția, la care se referă articolul 3 din Protocolul între Comunitatea Europeană, Confederația Elvețiană și Principatul Liechtenstein privind aderarea Principatului Liechtenstein la Acordul dintre Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană privind criteriile și mecanismele de determinare a statului responsabil de examinarea unei cereri de azil depuse într-un stat membru sau în Elveția ⁽²⁴⁾,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

PARTEA I

DOMENIU DE APLICARE ȘI DEFINIȚII

Articolul 1

Domeniu de aplicare

În conformitate cu principiul solidarității și al distribuirii echitabile a răspunderii, astfel cum este consacrat la articolul 80 din TFUE, și având drept obiectiv consolidarea încrederii reciproce, prezentul regulament:

- (a) stabilește un cadru comun pentru gestionarea azilului și migrației în Uniune și pentru funcționarea sistemului european comun de azil;
- (b) instituie un mecanism de solidaritate;
- (c) prevede criteriile și mecanismele pentru determinarea statului membru responsabil de examinarea unei cereri de protecție internațională.

Articolul 2

Definiții

În sensul prezentului regulament, se aplică următoarele definiții:

1. „resortisant al unei țări terțe” înseamnă o persoană care nu este cetățean al Uniunii în sensul articolului 20 alineatul (1) din TFUE și care nu beneficiază de dreptul la liberă circulație în temeiul dreptului Uniunii, astfel cum este definit la articolul 2 punctul 5 din Regulamentul (UE) 2016/399 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽²⁵⁾;
2. „apatrid” înseamnă o persoană pe care niciun stat nu o consideră cetățean în temeiul aplicării dreptului său;
3. „cerere de protecție internațională” sau „cerere” înseamnă o solicitare a protecției unui stat membru prezentată de un resortisant al unei țări terțe sau de un apatrid care poate fi considerat ca urmărind obținerea statutului de refugiat sau a statutului conferit prin protecție subsidiară;

⁽²²⁾ JO L 93, 3.4.2001, p. 40.

⁽²³⁾ JO L 53, 27.2.2008, p. 5.

⁽²⁴⁾ JO L 160, 18.6.2011, p. 39.

⁽²⁵⁾ Regulamentul (UE) 2016/399 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 martie 2016 cu privire la Codul Uniunii privind regimul de trecere a frontierelor de către persoane (Codul Frontierelor Schengen) (JO L 77, 23.3.2016, p. 1).

4. „solicitant” înseamnă un resortisant al unei țări terțe sau un apatrid care a prezentat o cerere de protecție internațională cu privire la care nu s-a pronunțat încă o decizie definitivă;
5. „examinarea unei cereri de protecție internațională” înseamnă o examinare a admisibilității sau a fondului unei cereri de protecție internațională în conformitate cu Regulamentele (UE) 2024/1348 și (UE) 2024/1347, cu excepția procedurilor de determinare a statului membru responsabil în conformitate cu prezentul regulament;
6. „retragerea unei cereri de protecție internațională” înseamnă retragerea explicită sau implicită a unei cereri de protecție internațională în conformitate cu Regulamentul (UE) 2024/1347;
7. „beneficiar de protecție internațională” înseamnă un resortisant al unei țări terțe sau un apatrid căruia i s-a oferit protecție internațională, astfel cum este definită la articolul 3 punctul 4 din Regulamentul (UE) 2024/1347;
8. „membru de familie” înseamnă, în măsura în care familia exista deja înainte ca solicitantul sau membrul de familie să fi ajuns pe teritoriul statelor membre, următorii membri de familie ai solicitantului care sunt prezenți pe teritoriul unui stat membru:
 - (a) soțul/soția solicitantului sau partenerul său necăsătorit/partenera sa necăsătorită într-o relație stabilă, atunci când dreptul sau practica statului membru în cauză le rezervă cuplurilor necăsătorite un tratament comparabil cu cel rezervat cuplurilor căsătorite, în temeiul dreptului său privind resortisanții țărilor terțe;
 - (b) un copil minor al cuplurilor menționate la litera (a) sau al solicitantului, cu condiția ca respectivul copil să fie necăsătorit, indiferent dacă respectivul copil este născut din căsătorie sau în afara căsătoriei ori este adoptat, astfel cum sunt definite aceste noțiuni în dreptul intern;
 - (c) atunci când solicitantul este minor și necăsătorit, tatăl, mama sau alt adult responsabil cu acesta fie în temeiul legii, fie în temeiul practicii din statul membru în care este prezent adultul;
 - (d) atunci când beneficiarul de protecție internațională este minor și necăsătorit, tatăl, mama sau alt adult responsabil de beneficiarul respectiv fie în temeiul legii, fie în temeiul practicii din statul membru în care este prezent beneficiarul;
9. „rudă” înseamnă sora sau fratele mamei sau tatălui solicitantului, aflați la vârstă adultă, ori bunicul sau bunica solicitantului care sunt prezenți pe teritoriul unui stat membru, indiferent dacă solicitantul este născut din căsătorie sau în afara căsătoriei ori este adoptat, astfel cum sunt definite aceste noțiuni în dreptul intern;
10. „minor” înseamnă un resortisant al unei țări terțe sau un apatrid cu vârsta sub 18 ani;
11. „minor neînsoțit” înseamnă un minor care sosește pe teritoriul statului membru neînsoțit de un adult responsabil pentru el în temeiul legii sau al practicii din statul membru în cauză și atât timp cât minorul respectiv nu este luat în întreținere în mod efectiv de un astfel de adult, inclusiv minorii care sunt lăsați neînsoțiți după ce au intrat pe teritoriul statului membru;
12. „reprezentant” înseamnă o persoană sau o organizație desemnată de organismele competente pentru a acorda asistență și a reprezenta minorul neînsoțit în cadrul procedurilor prevăzute în prezentul regulament în vederea asigurării interesului superior al copilului și, dacă este necesar, a exercitării capacității juridice în numele minorului;
13. „document de ședere” înseamnă o autorizație eliberată de autoritățile unui stat membru în temeiul căreia un resortisant al unei țări terțe sau un apatrid are dreptul să stea pe teritoriul statului membru respectiv, inclusiv documentele care materializează autorizația de a rămâne pe teritoriu în cadrul unui regim de protecție temporară sau până ce încetează circumstanțele care împiedică ducerea la îndeplinire a unui ordin de îndepărtare, cu excepția vizelor și a autorizațiilor de ședere eliberate în perioada necesară pentru determinarea statului membru responsabil în conformitate cu prezentul regulament sau în timpul examinării unei cereri de protecție internațională sau a unei cereri de permis de ședere;
14. „viză” înseamnă autorizația sau decizia statului membru necesară în vederea tranzitului sau a intrării pentru o ședere preconizată în acel stat membru sau în mai multe state membre, inclusiv:
 - (a) o autorizație sau o decizie emisă în conformitate cu dreptul Uniunii sau cu dreptul intern, necesară în vederea intrării pentru o ședere preconizată în acel stat membru de peste 90 de zile;

- (b) o autorizație sau o decizie emisă în conformitate cu dreptul Uniunii sau cu dreptul intern, necesară la intrarea pe teritoriu în vederea tranzitării sau a unei șederi preconizate în acel stat membru care nu depășește 90 de zile în orice perioadă de 180 de zile;
- (c) o autorizație sau o decizie valabilă pentru tranzitarea zonelor de tranzit internațional ale unuia sau mai multor aeroporturi din statele membre;
15. „diplomă sau calificare” înseamnă o diplomă sau o calificare obținută și atestată într-un stat membru după o perioadă de cel puțin un an academic, pe teritoriul unui stat membru, într-un program recunoscut de educație sau formare profesională echivalentă cel puțin cu nivelul 2 din Clasificarea Internațională Standard a Educației, de stat sau regional, gestionat de o instituție de învățământ în conformitate cu dispozițiile legislative, de reglementare sau administrative ale respectivului stat membru și excluzând formarea online sau alte forme de învățare de la distanță;
16. „instituție de învățământ” înseamnă o instituție publică sau privată de învățământ sau de formare profesională înființată într-un stat membru și recunoscută de un stat membru în conformitate cu dreptul său intern sau cu practicile administrative naționale, pe baza unor criterii transparente;
17. „sustragere” înseamnă acțiunea prin care o persoană în cauză nu rămâne la dispoziția autorităților administrative sau judiciare competente, de exemplu prin:
- (a) părăsirea teritoriului unui stat membru fără acordul autorităților competente pentru motive care nu sunt în afara controlului persoanei;
- (b) nenotificarea absenței dintr-un anumit centru de cazare sau din zona de reședință desemnată, în cazul în care un stat membru solicită acest lucru; sau
- (c) neprezentarea în fața autorităților competente, în cazul în care respectivele autorități solicită acest lucru;
18. „risc de sustragere” înseamnă, într-un caz individual, existența unor motive și circumstanțe specifice, bazate pe criterii obiective definite de dreptul intern, de a considera că o persoană în cauză care este implicată în procedurile prevăzute de prezentul regulament s-ar putea sustrage;
19. „stat membru beneficiar” înseamnă un stat membru care beneficiază de contribuțiile de solidaritate prevăzute în partea a IV-a din prezentul regulament;
20. „stat membru contribuitor” înseamnă un stat membru care oferă sau este obligat să ofere contribuții de solidaritate unui stat membru beneficiar, așa cum se prevede în partea a IV-a din prezentul regulament;
21. „transfer” înseamnă punerea în aplicare a unei decizii adoptate în temeiul articolului 42;
22. „relocare intra-UE” înseamnă transferul unui solicitant ori al unui beneficiar de protecție internațională de pe teritoriul unui stat membru beneficiar pe teritoriul unui stat membru contribuitor;
23. „operațiuni de căutare și salvare” înseamnă operațiuni de căutare și salvare, astfel cum sunt menționate în Convenția internațională din 1979 privind căutarea și salvarea pe mare, adoptată la Hamburg, la 27 aprilie 1979;
24. „presiune migratorie” înseamnă o situație generată de sosirile pe cale terestră, maritimă sau aeriană sau de cererile resortisanților țărilor terțe sau ale apatrizilor, care sunt de o asemenea amploare încât creează obligații disproporționate pentru un stat membru, ținând seama de situația generală din Uniune, chiar și pentru un sistem de azil, de primire și de migrație bine pregătit, și care necesită o acțiune imediată, în special contribuții de solidaritate în temeiul părții a IV-a din prezentul regulament; ținând cont de particularitățile amplasării geografice a unui stat membru, definiția presiunii migratorii acoperă situațiile în care există un număr mare de sosiri de resortisanți ai țărilor terțe sau de apatrizi ori un risc de astfel de sosiri, inclusiv în cazul în care astfel de sosiri sunt generate de debarcări recurente în urma unor operațiuni de căutare și salvare sau de deplasări neautorizate ale resortisanților țărilor terțe sau ale apatrizilor între statele membre;
25. „situație migratorie semnificativă” înseamnă o situație diferită de presiunea migratorie, în care efectul cumulativ al sosirilor anuale actuale și anterioare de resortisanți ai țărilor terțe sau de apatrizi conduce la atingerea limitelor capacității unui sistem de azil, de primire și de migrație bine pregătit;

26. „condiții de primire” înseamnă condiții de primire astfel cum sunt definite la articolul 2 punctul 6 din Directiva (UE) 2024/1346;
27. „persoană admisă” înseamnă o persoană pe care un stat membru a acceptat-o pentru a fi admisă în temeiul Regulamentului (UE) 2024/1350 sau în temeiul unui sistem național de relocare în afara cadrului regulamentului menționat;
28. „coordonatorul UE pentru solidaritate” înseamnă persoana numită de Comisie în temeiul articolului 15 din prezentul regulament și cu mandatul definit la articolul menționat.

PARTEA A II-A

CADRUL COMUN PENTRU GESTIONAREA AZILULUI ȘI MIGRAȚIEI

CAPITOLUL I

Abordarea cuprinzătoare

Articolul 3

Abordarea cuprinzătoare a gestionării azilului și migrației

(1) Acțiunile comune întreprinse de Uniune și de statele membre pentru gestionarea azilului și migrației, în limitele competențelor lor respective, se bazează pe principiul solidarității și al distribuirii echitabile a răspunderii, astfel cum este consacrat la articolul 80 din TFUE, pe baza unei abordări cuprinzătoare, și sunt ghidate de principiul elaborării integrate a politicilor, în conformitate cu dreptul internațional și cu dreptul Uniunii, inclusiv cu drepturile fundamentale.

Cu scopul general de a gestiona în mod eficace azilul și migrația în cadrul dreptului aplicabil al Uniunii, respectivele acțiuni au următoarele obiective:

- (a) să asigure coerența între politicile de gestionare a azilului și migrației în ceea ce privește gestionarea fluxurilor de migrație către Uniune;
 - (b) să abordeze rutele de migrație relevante și deplasările neautorizate între statele membre.
- (2) Comisia, Consiliul și statele membre asigură punerea în aplicare consecventă a politicilor de gestionare a azilului și migrației, inclusiv componentele interne și externe ale acestor politici, în consultare cu instituțiile, organele, oficiile și agențiile responsabile pentru politicile externe.

Articolul 4

Componentele interne ale abordării cuprinzătoare

În vederea realizării obiectivelor prevăzute la articolul 3 din prezentul regulament, componentele interne ale abordării cuprinzătoare constau în următoarele elemente:

- (a) cooperarea strânsă și parteneriatul reciproc între instituțiile, organele, oficiile și agențiile Uniunii, statele membre și organizațiile internaționale;
- (b) gestionarea eficace a frontierelor externe ale statelor membre, pe baza gestionării europene integrate a frontierelor, astfel cum se prevede la articolul 3 din Regulamentul (UE) 2019/1896 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽²⁶⁾;
- (c) respectarea deplină a obligațiilor prevăzute de dreptul internațional și de dreptul Uniunii în ceea ce privește persoanele salvate pe mare;

⁽²⁶⁾ Regulamentul (UE) 2019/1896 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 noiembrie 2019 privind Poliția de frontieră și garda de coastă la nivel european și de abrogare a Regulamentelor (UE) nr. 1052/2013 și (UE) 2016/1624 (JO L 295, 14.11.2019, p. 1).

- (d) accesul rapid și eficace la o procedură echitabilă și eficientă de protecție internațională pe teritoriul statelor membre, inclusiv la frontierele externe ale statelor membre, în marea teritorială sau în zonele de tranzit ale statelor membre și recunoașterea resortisanților țărilor terțe sau a apatrizilor ca refugiați sau beneficiari de protecție subsidiară, în conformitate cu Regulamentul (UE) 2024/1348 și Regulamentul (UE) 2024/1347;
- (e) determinarea statului membru responsabil de examinarea unei cereri de protecție internațională;
- (f) măsuri eficace pentru a reduce factorii de încurajare și a preveni deplasările neautorizate ale resortisanților țărilor terțe și ale apatrizilor între statele membre;
- (g) accesul solicitanților la condiții de primire adecvate, în conformitate cu Directiva (UE) 2024/1346;
- (h) gestionarea eficace a returnării resortisanților țărilor terțe aflați în situație de ședere ilegală, în conformitate cu Directiva 2008/115/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽²⁷⁾;
- (i) măsuri eficace pentru a oferi stimulente și sprijin pentru integrarea beneficiarilor de protecție internațională în statele membre;
- (j) măsuri menite să combată exploatarea și să reducă angajarea ilegală, în concordanță cu Directiva 2009/52/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽²⁸⁾;
- (k) după caz, implementarea și utilizarea instrumentelor operaționale instituite la nivelul Uniunii, inclusiv de către Agenția Europeană pentru Poliția de Frontieră și Garda de Coastă și de Agenția pentru Azil a Uniunii Europene (denumită în continuare „Agenția pentru azil”), precum și a sistemelor de informații ale Uniunii gestionate de Agenția Uniunii Europene pentru Gestionarea Operațională a Sistemelor Informaționale la Scară Largă în Spațiul de Libertate, Securitate și Justiție (eu-LISA).

Articolul 5

Componentele externe ale abordării cuprinzătoare

În vederea realizării obiectivelor prevăzute la articolul 3, Uniunea și statele membre, în limitele competențelor lor respective, promovează și construiesc parteneriate adaptate și reciproc avantajoase, cu respectarea deplină a dreptului internațional și a dreptului Uniunii și pe baza respectării depline a drepturilor omului, și promovează o cooperare strânsă cu țările terțe relevante la nivel bilateral, regional, multilateral și internațional, inclusiv pentru:

- (a) promovarea migrației legale și a căilor legale pentru resortisanții țărilor terțe care au nevoie de protecție internațională și pentru cei admiși în alt mod pentru ședere legală în statele membre;
- (b) sprijinirea partenerilor care găzduiesc un număr mare de migranți și refugiați care au nevoie de protecție și consolidarea capacităților lor operaționale în domeniul gestionării migrației, azilului și a frontierelor, cu respectarea deplină a drepturilor omului;
- (c) prevenirea migrației ilegale și combaterea introducerii ilegale de migranți și a traficului de persoane, inclusiv reducerea vulnerabilităților cauzate de acestea, asigurând în același timp dreptul de a solicita protecție internațională;
- (d) remedierea cauzelor profunde ale migrației ilegale și ale strămutării forțate;
- (e) îmbunătățirea returnării, a readmisiei și a reintegrării eficace;
- (f) asigurarea punerii pe deplin în aplicare a politicii comune a vizelor.

⁽²⁷⁾ Directiva 2008/115/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 2008 privind standardele și procedurile comune aplicabile în statele membre pentru returnarea resortisanților țărilor terțe aflați în situație de ședere ilegală (JO L 348, 24.12.2008, p. 98).

⁽²⁸⁾ Directiva 2009/52/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 18 iunie 2009 de stabilire a standardelor minime privind sancțiunile și măsurile la adresa angajatorilor de resortisanți din țări terțe aflați în situație de ședere ilegală (JO L 168, 30.6.2009, p. 24).

Articolul 6

Principiul solidarității și al distribuirii echitabile a răspunderii

(1) Atunci când își îndeplinesc obligațiile care le revin în temeiul prezentului regulament, Uniunea și statele membre respectă principiul solidarității și al distribuirii echitabile a răspunderii consacrat la articolul 80 din TFUE și iau în considerare interesul lor comun pentru funcționarea eficientă a politicilor Uniunii de gestionare a azilului și migrației.

(2) În îndeplinirea obligațiilor care le revin în temeiul prezentului regulament, statele membre cooperează îndeaproape și:

(a) instituie și mențin sisteme naționale de gestionare a azilului și migrației care oferă acces efectiv la procedurile de protecție internațională, acordă protecție internațională solicitanților care au nevoie și asigură returnarea efectivă și demnă a resortisanților țărilor terțe care se află în situație de ședere ilegală, în conformitate cu Directiva 2008/115/CE, și oferă și investesc în primirea adecvată a solicitanților de protecție internațională, în conformitate cu Directiva (UE) 2024/1346;

(b) se asigură că sunt alocate resursele necesare și personal competent suficient pentru punerea în aplicare a prezentului regulament și, atunci când statele membre consideră necesar sau după caz, solicită sprijin din partea organelor, oficiilor și agențiilor relevante ale Uniunii în acest scop;

(c) iau toate măsurile necesare și proporționale, cu respectarea deplină a drepturilor fundamentale, pentru a preveni și a reduce migrația ilegală către teritoriile statelor membre, inclusiv pentru a preveni și a combate introducerea ilegală de migranți și traficul de persoane și pentru a proteja în același timp drepturile migranților introduși ilegal și ale persoanelor care au făcut obiectul traficului de persoane;

(d) aplică în mod corect și cu promptitudine normele privind determinarea statului membru responsabil de examinarea unei cereri de protecție internațională și, dacă este necesar, efectuează transferul în statul membru responsabil în temeiul părții a III-a capitolele I-VI și al părții a IV-a capitolul I;

(e) acordă sprijin eficace altor state membre sub formă de contribuții de solidaritate pe baza nevoilor prevăzute în partea a II-a sau a IV-a;

(f) iau măsuri efective pentru a reduce factorii de încurajare și a preveni deplasările neautorizate ale resortisanților țărilor terțe și ale apatrizilor între statele membre.

(3) Pentru a sprijini statele membre în îndeplinirea obligațiilor care le revin, setul de instrumente permanent al UE de sprijin în materie de migrație include cel puțin următoarele elemente:

(a) asistență operațională și tehnică acordată de organele, oficiile și agențiile relevante ale Uniunii în conformitate cu mandatele lor, în special de Agenția pentru Azil în conformitate cu Regulamentul (UE) 2021/2303 al Parlamentului European și al Consiliului⁽²⁹⁾, Agenția Europeană pentru Poliția de Frontieră și Garda de Coastă în conformitate cu Regulamentul (UE) 2019/1896 și Agenția Uniunii Europene pentru Cooperare în Materie de Aplicare a Legii (Europol) în conformitate cu Regulamentul (UE) 2016/794 al Parlamentului European și al Consiliului⁽³⁰⁾;

(b) sprijin acordat din fondurile Uniunii pentru punerea în aplicare a cadrului comun prevăzut în prezenta parte în conformitate cu Regulamentul (UE) 2021/1147 și, după caz, cu Regulamentul (UE) 2021/1148 al Parlamentului European și al Consiliului⁽³¹⁾;

(c) derogări în acquis-ul Uniunii care oferă statelor membre instrumentele necesare pentru a reacționa la provocările specifice legate de migrație, astfel cum se menționează în Regulamentele (UE) 2024/1359 și (UE) 2024/1348 și în Regulamentul (UE) 2024/1349 al Parlamentului European și al Consiliului⁽³²⁾;

⁽²⁹⁾ Regulamentul (UE) 2021/2303 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 decembrie 2021 privind Agenția Uniunii Europene pentru Azil și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 439/2010 (JO L 468, 30.12.2021, p. 1).

⁽³⁰⁾ Regulamentul (UE) 2016/794 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 mai 2016 privind Agenția Uniunii Europene pentru Cooperare în Materie de Aplicare a Legii (Europol) și de înlocuire și de abrogare a Deciziilor 2009/371/JAI, 2009/934/JAI, 2009/935/JAI, 2009/936/JAI și 2009/968/JAI ale Consiliului (JO L 135, 24.5.2016, p. 53).

⁽³¹⁾ Regulamentul (UE) 2021/1148 al Parlamentului European și al Consiliului din 7 iulie 2021 de instituire, ca parte a Fondului de management integrat al frontierelor, a Instrumentului de sprijin financiar pentru managementul frontierelor și politica de vize (JO L 251, 15.7.2021, p. 48).

⁽³²⁾ Regulamentul (UE) 2024/1349 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 mai 2024 de instituire a procedurii de returnare la frontieră și de modificare a Regulamentului (UE) 2021/1148 (JO L, 2024/1349, 22.5.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1349/oj>).

- (d) activarea mecanismului de protecție civilă al Uniunii în conformitate cu Regulamentul (UE) 2021/836 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽³³⁾;
- (e) măsuri de facilitare a activităților de returnare și reintegrare, inclusiv prin cooperarea cu țările terțe și cu respectarea deplină a drepturilor fundamentale;
- (f) acțiuni consolidate și activități transsectoriale în cadrul dimensiunii externe a migrației;
- (g) comunicare diplomatică și politică consolidată;
- (h) strategii de comunicare coordonate;
- (i) sprijinirea unor politici eficiente și bazate pe drepturile omului în domeniul migrației în țările terțe;
- (j) promovarea migrației legale și a mobilității bine gestionate, inclusiv prin consolidarea parteneriatelor bilaterale, regionale și internaționale privind migrația, strămutarea forțată, căile legale și parteneriatele pentru mobilitate.

Articolul 7

Abordarea strategică a gestionării azilului și migrației la nivel național

(1) Statele membre dispun de strategii naționale care stabilesc abordarea strategică pentru a se asigura că au capacitatea de a pune în aplicare în mod eficient sistemul lor de gestionare a azilului și a migrației, în deplină conformitate cu obligațiile care le revin în temeiul dreptului Uniunii și al dreptului internațional, ținând seama de situația lor specifică, în special de poziția lor geografică.

Atunci când își stabilesc strategiile naționale, statele membre pot consulta Comisia și organele, oficiile și agențiile relevante ale Uniunii, în special Agenția pentru Azil, precum și autoritățile locale și regionale, după caz și în conformitate cu dreptul intern. Strategiile respective includ cel puțin:

- (a) măsuri preventive de reducere a riscului de presiune migratorie și planificarea pentru situații neprevăzute, luând în considerare planificarea pentru situații neprevăzute în temeiul Regulamentului (UE) 2019/1896, al Regulamentului (UE) 2021/2303 și al Directivei (UE) 2024/1346 și rapoartele Comisiei emise în temeiul Recomandării (UE) 2020/1366;
- (b) informații privind modul în care principiile stabilite în prezenta parte sunt puse în aplicare de statele membre și modul în care obligațiile juridice care decurg din aceste principii sunt îndeplinite la nivel național;
- (c) informații privind modul în care rezultatele monitorizării efectuate de Agenția pentru Azil și de Agenția Europeană pentru Poliția de Frontieră și Garda de Coastă și rezultatele evaluării efectuate în conformitate cu Regulamentul (UE) 2022/922, precum și rezultatele monitorizării efectuate în conformitate cu articolul 10 din Regulamentul (UE) 2024/1356 au fost luate în considerare.

(2) Strategiile naționale iau în considerare alte strategii relevante și măsuri de sprijin existente, în special măsurile de sprijin în temeiul Regulamentelor (UE) 2021/1147 și (UE) 2021/2303, și sunt coerente și complementare cu strategiile naționale pentru gestionarea europeană integrată a frontierelor instituite în conformitate cu articolul 8 alineatul (6) din Regulamentul (UE) 2019/1896.

(3) Statele membre transmit Comisiei strategiile lor naționale de gestionare a azilului și a migrației cu șase luni înainte de adoptarea strategiei menționate la articolul 8.

(4) Sprijinul financiar și operațional din partea Uniunii, inclusiv sprijinul operațional oferit de organele, oficiile și agențiile sale, pentru îndeplinirea obligațiilor se acordă în conformitate cu Regulamentele (UE) 2019/1986, (UE) 2021/1147, (UE) 2021/2303 și, dacă este cazul, (UE) 2021/1148.

(5) Comisia monitorizează situațiile legate de migrație și furnizează informații legate de acestea prin intermediul unor rapoarte periodice bazate pe date și informații furnizate de Serviciul de Acțiune Externă, de Agenția pentru Azil, de Agenția Europeană pentru Poliția de Frontieră și Garda de Coastă, de Europol și de Agenția pentru Drepturi Fundamentale și, în

⁽³³⁾ Regulamentul (UE) 2021/836 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 mai 2021 de modificare a Deciziei nr. 1313/2013/UE privind un mecanism de protecție civilă al Uniunii (JO L 185, 26.5.2021, p. 1).

special, pe informațiile colectate în temeiul Recomandării (UE) 2020/1366 și în cadrul rețelei mecanismului UE de pregătire pentru situații de criză și de gestionare a crizelor legate de migrație și, dacă este necesar, pe informațiile furnizate de statele membre.

(6) Comisia stabilește, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, un model care să fie utilizat de statele membre pentru a asigura că strategiile lor naționale sunt comparabile în privința anumitor elemente de bază specifice, cum ar fi planificarea pentru situații neprevăzute. Respectivul act de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 77 alineatul (2).

Articolul 8

O strategie europeană de gestionare a azilului și migrației pe termen lung

(1) Comisia, după consultarea statelor membre, ținând seama de rapoartele și analizele relevante din partea organelor, oficiilor și agențiilor Uniunii și pe baza strategiilor naționale menționate la articolul 7, elaborează o strategie europeană pe cinci ani de gestionare a azilului și migrației (denumită în continuare „strategia”), care stabilește abordarea strategică, în vederea asigurării punerii în aplicare coerente a strategiilor naționale. Comisia transmite această strategie Parlamentului European și Consiliului. Strategia nu este obligatorie din punct de vedere juridic.

(2) Prima strategie se adoptă până la 12 decembrie 2025 și, ulterior, o dată la cinci ani.

(3) Strategia include componentele enumerate la articolele 4 și 5, conferă un rol important jurisprudenței Curții de Justiție a Uniunii Europene și a Curții Europene a Drepturilor Omului și, de asemenea, ia în considerare:

- (a) punerea în aplicare a strategiilor naționale de gestionare a azilului și migrației ale statelor membre, menționate la articolul 7, și conformitatea acestora cu dreptul Uniunii și cu dreptul internațional;
- (b) informațiile relevante colectate de Comisie în temeiul Recomandării (UE) 2020/1366;
- (c) informațiile colectate de Comisie și de Agenția pentru Azil referitoare la punerea în aplicare a acquis-ului Uniunii în materie de azil;
- (d) informațiile colectate de la Serviciul European de Acțiune Externă și de la organele, oficiile și agențiile relevante ale Uniunii, în special rapoartele Agenției pentru Azil, ale Agenției Europene pentru Poliția de Frontieră și Garda de Coastă și ale Agenției pentru Drepturi Fundamentale a Uniunii Europene;
- (e) orice alte informații relevante, inclusiv din partea statelor membre, a autorităților de monitorizare, a organizațiilor internaționale și a oricăror alte organe, oficii, agenții sau organizații relevante.

CAPITOLUL II

Ciclu anual de gestionare a migrației

Articolul 9

Raportul anual european privind azilul și migrația

(1) Comisia adoptă un raport anual european privind azilul și migrația în care evaluează situația în materie de azil, primire și migrație din perioada anterioară de 12 luni și orice posibile evoluții și oferă un tablou situațional strategic al domeniului migrației și azilului, care servește, de asemenea, drept instrument de alertă timpurie și de sensibilizare pentru Uniune (denumit în continuare „raportul”).

(2) Raportul se bazează pe date cantitative și calitative relevante și pe informații furnizate de statele membre, de Serviciul European de Acțiune Externă, de Agenția pentru Azil, de Agenția Europeană pentru Poliția de Frontieră și Garda de Coastă, de Europol și de Agenția pentru Drepturi Fundamentale a Uniunii Europene. Respectivul raport poate, de asemenea, să țină seama de informațiile furnizate de alte organe, oficii, agenții sau organizații relevante.

(3) Raportul conține următoarele elemente:

- (a) o evaluare a situației generale care acoperă toate rutele de migrație către Uniune și din interiorul tuturor statelor membre, în special:

- (i) numărul de cereri de protecție internațională și cetățenia solicitanților;
 - (ii) numărul de minori neînsoțiți identificați și, dacă este cazul, numărul de persoane cu nevoi procedurale sau de primire speciale;
 - (iii) numărul de resortisanți ai țărilor terțe sau de apatrizi cărora li s-a acordat protecție internațională în conformitate cu Regulamentul (UE) 2024/1347;
 - (iv) numărul de decizii în primă instanță și definitive în materie de azil;
 - (v) capacitatea de primire a statelor membre;
 - (vi) numărul de resortisanți ai țărilor terțe care au fost depistați de autoritățile statelor membre că nu îndeplinesc sau nu mai îndeplinesc condițiile de intrare, ședere sau reședință în statul membru respectiv, inclusiv numărul de persoane care au depășit durata de ședere autorizată, astfel cum este definită la articolul 3 alineatul (1) punctul 19 din Regulamentul (UE) 2017/2226 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽³⁴⁾;
 - (vii) numărul de decizii de returnare emise de statele membre și numărul de resortisanți ai țărilor terțe care au părăsit teritoriul statelor membre în conformitate cu o decizie de returnare care respectă Directiva 2008/115/CE;
 - (viii) numărul de resortisanți ai țărilor terțe sau de apatrizi admiși de statele membre prin intermediul mecanismelor de relocare sau de admisie umanitară la nivelul Uniunii și la nivel național;
 - (ix) numărul de resortisanți ai țărilor terțe care fac obiectul procedurii la frontieră prevăzute în Regulamentele (UE) 2024/1348 și (UE) 2024/1349, precum și cetățeniile acestora;
 - (x) numărul de cereri de preluare sau de notificări de reprimire primite și trimise în conformitate cu articolele 39 și 41;
 - (xi) numărul deciziilor de transfer și numărul de transferuri efectuate în conformitate cu prezentul regulament;
 - (xii) numărul și cetățenia resortisanților țărilor terțe debarcați în urma operațiunilor de căutare și salvare și numărul de cereri de protecție internațională depuse de respectivii resortisanți ai țărilor terțe;
 - (xiii) statele membre care s-au confruntat cu sosiri recurente pe mare, în special prin debarcări în urma operațiunilor de căutare și salvare;
 - (xiv) numărul de resortisanți ai țărilor terțe sau de apatrizi cărora li s-a refuzat intrarea în conformitate cu articolul 14 din Regulamentul (UE) 2016/399;
 - (xv) numărul de resortisanți ai țărilor terțe sau de apatrizi care beneficiază de o formă de protecție temporară în conformitate cu Directiva 2001/55/CE a Consiliului ⁽³⁵⁾;
 - (xvi) numărul de persoane reținute pentru trecerea ilegală a unei frontiere externe terestre, maritime sau aeriene și, cu condiția ca datele să fie disponibile și verificabile, numărul de tentative de trecere ilegală a frontierei;
 - (xvii) sprijinul furnizat statelor membre de organele, oficiile și agențiile Uniunii;
- (b) o proiecție pentru anul următor, inclusiv numărul de sosiri pe mare preconizate, pe baza situației generale în materie de migrație din anul precedent și luând în considerare situația actuală, reflectând în același timp presiunea anterioară;

⁽³⁴⁾ Regulamentul (UE) 2017/2226 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 noiembrie 2017 de instituire a Sistemului de intrare/ieșire (EES) pentru înregistrarea datelor de intrare și de ieșire și a datelor referitoare la refuzul intrării ale resortisanților țărilor terțe care trec frontierele externe ale statelor membre, de stabilire a condițiilor de acces la EES în scopul aplicării legii și de modificare a Convenției de punere în aplicare a Acordului Schengen și a Regulamentelor (CE) nr. 767/2008 și (UE) nr. 1077/2011 (JO L 327, 9.12.2017, p. 20).

⁽³⁵⁾ Directiva 2001/55/CE a Consiliului din 20 iulie 2001 privind standardele minime pentru acordarea protecției temporare, în cazul unui aflus masiv de persoane strămutate, și măsurile de promovare a unui echilibru între eforturile statelor membre pentru primirea acestor persoane și suportarea consecințelor acestei primiri (JO L 212, 7.8.2001, p. 12).

- (c) informații privind nivelul de pregătire în Uniune și în statele membre și privind posibilul impact al situațiilor preconizate;
 - (d) informații privind capacitatea statelor membre, în special privind capacitatea de primire;
 - (e) rezultatul monitorizării efectuate de Agenția pentru Azil și de Agenția Europeană pentru Poliția de Frontieră și Garda de Coastă, al evaluării efectuate în conformitate cu Regulamentul (UE) 2022/922, precum și al monitorizării efectuate în conformitate cu articolul 10 din Regulamentul (UE) 2024/1356, astfel cum se menționează la articolul 7 alineatul (1) al doilea paragraf litera (c) din prezentul regulament;
 - (f) o evaluare a necesității măsurilor de solidaritate și a măsurilor din cadrul setului de instrumente permanent al UE de sprijin în materie de migrație pentru a sprijini statul membru sau statele membre în cauză.
- (4) Comisia adoptă anual raportul până în data de 15 octombrie și îl transmite Parlamentului European și Consiliului.
 - (5) Raportul oferă baza pentru deciziile luate la nivelul Uniunii cu privire la măsurile necesare pentru gestionarea migrației.
 - (6) Primul raport este emis până la data de 15 octombrie 2025.
 - (7) În scopul întocmirii raportului, statele membre, Agenția pentru Azil, Agenția Europeană pentru Poliția de Frontieră și Garda de Coastă, Europolul și Agenția pentru Drepturi Fundamentale a Uniunii Europene furnizează informațiile menționate la articolul 10 până la data de 1 iunie a fiecărui an.
 - (8) Comisia convoacă o reuniune a mecanismului UE de pregătire și gestionare a crizelor legate de migrație în prima jumătate a lunii iulie a fiecărui an pentru a prezenta evaluarea inițială a situației și pentru a face schimb de informații cu membrii mecanismului respectiv. Componenta și modul de funcționare ale mecanismului UE de pregătire pentru situații de criză și de gestionare a crizelor legate de migrație sunt astfel cum sunt prevăzute în Recomandarea (UE) 2020/1366, în versiunea sa inițială.
 - (9) Statele membre și organele, oficiile și agențiile relevante ale Uniunii furnizează Comisiei informații actualizate până la data de 1 septembrie a fiecărui an.
 - (10) Comisia convoacă o reuniune a mecanismului UE de pregătire și gestionare a crizelor legate de migrație până la data de 30 septembrie a fiecărui an, pentru a prezenta evaluarea consolidată a situației. Componenta și modul de funcționare ale mecanismului UE de pregătire pentru situații de criză și de gestionare a crizelor legate de migrație sunt astfel cum sunt prevăzute în Recomandarea (UE) 2020/1366, în versiunea sa inițială.

Articolul 10

Informații pentru evaluarea situației generale în materie de migrație, a presiunii migratorii, a riscului de presiune migratorie sau a unei situații migratorii semnificative

- (1) Atunci când evaluează situația generală în materie de migrație sau dacă un stat membru este supus unei presiuni migratorii, riscului de presiune migratorie sau se confruntă cu o situație migratorie semnificativă, Comisia utilizează raportul menționat la articolul 9 și ia în considerare orice informații suplimentare în temeiul articolului 9 alineatul (3) litera (a).
- (2) De asemenea, Comisia ține seama de următoarele aspecte:
 - (a) informațiile prezentate de statul membru în cauză, inclusiv estimarea nevoilor sale, a capacității și a măsurilor sale de pregătire, precum și orice informații suplimentare relevante furnizate în strategia națională menționată la articolul 7;
 - (b) nivelul de cooperare în materie de migrație, precum și în domeniul returnărilor și al readmisiei, inclusiv luând în considerare raportul anual în conformitate cu articolul 25a din Regulamentul (CE) nr. 810/2009 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽³⁶⁾, cu țările terțe de origine și de tranzit, cu primele țări de azil și cu țările terțe sigure, astfel cum sunt definite în Regulamentul (UE) 2024/1348;

⁽³⁶⁾ Regulamentul (CE) nr. 810/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 iulie 2009 privind instituirea unui Cod comunitar de vize (Codul de vize) (JO L 243, 15.9.2009, p. 1).

- (c) situația geopolitică din țările terțe relevante, precum și cauzele profunde ale migrației și posibilele situații de instrumentalizare a migranților, precum și posibilele evoluții în domeniul sosirilor ilegale prin frontierele externe ale statelor membre care ar putea afecta mișcările migratorii;
 - (d) recomandările relevante prevăzute la articolul 20 din Regulamentul (UE) 2022/922, la articolul 15 din Regulamentul (UE) 2021/2303 și la articolul 32 alineatul (7) din Regulamentul (UE) 2019/1896;
 - (e) informațiile colectate în temeiul Recomandării (UE) 2020/1366;
 - (f) rapoartele privind analiza și conștientizarea integrată a situației, elaborate în temeiul Deciziei de punere în aplicare (UE) 2018/1993 a Consiliului ⁽³⁷⁾, cu condiția ca răspunsul politic integrat la situații de criză să fie activat sau ca raportul privind analiza și conștientizarea integrată a situației în materie de migrație, emis în cadrul primei etape a mecanismului UE de pregătire pentru situații de criză și de gestionare a crizelor legate de migrație, să nu fie activat în momentul activării răspunsului politic integrat la situații de criză;
 - (g) informațiile din procesul de raportare privind liberalizarea vizelor și în urma dialogurilor cu țări terțe;
 - (h) buletinele trimestriale privind migrația și alte rapoarte ale Agenției pentru Drepturi Fundamentale a Uniunii Europene;
 - (i) sprijinul furnizat de organele, oficiile și agențiile Uniunii statelor membre;
 - (j) părțile relevante din raportul de evaluare a vulnerabilității menționat la articolul 32 din Regulamentul (UE) 2019/1896;
 - (k) amploarea și tendințele deplasărilor neautorizate ale resortisanților țărilor terțe sau ale apatrizilor între statele membre, pe baza informațiilor disponibile de la organele, oficiile și agențiile relevante ale Uniunii și a analizei datelor din sistemele de informații relevante.
- (3) În plus, pentru a evalua dacă un stat membru se confruntă cu o situație migratorie semnificativă, Comisia ia în considerare, de asemenea, efectul cumulativ al sosirilor anuale actuale și anterioare de resortisanți ai țărilor terțe sau de apatrizi.

Articolul 11

Decizia de punere în aplicare a Comisiei privind stabilirea statelor membre aflate sub presiune migratorie, expuse riscului de presiune migratorie sau care se confruntă cu o situație migratorie semnificativă

(1) Împreună cu raportul menționat la articolul 9, Comisia adoptă o decizie de punere în aplicare prin care stabilește dacă un anumit stat membru este supus unei presiuni migratorii sau este expus riscului de presiune migratorie în cursul anului următor sau se confruntă cu o situație migratorie semnificativă.

În acest scop, Comisia se consultă cu statele membre în cauză. Comisia poate stabili un termen pentru astfel de consultări.

(2) În sensul alineatului (1), Comisia utilizează informațiile colectate în temeiul articolului 10, ținând seama de toate elementele raportului menționat la articolul 9, de toate rutele de migrație, inclusiv de particularitățile fenomenului structural al debarcărilor după operațiunile de căutare și salvare și de deplasările neautorizate ale resortisanților țărilor terțe și ale apatrizilor între statele membre, precum și de presiunea anterioară asupra statului membru în cauză și de situația actuală.

(3) În cazul în care, în ultimele 12 luni, un stat membru s-a confruntat cu un număr mare de sosiri din cauza debarcărilor recurente în urma unor operațiuni de căutare și salvare, Comisia consideră că statul membru respectiv este supus unei presiuni migratorii, cu condiția ca respectivele sosiri să fie de o asemenea amploare încât să creeze obligații disproporționate chiar și pentru sistemul de azil, de primire și de migrație bine pregătit al statului membru respectiv.

(4) Comisia adoptă decizia sa de punere în aplicare până la data de 15 octombrie a fiecărui an și o transmite Parlamentului European și Consiliului.

⁽³⁷⁾ Decizia de punere în aplicare (UE) 2018/1993 a Consiliului din 11 decembrie 2018 privind mecanismul integrat al Uniunii pentru un răspuns politic la crize (JO L 320, 17.12.2018, p. 28).

Articolul 12

Propunerea Comisiei de act de punere în aplicare al Consiliului de instituire a rezervei anuale de solidaritate

(1) În fiecare an, pe baza raportului menționat la articolul 9 și împreună cu acesta, Comisia prezintă o propunere de act de punere în aplicare al Consiliului de instituire a rezervei anuale de solidaritate necesare pentru a aborda situația migrației în anul următor într-un mod echilibrat și eficace. Respectivul raport reflectă nevoile anuale preconizate în materie de solidaritate ale statelor membre aflate sub presiune migratorie.

(2) Propunerea Comisiei menționată la alineatul (1) identifică numărul anual total de relocări intra-UE și de contribuții financiare necesare pentru rezerva anuală de solidaritate la nivelul Uniunii, care trebuie să fie de cel puțin:

(a) 30 000 pentru relocări intra-UE;

(b) 600 de milioane EUR pentru contribuțiile financiare.

Propunerea Comisiei menționată la alineatul (1) de la prezentul articol stabilește, de asemenea, contribuțiile orientative anuale pentru fiecare stat membru care rezultă din aplicarea cheii de repartizare prevăzute la articolul 66, în vederea facilitării exercițiului de asumare a contribuțiilor de solidaritate (denumit în continuare „exercițiul de asumare”) în temeiul articolului 13.

(3) Atunci când identifică nivelul responsabilității la nivelul Uniunii care trebuie să fie partajată între toate statele membre și nivelul de solidaritate aferent, Comisia ține seama de criteriile calitative și cantitative relevante, inclusiv, pentru anul relevant, de numărul total de sosiri, de ratele medii de recunoaștere, precum și de ratele medii de returnare. Comisia ține seama, de asemenea, de faptul că statele membre care vor deveni state membre beneficiare în temeiul articolului 58 alineatul (1) nu sunt obligate să își execute contribuțiile de solidaritate promise.

Comisia poate identifica un număr mai mare pentru relocări intra-UE sau contribuții financiare decât cele prevăzute la alineatul (2) din prezentul articol și poate identifica alte forme de solidaritate, astfel cum se prevede la articolul 56 alineatul (2) litera (c), în funcție de nevoia de astfel de măsuri care decurge din provocările specifice în domeniul migrației în statul membru în cauză. Pentru a menține valoarea egală a diferitelor tipuri de măsuri de solidaritate, se menține raportul dintre cifrele prevăzute la alineatul (2) literele (a) și (b) de la prezentul articol.

(4) În pofida alineatului (2) de la prezentul articol, în situații excepționale în care informațiile furnizate de statele membre și de organele, oficiile și agențiile relevante ale Uniunii în temeiul articolului 9 alineatul (2) sau consultările efectuate de Comisie în temeiul articolului 11 alineatul (1) nu indică necesitatea unor măsuri de solidaritate pentru anul următor, propunerea Comisiei menționată la alineatul (1) de la prezentul articol ține seama în mod corespunzător de acest lucru.

(5) În cazul în care Comisia a identificat într-o decizie de punere în aplicare astfel cum este menționată la articolul 11 că unul sau mai multe state membre sunt supuse unei presiuni migratorii ca urmare a unui număr mare de sosiri care rezultă din debarcări recurente în urma operațiunilor de căutare și salvare, ținând seama de particularitățile statelor membre în cauză, Comisia stabilește procentul orientativ din rezerva anuală de solidaritate care urmează să fie pus la dispoziția statelor membre respective.

(6) Comisia adoptă propunerea menționată la alineatul (1) de la prezentul articol până la data de 15 octombrie a fiecărui an și o transmite Consiliului. Comisia transmite simultan propunerea respectivă Parlamentului European. Până la adoptarea de către Consiliu a actului de punere în aplicare menționat la articolul 57, propunerea Comisiei menționată la alineatul (1) de la prezentul articol nu se face publică. Aceasta este clasificată „RESTREINT UE/EU RESTRICTED” și este tratată ca atare în conformitate cu Decizia 2013/488/UE a Consiliului ⁽³⁸⁾.

Articolul 13

Forumul la nivel înalt al UE privind solidaritatea

(1) Pentru a asigura punerea în aplicare eficace a părții a IV-a din prezentul regulament, se instituie un Forum la nivel înalt al UE privind solidaritatea (denumit în continuare „Forumul la nivel înalt”), format din reprezentanți ai statelor membre și prezidat de statul membru care deține președinția Consiliului. Statele membre sunt reprezentate la nivelul de responsabilitate și putere de decizie care este adecvat pentru îndeplinirea sarcinilor conferite Forumului la nivel înalt.

⁽³⁸⁾ Decizia 2013/488/UE a Consiliului din 23 septembrie 2013 privind normele de securitate pentru protecția informațiilor UE clasificate (JO L 274, 15.10.2013, p. 1).

Țările terțe care au încheiat cu Uniunea un acord privind criteriile și mecanismele de determinare a statului responsabil de examinarea unei cereri de protecție internațională depuse într-un stat membru sau în țara terță respectivă pot fi invitate, pentru a contribui ad-hoc la solidaritate, să participe la Forumul la nivel înalt al UE privind migrația și la Forumul la nivel înalt, după caz.

(2) Consiliul convoacă Forumul la nivel înalt în termen de 15 zile de la adoptarea raportului menționat la articolul 9, a deciziei menționate la articolul 11 și a propunerii Comisiei menționate la articolul 12.

(3) În cadrul reuniunii menționate la alineatul (2), Forumul la nivel înalt examinează raportul menționat la articolul 9, decizia menționată la articolul 11 și propunerea Comisiei menționată la articolul 12 și evaluează situația generală. De asemenea, în cadrul Forumului la nivel înalt se ajunge la o concluzie cu privire la măsurile de solidaritate și la nivelul de contribuție necesar în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 57 și, dacă se consideră necesar, cu privire la alte măsuri de răspuns în materie de migrație în domeniul responsabilității, al pregătirii și al situațiilor neprevăzute, precum și cu privire la dimensiunea externă a migrației. În cadrul respectivei reuniuni a Forumului la nivel înalt, statele membre se angajează să contribuie la crearea rezervei anuale de solidaritate în temeiul articolului 57.

(4) În cazul în care Consiliul, la inițiativa unui stat membru sau la invitația Comisiei, consideră că contribuțiile de solidaritate la rezerva anuală de solidaritate sunt insuficiente în raport cu nevoile identificate, inclusiv în cazul în care au fost acordate deduceri semnificative în conformitate cu articolele 61 și 62, sau în cazul în care unul sau mai multe state membre supuse unei presiuni migratorii au nevoi mai mari decât se anticipase sau situația generală necesită sprijin suplimentar de solidaritate, Consiliul convoacă, cu majoritate simplă, Forumul la nivel înalt pentru a solicita statelor membre să furnizeze contribuții de solidaritate suplimentare. Orice exercițiu de asumare a angajamentelor urmează procedura prevăzută la articolul 57.

Articolul 14

Forumul la nivel tehnic al UE privind solidaritatea

(1) Pentru a asigura aplicarea corectă a părții a IV-a din prezentul regulament, se instituie un Forum la nivel tehnic al UE privind solidaritatea (denumit în continuare „Forumul la nivel tehnic”), iar coordonatorul UE pentru solidaritate convoacă și prezidează, în numele Comisiei, acest Forum la nivel tehnic.

(2) Forumul la nivel tehnic este alcătuit din reprezentanți ai autorităților relevante ale statelor membre la un nivel suficient de înalt pentru a îndeplini sarcinile conferite Forumului la nivel tehnic.

(3) Țările terțe care au încheiat cu Uniunea un acord privind criteriile și mecanismele de determinare a statului responsabil de examinarea unei cereri de protecție internațională depuse într-un stat membru sau în țara terță respectivă pot fi invitate, pentru a contribui ad-hoc la solidaritate, să participe la Forumul la nivel tehnic, după caz.

(4) Agenția pentru Azil participă la Forumul la nivel tehnic. Agenția Europeană pentru Poliția de Frontieră și Garda de Coastă și Agenția pentru Drepturi Fundamentale a Uniunii Europene participă, după caz și la invitația coordonatorului UE pentru solidaritate, la Forumul la nivel tehnic. În funcție de implicarea lor în mecanismul de solidaritate, agențiile Organizației Națiunilor Unite pot fi, de asemenea, invitate să participe.

(5) În urma adoptării actului de punere în aplicare al Consiliului menționat la articolul 57, coordonatorul UE pentru solidaritate convoacă o primă reuniune a Forumului la nivel tehnic. În urma acestei prime reuniuni, Forumul la nivel tehnic se reunește periodic și ori de câte ori este necesar, în special în temeiul articolului 58 alineatul (3) și al articolului 59 alineatul (6), pentru a operaționaliza mecanismul de solidaritate între statele membre și pentru a aborda nevoile de solidaritate cu contribuțiile identificate.

Articolul 15

Coordonatorul UE pentru solidaritate

(1) Comisia numește un coordonator al UE pentru solidaritate pentru a coordona la nivel tehnic punerea în aplicare a mecanismului de solidaritate în conformitate cu partea a IV-a din prezentul regulament.

(2) Coordonatorul UE pentru solidaritate:

(a) sprijină activitățile de relocare intra-UE din statul membru beneficiar în statul membru contributor;

- (b) coordonează și sprijină comunicarea dintre statele membre, organele, oficiile, agențiile și entitățile care sunt implicate în punerea în aplicare a mecanismului de solidaritate;
 - (c) păstrează o imagine de ansamblu a nevoilor statelor membre beneficiare și a contribuțiilor statelor membre contribuitoare și monitorizează punerea în aplicare în curs a măsurilor de solidaritate;
 - (d) organizează, la intervale regulate, reuniuni între autoritățile statelor membre pentru a asigura o operaționalizare eficientă și eficientă a rezervei anuale de solidaritate, pentru a facilita cea mai bună interacțiune și cooperare între statele membre;
 - (e) promovează cele mai bune practici în punerea în aplicare a mecanismului de solidaritate;
 - (f) convoacă și prezidează Forumul la nivel tehnic;
 - (g) îndeplinește sarcinile menționate la articolul 7 din Regulamentul (UE) 2024/1359.
- (3) În sensul alineatului (2), coordonatorul UE pentru solidaritate este asistat de un birou și dispune de resursele financiare și umane necesare pentru a-și îndeplini sarcinile în mod eficace. Coordonatorul UE pentru solidaritate colaborează îndeaproape cu Agenția pentru Azil, inclusiv în ceea ce privește detaliile practice ale relocării intra-UE în temeiul prezentului regulament.
- (4) Raportul menționat la articolul 9 prezintă stadiul punerii în aplicare și al funcționării mecanismului de solidaritate.
- (5) Statele membre furnizează coordonatorului UE pentru solidaritate datele și informațiile necesare pentru ca coordonatorul UE pentru solidaritate să își îndeplinească în mod eficace sarcinile.

PARTEA A III-A

CRITERIILE ȘI MECANISMELE DE DETERMINARE A STATULUI MEMBRU RESPONSABIL

CAPITOLUL I

Principii generale și garanții

Articolul 16

Accesul la procedura de examinare a unei cereri de protecție internațională

- (1) Statele membre examinează o cerere de protecție internațională prezentată de un resortisant al unei țări terțe sau de un apatrid pe teritoriul oricăruia dintre ele, inclusiv la frontieră sau în zonele de tranzit. Cererea este examinată de un singur stat membru și anume de către statul membru determinat ca responsabil pe baza criteriilor stabilite în capitolul II din prezenta parte sau a clauzelor stabilite în capitolul III din prezenta parte.
- (2) Fără a aduce atingere normelor prevăzute în partea a IV-a din prezentul regulament, atunci când niciun stat membru nu poate fi determinat drept responsabil de examinarea cererii de protecție internațională pe baza criteriilor menționate în prezentul regulament, primul stat membru în care a fost înregistrată cererea de protecție internațională este cel responsabil de examinarea acesteia.
- (3) Atunci când este imposibil pentru un stat membru să transfere solicitantul în statul membru desemnat inițial drept responsabil, întrucât există motive substanțiale de a crede că solicitantul, ca urmare a transferului către statul membru respectiv, s-ar confrunta cu un risc real de încălcare a drepturilor fundamentale ale solicitantului care constituie tratamente inumane sau degradante în sensul articolului 4 din cartă, statul membru care îndeplinește procedura de determinare a statului membru responsabil continuă examinarea criteriilor stabilite în capitolul II din prezenta parte sau a clauzelor stabilite în capitolul III din prezenta parte, pentru a determina dacă alt stat membru poate fi desemnat drept responsabil.

Atunci când un stat membru nu poate efectua transferul în temeiul primului paragraf din prezentul alineat în oricare dintre statele membre desemnate pe baza criteriilor stabilite în capitolul II din prezenta parte sau a clauzelor stabilite în capitolul III din prezenta parte și nici către primul stat membru în care a fost înregistrată cererea și nu poate stabili dacă un alt stat membru poate fi desemnat drept responsabil, statul membru respectiv devine statul membru responsabil de examinarea cererii de protecție internațională.

(4) În cazul în care nu s-a efectuat controlul de securitate prevăzut la articolul 15 din Regulamentul (UE) 2024/1356 în temeiul regulamentului respectiv, primul stat membru în care s-a înregistrat cererea de protecție internațională examinează dacă există motive rezonabile de a considera că solicitantul respectiv constituie o amenințare la adresa securității interne cât mai curând posibil după înregistrarea cererii, înainte de aplicarea criteriilor pentru determinarea statului membru responsabil în temeiul capitolului II din prezenta parte sau al clauzelor prevăzute în capitolul III din prezenta parte.

În cazul în care s-a efectuat controlul de securitate prevăzut la articolul 15 din Regulamentul (UE) 2024/1356, dar primul stat membru în care s-a înregistrat cererea de protecție internațională are motive întemeiate să examineze dacă există motive rezonabile de a considera că solicitantul respectiv constituie o amenințare la adresa securității interne, statul membru respectiv efectuează examinarea cât mai curând posibil după înregistrarea cererii, înainte de aplicarea criteriilor pentru determinarea statului membru responsabil în temeiul capitolului II din prezenta parte sau al clauzelor prevăzute în capitolul III din prezenta parte.

În cazul în care controlul de securitate efectuat în conformitate cu articolul 15 din Regulamentul (UE) 2024/1356 sau în conformitate cu primul și al doilea paragraf de la prezentul alineat indică faptul că există motive întemeiate de a considera că solicitantul constituie o amenințare la adresa securității interne, statul membru care efectuează controlul de securitate este statul membru responsabil și nu se aplică articolul 39 din prezentul regulament.

(5) Fiecare stat membru își rezervă dreptul de a trimite un solicitant către o țară terță sigură, sub rezerva normelor și a garanțiilor prevăzute în Regulamentul (UE) 2024/1348.

Articolul 17

Obligațiile solicitantului și cooperarea cu autoritățile competente

(1) O cerere de protecție internațională se prezintă și se înregistrează în statul membru al primei intrări.

(2) Prin derogare de la alineatul (1), în cazul în care un resortisant al unei țări terțe sau un apatrid deține un document de ședere valabil sau o viză valabilă, cererea de protecție internațională se prezintă și se înregistrează în statul membru care a eliberat documentul de ședere sau viza.

În cazul în care un resortisant al unei țări terțe sau un apatrid deține un document de ședere sau o viză care a expirat, a fost anulată, a fost retrasă sau a fost revocată, cererea de protecție internațională se prezintă și se înregistrează în statul membru în care se află resortisantul țării terțe sau apatridul.

(3) Solicitantul cooperează pe deplin cu autoritățile competente ale statelor membre în ceea ce privește colectarea datelor biometrice în conformitate cu Regulamentul (UE) 2024/1358 și în domeniile reglementate de prezentul regulament, în special prin prezentarea și divulgarea, cât mai curând posibil și cel târziu în timpul interviului menționat la articolul 22 din prezentul regulament, a tuturor elementelor și informațiilor de care dispune care sunt relevante pentru determinarea statului membru responsabil, inclusiv prin prezentarea documentelor sale de identitate, în cazul în care solicitantul se află în posesia unor astfel de documente. În cazul în care solicitantul nu este în măsură, în momentul interviului, să prezinte dovezi care să justifice elementele și informațiile furnizate sau să completeze modelul menționat la articolul 22 alineatul (1) din prezentul regulament, autoritatea competentă stabilește o dată-limită rezonabilă pentru prezentarea unor astfel de dovezi, ținând seama de circumstanțele individuale ale cazului, în termenul menționat la articolul 39 alineatul (1) din prezentul regulament.

(4) Solicitantul are obligația de a fi prezent în:

(a) statul membru menționat la alineatele (1) și (2) până la determinarea statului membru responsabil și, după caz, la punerea în aplicare a procedurii de transfer;

(b) statul membru responsabil;

(c) statul membru de relocare intra-UE ca urmare a unui transfer efectuat în temeiul articolului 67 alineatul (11).

(5) În cazul în care solicitantului i se notifică o decizie de transfer în conformitate cu articolul 42 alineatul (2) și cu articolul 67 alineatul (10), acesta cooperează cu autoritățile competente și respectă decizia respectivă.

Articolul 18

Consecințele neconformării

(1) Cu condiția ca solicitantul să fi fost informat cu privire la obligațiile sale și la consecințele nerespectării acestora în conformitate cu articolul 11 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2024/1356 sau cu articolul 5 alineatul (1) și articolul 21 din Directiva (UE) 2024/1346, solicitantul nu are dreptul să beneficieze de condițiile de primire prevăzute la articolele 17-20 din directiva respectivă în alt stat membru decât cel în care are obligația de a fi prezent în temeiul articolului 17 alineatul (4) din prezentul regulament din momentul în care i s-a notificat emiterea unei decizii de transfer în statul membru responsabil.

Primul paragraf nu aduce atingere necesității de a asigura un nivel de trai în conformitate cu dreptul Uniunii, inclusiv cu cartă, și cu obligațiile internaționale.

(2) Elementele și informațiile relevante pentru determinarea statului membru responsabil prezentate după expirarea termenului sunt luate în considerare numai în cazul în care furnizează dovezi decisive pentru aplicarea corectă a prezentului regulament, în special în ceea ce privește minorii neînsoțiți și reintregirea familiei.

(3) Alineatul (1) nu se aplică în cazul în care solicitantul nu se află în statul membru în care trebuie să fie prezent, iar autoritățile competente ale statului membru în care se află solicitantul au indicii întemeiate pentru a crede că solicitantul ar fi putut să facă obiectul oricăreia dintre infracțiunile menționate la articolele 2 și 3 din Directiva 2011/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului⁽³⁹⁾.

(4) Atunci când aplică prezentul articol, statele membre iau în considerare circumstanțele individuale ale solicitantului, inclusiv orice risc real de încălcare a drepturilor fundamentale în statul membru în care solicitantul trebuie să fie prezent. Orice măsuri luate de statele membre sunt proporționale.

Articolul 19

Dreptul la informare

(1) Cât mai curând posibil și în orice caz, până la data la care cererea de protecție internațională se înregistrează într-un stat membru, autoritățile competente ale respectivului stat membru îl informează pe solicitant în legătură cu aplicarea prezentului regulament, cu privire la drepturile sale în temeiul prezentului regulament și cu obligațiile prevăzute la articolul 17, precum și cu consecințele neconformării prevăzute la articolul 18. Informațiile respective includ în special informații referitoare la:

- (a) obiectivele prezentului regulament;
- (b) cooperarea preconizată de solicitant cu autoritățile competente, astfel cum se prevede la articolul 17;
- (c) faptul că dreptul de a solicita protecție internațională nu include posibilitatea solicitantului de a alege statul membru responsabil de examinarea cererii de protecție internațională sau statul membru de relocare intra-UE;
- (d) consecințele prezentării unei alte cereri în alt stat membru și ale părăsirii statului membru în care solicitantul trebuie să fie prezent în conformitate cu articolul 17 alineatul (4) și în special faptul că solicitantul are dreptul doar la condițiile de primire prevăzute la articolul 18 alineatul (1);
- (e) criteriile și procedura de determinare a statului membru responsabil, ierarhia acestor criterii în diferitele etape ale procedurii și durata procedurii;
- (f) dispozițiile referitoare la reintregirea familiei și, în acest sens, definiția aplicabilă a membrilor de familie și a rudelor, dreptul de a solicita și de a primi modelul menționat la articolul 22 alineatul (1), inclusiv informații privind persoanele și entitățile care pot oferi asistență pentru completarea modelului, precum și informații privind organizațiile naționale, internaționale sau alte organizații relevante care pot facilita identificarea și regăsirea membrilor de familie;

⁽³⁹⁾ Directiva 2011/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 5 aprilie 2011 privind prevenirea și combaterea traficului de persoane și protejarea victimelor acestuia, precum și de înlocuire a Deciziei-cadru 2002/629/JAI a Consiliului (JO L 101, 15.4.2011, p. 1).

- (g) scopul interviului personal și dreptul la acest interviu în conformitate cu articolul 22, procedura și obligația de a prezenta verbal sau prin furnizarea de documente și alte informații, inclusiv, dacă este cazul, prin modelul menționat la articolul 22 alineatul (1), cât mai curând posibil pe durata derulării procedurii, orice informații relevante care ar putea contribui la stabilirea prezenței membrilor de familie, a rudelor sau a altor persoane aflate în relații de familie în statele membre, inclusiv informații cu privire la mijloacele prin care solicitantul poate prezenta astfel de informații, precum și orice asistență pe care statul membru o poate oferi în ceea ce privește găsirea membrilor de familie sau a rudelor;
- (h) obligația solicitantului de a divulga, cât mai curând posibil în cadrul procedurii, orice informație relevantă care ar putea contribui la stabilirea existenței unor documente de ședere, vize sau diplome de studii anterioare;
- (i) posibilitatea de a prezenta motive argumentate în mod corespunzător autorităților competente pentru ca acestea să ia în considerare aplicarea articolului 35 alineatul (1);
- (j) obligația solicitantului de a prezenta documentele de identitate dacă acesta se află în posesia unor astfel de documente și de a coopera cu autoritățile competente în ceea ce privește colectarea datelor biometrice în conformitate cu Regulamentul (UE) 2024/1358;
- (k) existența dreptului la o cale de atac eficientă în fața unei instanțe judecătorești pentru a contesta o decizie de transfer în termenul stabilit la articolul 43 alineatul (2) și faptul că domeniul de aplicare al unei astfel de contestații este limitat, astfel cum se prevede la articolul 43 alineatul (1);
- (l) dreptul de a i se acorda consiliere juridică gratuită în chestiuni legate de aplicarea criteriilor stabilite în capitolul II sau a clauzelor prevăzute în capitolul III din prezenta parte în toate etapele procedurii de determinare a statului membru responsabil, astfel cum se prevede la articolul 21;
- (m) în cazul unui apel sau al unei revizuirii, dreptul de a primi, la cerere, asistență juridică gratuită în cazul în care persoana în cauză nu își poate permite costurile aferente procedurii;
- (n) faptul că sustragerea va conduce la o prelungire a termenului în conformitate cu articolul 46;
- (o) faptul că autoritățile competente ale statelor membre și Agenția pentru Azil vor prelucra datele cu caracter personal ale solicitantului, inclusiv pentru a realiza schimbul de date referitoare la solicitant numai în scopul îndeplinirii obligațiilor lor în temeiul prezentului regulament și cu respectarea deplină a obligațiilor de a proteja persoanele fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal în conformitate cu dreptul Uniunii și cu dreptul intern;
- (p) categoriile de date cu caracter personal vizate;
- (q) dreptul de acces la datele care îl privesc pe solicitant și dreptul de a solicita rectificarea datelor inexacte sau ștergerea acestora dacă au fost prelucrate în mod ilegal, precum și procedurile de urmat pentru exercitarea acestor drepturi, inclusiv datele de contact ale autorităților menționate la articolul 52 și ale autorităților naționale pentru protecția datelor care tratează plângerile referitoare la protecția datelor cu caracter personal, precum și datele de contact ale responsabilului cu protecția datelor;
- (r) în cazul unui minor neînsoțit, garanțiile și drepturile aplicabile solicitantului în această privință, rolul și responsabilitățile reprezentantului și procedura de depunere a plângerilor împotriva unui reprezentant în condiții de încredere și siguranță și cu respectarea deplină a dreptului copilului de a fi audiat;
- (s) faptul că, în cazul în care dovezile circumstanțiale nu sunt coerente, verificabile și suficient de detaliate pentru a stabili responsabilitatea, statul membru poate solicita un test ADN sau un test de sânge pentru a dovedi existența unor legături de familie, sau o evaluare a vârstei solicitantului;
- (t) după caz, procedura de relocare intra-UE prevăzută la articolele 67 și 68.

(2) Solicitantul are posibilitatea de a solicita informații privind desfășurarea procedurii și autoritățile competente informează solicitantul cu privire la această posibilitate. În cazul în care solicitantul este minor, atât minorul, cât și părintele sau reprezentantul au posibilitatea de a solicita astfel de informații.

*Articolul 20***Accesibilitatea informațiilor**

(1) Informațiile menționate la articolul 19 sunt furnizate în scris, într-un mod concis, transparent, inteligibil și ușor accesibil, utilizând un limbaj simplu și clar și într-o limbă pe care solicitantul o înțelege sau pe care se presupune, în mod rezonabil, că o înțelege. Statele membre folosesc în acest scop materialele informative comune redactate în temeiul alineatului (2) din prezentul articol. Materialele informative comune sunt, de asemenea, disponibile online, pe o platformă deschisă și ușor accesibilă pentru solicitanții de protecție internațională.

Atunci când acest lucru este necesar pentru o înțelegere adecvată din partea solicitantului, informațiile îi sunt comunicate, de asemenea, și oral, după caz cu ocazia interviului individual, astfel cum se menționează la articolul 22. În acest scop, solicitantul are posibilitatea de a adresa întrebări pentru a clarifica informațiile furnizate. Statele membre pot utiliza sprijinul echipamentelor multimedia.

(2) În strânsă cooperare cu autoritățile naționale responsabile, Agenția pentru Azil elaborează materiale informative comune, precum și informații specifice pentru minorii neînsoțiți și solicitanții vulnerabili, atunci când acest lucru este necesar pentru solicitanții cu nevoi procedurale sau de primire specifice, care conțin cel puțin informațiile menționate la articolul 19. Materialele informative comune includ, de asemenea, informații privind aplicarea Regulamentului (UE) 2024/1358 și în special scopul în care datele solicitantului în cauză pot fi prelucrate în cadrul Eurodac.

Materialele informative comune se elaborează astfel încât să permită statelor membre să le completeze cu informații suplimentare specifice.

(3) În cazul în care solicitantul este minor, informațiile menționate la articolul 19 sunt furnizate într-un mod adaptat copiilor de către un personal instruit în mod corespunzător și în prezența reprezentantului solicitantului.

*Articolul 21***Dreptul la consiliere juridică**

(1) Solicitanții au dreptul de a consulta, în mod eficace, un consilier juridic sau un alt tip de consilier, admis sau autorizat ca atare în temeiul dreptului intern, cu privire la aspecte legate de aplicarea criteriilor stabilite în capitolul II sau a clauzelor prevăzute în capitolul III din prezenta parte, în toate etapele procedurii de determinare a statului membru responsabil prevăzute în prezentul regulament.

(2) Fără a aduce atingere dreptului solicitantului de a-și alege propriul consilier juridic sau alt tip de consilier pe cheltuiala sa, un solicitant poate solicita consiliere juridică gratuită în cadrul procedurii de determinare a statului membru responsabil.

(3) Consilierea juridică gratuită este oferită de consilieri juridici sau de alt tip deconsilieri, admiși sau autorizați în temeiul dreptului intern să consilieze, să asiste sau să reprezinte solicitanții sau de organizațiile neguvernamentale acreditate în temeiul dreptului intern pentru a furniza servicii juridice sau reprezentare solicitanților.

În sensul primului paragraf, accesul efectiv la consiliere juridică gratuită poate fi asigurat prin însărcinarea unei persoane cu furnizarea de consiliere juridică în etapa administrativă a procedurii mai multor solicitanți în același timp.

(4) Statele membre organizează furnizarea de consiliere juridică în conformitate cu sistemele lor naționale.

(5) Statele membre stabilesc norme procedurale specifice privind modalitățile de depunere și prelucrare a cererilor pentru furnizarea de consiliere juridică gratuită, astfel cum se prevede la prezentul articol.

(6) În scopul procedurii de determinare a statului membru responsabil, consilierea juridică gratuită include furnizarea de:

(a) orientări și explicații privind criteriile și procedurile de determinare a statului membru responsabil, inclusiv informații privind drepturile și obligațiile pe parcursul tuturor etapelor procedurii respective;

(b) orientări și asistență pentru furnizarea de informații care ar putea contribui la determinarea statului membru responsabil în conformitate cu criteriile stabilite în capitolul II din prezenta parte;

(c) orientări și asistență pentru modelul menționat la articolul 22 alineatul (1).

(7) Fără a aduce atingere alineatului (1), furnizarea de consiliere juridică gratuită în cadrul procedurii de determinare a statului membru responsabil poate fi exclusă în cazul în care solicitantul este deja asistat și reprezentat de un consilier juridic.

(8) În scopul punerii în aplicare a prezentului articol, statele membre pot solicita asistența Agenției pentru Azil. În plus, se poate acorda sprijin financiar statelor membre prin intermediul fondurilor Uniunii, în conformitate cu actele juridice aplicabile unei astfel de finanțări.

Articolul 22

Interviul individual

(1) Pentru a facilita procedura de determinare a statului membru responsabil, autoritățile competente din statul membru care îndeplinește procedura de determinare a statului membru responsabil menționat la articolul 38 alineatul (1) organizează un interviu individual cu solicitantul în scopul aplicării articolului 39. Interviul permite, de asemenea, solicitantului să înțeleagă în mod corespunzător informațiile primite în conformitate cu articolul 19.

Autoritățile competente colectează informații privind situația specifică a solicitantului adresând în mod proactiv întrebări care ar permite determinarea statului membru responsabil în scopul aplicării articolului 39.

În cazul în care există indicii că solicitantul are membri de familie sau rude într-un stat membru, solicitantul primește un model care urmează să fie elaborat de Agenția pentru Azil. Solicitantul completează informațiile de care dispune pentru a facilita aplicarea articolului 39. Dacă este posibil, solicitantul completează modelul respectiv înainte de interviul personal prevăzut la prezentul articol.

Agenția pentru Azil elaborează modelul menționat la al treilea paragraf de la prezentul alineat până la 12 aprilie 2025. Agenția pentru Azil elaborează, de asemenea, orientări pentru identificarea și regăsirea membrilor de familie pentru a sprijini aplicarea articolelor 25-28 și a articolului 34 de către statul membru solicitant și statul membru solicitat, în conformitate cu articolele 39 și 40.

Solicitantul are posibilitatea de a prezenta motive argumentate în mod corespunzător pentru ca autoritățile competente să ia în considerare aplicarea articolului 35 alineatul (1).

(2) Se poate renunța la interviul individual dacă:

(a) solicitantul s-a sustras;

(b) solicitantul nu a participat la interviul individual și nu a furnizat motive întemeiate pentru a-și justifica absența;

(c) după primirea informațiilor menționate la articolul 19, solicitantul a oferit deja, prin alte mijloace, informațiile relevante pentru determinarea statului membru responsabil.

În scopul primului paragraf litera (c) de la prezentul alineat, statul membru care a renunțat la interviu îi dă solicitantului posibilitatea de a prezenta toate informațiile suplimentare care sunt relevante pentru determinarea corectă a statului membru responsabil în termenul menționat la articolul 39 alineatul (1), inclusiv motivele argumentate în mod corespunzător pentru ca autoritatea să ia în considerare necesitatea unui interviu personal.

(3) Interviul individual are loc în timp util și, în orice caz, înainte de prezentarea oricărei cereri de preluare în temeiul articolului 39.

(4) Interviul individual se desfășoară în limba pe care o preferă solicitantul, cu excepția cazului în care există o altă limbă pe care o înțelege și în care poate comunica în mod clar. Interviurile cu minori neînsoțiți și, după caz, însoțiți sunt realizate de către o persoană care are cunoștințele necesare despre drepturile și nevoile speciale ale minorilor, într-un mod care să țină seama de nevoile copilului și adaptat contextului, luând în considerare vârsta și gradul de maturitate a minorului, în prezența reprezentantului și, după caz, a consilierului juridic al minorului. Dacă este cazul, se pune la dispoziție un interpret capabil să asigure o comunicare adecvată între solicitant și persoana care realizează interviul individual. În timpul interviului individual se poate asigura prezența unui mediator cultural. La cererea solicitantului și dacă este posibil, persoana care realizează interviul și, dacă este cazul, interpretul este de sexul preferat de solicitant.

(5) În cazul în care acest lucru este justificat în mod corespunzător de circumstanțe, statele membre pot efectua interviul individual prin videoconferință. În acest caz, statul membru ia măsurile necesare pentru a asigura facilitățile, standardele procedurale și tehnice, asistența juridică și interpretarea corespunzătoare, ținând seama de orientările Agenției pentru Azil.

(6) Interviul individual are loc în condiții care asigură o confidențialitate corespunzătoare. Interviul este efectuat de o persoană calificată în temeiul dreptului intern. Solicitanții care sunt identificați ca având nevoie de garanții procedurale speciale în temeiul Regulamentului (UE) 2024/1348 beneficiază de sprijin adecvat în vederea creării condițiilor necesare pentru a prezenta în mod eficace toate elementele care permit determinarea statului membru responsabil. Personalul care interviuează solicitanții deține, de asemenea, cunoștințe generale despre factorii care ar putea influența negativ capacitatea solicitantului de a fi supus unui interviu, precum indicii că persoana a fost supusă torturii în trecut sau a fost victimă a traficului de persoane.

(7) Statul membru care desfășoară interviul individual realizează o înregistrare audio a interviului și elaborează un rezumat scris al acestuia care conține cel puțin principalele informații furnizate de către solicitant în cadrul interviului. Solicitantul este informat în prealabil despre efectuarea înregistrării și despre scopul acesteia. În cazul în care există îndoieli cu privire la declarațiile solicitantului din cursul interviului individual, înregistrarea audio prevalează. Rezumatul se poate prezenta fie sub formă de raport, fie ca formular-tip. Statul membru se asigură că solicitantul sau consilierul juridic sau alt tip de consilier, recunoscut sau autorizat ca atare în temeiul dreptului intern, care îl reprezintă legal pe solicitant are acces la rezumat în timp util, cât mai curând posibil după interviu și, în orice caz, înainte ca autoritățile competente să ia o decizie cu privire la statul membru responsabil. Solicitantului i se dă posibilitatea de a formula observații sau de a oferi clarificări verbal sau în scris cu privire la orice traducere incorectă sau neînțelegeri sau alte erori de fapt care apar în rezumatul scris după încheierea interviului individual sau într-un anumit termen.

Articolul 23

Garanții acordate minorilor

(1) Interesul superior al copilului reprezintă un element fundamental de care statele membre țin seama în ceea ce privește toate procedurile prevăzute în prezentul regulament. Procedurile care implică minori sunt tratate cu prioritate.

(2) Fiecare stat membru în care este prezent un minor neînsoțit se asigură că acesta este reprezentat și asistat de un reprezentant în ceea ce privește procedurile relevante prevăzute în prezentul regulament. Reprezentantul are resursele, calificările, pregătirea, expertiza și independența necesare asigurării faptului că interesul superior al copilului este luat în considerare pe parcursul procedurilor desfășurate în temeiul prezentului regulament. Reprezentantul are acces la conținutul documentelor relevante din dosarul solicitantului, inclusiv la materialele informative specifice destinate minorilor neînsoțiți, și informează minorul neînsoțit cu privire la evoluția procedurilor în temeiul prezentului regulament.

În cazul în care o cerere este prezentată de o persoană care susține că este minoră sau despre care se crede, din motive obiective, că este minoră și care este neînsoțită, autoritățile competente:

(a) desemnează cât mai curând posibil și, în orice caz, în timp util și cu scopul de a oferi asistență minorului în procesul de determinare a statului membru responsabil, o persoană care deține competențele și expertiza necesare pentru a asista provizoriu minorul în vederea protejării interesului superior și a bunăstării generale ale acestuia, ceea ce îi permite minorului să beneficieze de drepturile prevăzute în prezentul regulament și, dacă este cazul, să acționeze în calitate de reprezentant până la numirea unui reprezentant;

(b) numesc un reprezentant, cât mai rapid posibil și nu mai târziu de 15 zile lucrătoare de la data prezentării cererii.

În cazul unui număr disproporționat de cereri prezentate de minori neînsoțiți sau în alte situații excepționale, termenul pentru desemnarea unui reprezentant în temeiul celui de-al doilea paragraf litera (b), poate fi prelungit cu zece zile lucrătoare.

În cazul în care autoritatea competentă ajunge la concluzia că un solicitant care susține că este minor are fără îndoială peste 18 ani, aceasta nu are obligația de a numi un reprezentant în conformitate cu prezentul alineat.

Îndatoririle reprezentantului sau ale persoanei menționate la al doilea paragraf litera (a) iau sfârșit în cazul în care autoritățile competente, în urma evaluării vârstei menționate la articolul 25 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2024/1348, nu presupun că solicitantul este minor sau consideră că solicitantul nu este minor sau în cazul în care solicitantul încetează să fie un minor neînsoțit.

Atunci când o organizație este numită în calitate de reprezentant, aceasta desemnează o persoană responsabilă cu îndeplinirea sarcinilor sale în raport cu minorul. Persoanei în cauză i se aplică primul paragraf.

Reprezentantul prevăzut la primul paragraf poate fi aceeași persoană sau organizație ca cea prevăzută la articolul 23 din Regulamentul (UE) 2024/1348.

(3) Statele membre implică reprezentantul unui minor neînsoțit pe parcursul întregii proceduri de determinare a statului membru responsabil în temeiul prezentului regulament. Reprezentantul ajută minorul neînsoțit să ofere informații relevante pentru evaluarea interesului superior al copilului în conformitate cu alineatul (4), inclusiv pentru exercitarea dreptului de a fi audiat, și îl sprijină să contacteze alți actori, cum ar fi organizațiile de localizare a membrilor familiei, dacă este necesar în acest scop, respectând totodată obligațiile de confidențialitate față de minor.

(4) Pentru evaluarea interesului superior al copilului, statele membre cooperează strâns între ele și țin cont, în special, de următorii factori:

- (a) posibilitățile de reîntregire a familiei;
- (b) bunăstarea și dezvoltarea socială a minorului pe termen scurt, mediu și lung, inclusiv alte vulnerabilități, cum ar fi traumele, nevoile specifice legate de sănătate sau dizabilități, ținând cont, în special, de mediul etnic, religios, cultural și lingvistic din care provine și având în vedere necesitatea stabilității și a continuității în îngrijirea socială și educațională;
- (c) considerentele privind siguranța și securitatea, în special când există riscul ca respectivul minor să fie victimă a unei forme de violență sau exploatare, inclusiv a traficului de persoane;
- (d) opiniile minorului, în acord cu vârsta și maturitatea acestuia;
- (e) în cazul în care solicitantul este un minor neînsoțit, informațiile furnizate de reprezentantul din statul membru în care este prezent minorul neînsoțit;
- (f) orice alte motive relevante pentru evaluarea interesului superior al copilului.

(5) Înainte de a transfera un minor neînsoțit, statul membru care efectuează transferul informează statul membru responsabil sau statul membru de relocare intra-UE, care confirmă că vor fi luate fără întârziere toate măsurile corespunzătoare menționate la articolele 16 și 27 din Directiva (UE) 2024/1346 și la articolul 23 din Regulamentul (UE) 2024/1348, inclusiv numirea unui reprezentant în statul membru responsabil sau în statul membru de relocare intra-UE. Orice decizie de a transfera un minor neînsoțit este precedată de o evaluare individuală a interesului superior al copilului. Evaluarea se bazează pe factorii relevanți enumerați la alineatul (4) de la prezentul articol, iar concluziile evaluării privind factorii respectivi sunt indicate în mod clar în decizia de transfer. Evaluarea este efectuată fără întârziere de către un personal instruit corespunzător care are calificările și expertiza necesare pentru a asigura faptul că se ține seama de interesul superior al copilului.

(6) În scopul aplicării articolului 25, statul membru în care a fost înregistrată prima dată cererea de protecție internațională a minorului neînsoțit întreprinde fără întârziere acțiunile corespunzătoare pentru a identifica orice membru de familie, frate sau soră sau rudele minorului neînsoțit care se află pe teritoriul statelor membre, protejând, în același timp, interesul superior al copilului.

În acest scop, statul membru respectiv poate solicita asistență din partea organizațiilor internaționale sau a altor organizații relevante și poate facilita accesul minorului la serviciile de localizare a persoanelor din cadrul organizațiilor respective.

Personalul autorităților competente menționate la articolul 52 care tratează cererile referitoare la minorii neînsoțiți beneficiază de formarea corespunzătoare cu privire la nevoile specifice ale minorilor relevante pentru aplicarea prezentului regulament.

(7) În vederea facilitării acțiunii adecvate de identificare a membrilor de familie sau a rudelor unui minor neînsoțit care se află pe teritoriul unui alt stat membru în temeiul alineatului (6) de la prezentul articol, Comisia adoptă acte de punere în aplicare, inclusiv un formular-tip pentru schimbul de informații relevante între statele membre. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 77 alineatul (2).

CAPITOLUL II

Criteriile de determinare a statului membru responsabil

Articolul 24

Ierarhizarea criteriilor

(1) Criteriile de determinare a statului membru responsabil sunt aplicate în ordinea în care acestea sunt prevăzute în prezentul capitol.

(2) Statul membru responsabil în conformitate cu criteriile prevăzute în prezentul capitol este determinat pe baza situației existente în momentul în care cererea de protecție internațională a fost înregistrată pentru prima oară într-un stat membru.

Articolul 25

Minorii neînsoțiți

(1) În cazul în care solicitantul este un minor neînsoțit, se aplică numai criteriile din prezentul articol. Respectivul criterii se aplică în ordinea în care sunt prevăzute la alineatele (2)-(5).

(2) Statul membru responsabil este statul membru în care se află în mod legal un membru de familie al minorului neînsoțit sau un frate ori o soră a acestuia, cu excepția cazului în care s-a demonstrat că acest lucru nu este în interesul superior al copilului. În cazul în care solicitantul este un minor căsătorit al cărui soț sau a cărui soție nu este prezentă în mod legal pe teritoriul statelor membre, statul membru responsabil este acela în care se află în mod legal tatăl, mama sau un alt adult responsabil de minor fie în temeiul legii, fie în temeiul practicii din acel stat membru, sau sora ori fratele acestuia, cu excepția cazului în care s-a demonstrat că acest lucru nu este în interesul superior al copilului.

(3) În cazul în care solicitantul este un minor neînsoțit care are o rudă care se află în mod legal în alt stat membru și dacă se stabilește, pe baza unei examinări individuale, că ruda poate avea grijă de el, respectivul stat membru reunește minorul cu ruda sa și este statul membru responsabil, cu excepția cazului în care s-a demonstrat că acest lucru nu este în interesul superior al copilului.

(4) Când membrii de familie, frații, surorile sau rudele, astfel cum sunt menționați la alineatele (2) și (3), se află în mai multe state membre, statul membru responsabil este stabilit în funcție de ceea ce este în interesul superior al copilului.

(5) În absența unui membru de familie, a unui frate, a unei surori sau a unei rude, astfel cum se menționează la alineatele (2) și (3), statul membru responsabil este acela în care a fost înregistrată pentru prima dată cererea de protecție internațională a minorului neînsoțit, dacă acest lucru este în interesul superior al copilului.

(6) Comisia este împuternicită să adopte, în conformitate cu articolul 78, acte delegate referitoare la:

(a) identificarea membrilor de familie, a fraților, a surorilor sau a rudelor minorilor neînsoțiți;

(b) criteriile de stabilire a existenței unor legături de familie dovedite;

(c) criteriile de evaluare a capacității unei rude de a avea grijă de un minor neînsoțit, inclusiv în cazul în care membri de familie, frați, surori sau rude ale minorului neînsoțit se află în mai multe state membre.

În exercitarea competenței sale de adoptare a actelor delegate, Comisia nu depășește sfera principiului interesului superior al copilului, astfel cum este prevăzut la articolul 23 alineatul (4).

(7) Comisia, prin acte de punere în aplicare, stabilește metode uniforme pentru consultarea și schimbul de informații între statele membre în scopul prezentului articol. Respectivul acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 77 alineatul (2).

*Articolul 26***Membrii de familie care au reședința în mod legal într-un stat membru**

(1) În cazul în care solicitantul are un membru de familie căruia i-a fost permis să aibă reședința în calitate de beneficiar de protecție internațională într-un stat membru sau care are reședința într-un stat membru pe baza unui permis de ședere pe termen lung în conformitate cu Directiva 2003/109/CE a Consiliului⁽⁴⁰⁾ sau a unui permis de ședere pe termen lung acordat în conformitate cu dreptul intern, dacă directiva respectivă nu se aplică în statul membru în cauză, acel stat membru este responsabil de examinarea cererii de protecție internațională, cu condiția ca persoanele în cauză să își fi exprimat în scris dorința în acest sens.

(2) În cazul în care membrului de familie i-a fost permis inițial să aibă reședința în calitate de beneficiar de protecție internațională, însă ulterior a devenit cetățean al unui stat membru, statul membru respectiv este responsabil de examinarea cererii, cu condiția ca persoanele în cauză să își fi exprimat în scris dorința în acest sens.

(3) Alineatele (1) și (2) se aplică, de asemenea, copiilor născuți după sosirea membrului de familie pe teritoriul statelor membre.

*Articolul 27***Membrii de familie care solicită protecție internațională**

În cazul în care solicitantul are un membru de familie a cărui cerere de protecție internațională într-un stat membru nu a făcut încă obiectul unei prime decizii pe fond, statul membru în cauză este responsabil de examinarea cererii de protecție internațională, cu condiția ca persoanele în cauză să își fi exprimat în scris dorința în acest sens.

*Articolul 28***Procedura familială**

Atunci când cereri de protecție internațională prezentate de mai mulți membri de familie sau frați minori necăsătoriți ori surori minore necăsătorite sunt înregistrate în același stat membru simultan sau la date destul de apropiate pentru ca procedurile de determinare a statului membru responsabil să se desfășoare împreună și când aplicarea criteriilor prevăzute în prezentul regulament ar duce la separarea respectivelor persoane, statul membru responsabil de examinarea cererilor lor este determinat în următoarea ordine:

- (a) statul membru pe care criteriile îl indică drept responsabil de a-i prelua pe cei mai mulți dintre aceștia;
- (b) statul membru pe care criteriile îl indică drept responsabil de examinarea cererii celui mai în vârstă dintre aceștia.

*Articolul 29***Eliberarea documentelor de ședere sau a vizelor**

(1) În cazul în care solicitantul deține un document de ședere valabil, statul membru care a eliberat documentul respectiv este responsabil de examinarea cererii de protecție internațională.

(2) În cazul în care solicitantul deține o viză valabilă, statul membru care a eliberat respectiva viză este responsabil de examinarea cererii de protecție internațională, cu excepția cazului în care respectiva viză a fost eliberată în numele altui stat membru în temeiul unei înțelegeri de reprezentare, astfel cum se prevede la articolul 8 din Regulamentul (CE) nr. 810/2009. În acest caz, statul membru reprezentat este responsabil de examinarea cererii de protecție internațională.

(3) În cazul în care solicitantul deține mai multe documente de ședere sau vize valabile eliberate de diferite state membre, statul membru responsabil de examinarea cererii de protecție internațională este determinat în următoarea ordine:

- (a) statul membru care a eliberat documentul de ședere care conferă dreptul la cea mai lungă perioadă de ședere sau, atunci când perioadele de valabilitate sunt identice, statul membru care a eliberat documentul de ședere cu data de expirare cea mai îndepărtată;

⁽⁴⁰⁾ Directiva 2003/109/CE a Consiliului din 25 noiembrie 2003 privind statutul resortisanților țărilor terțe care sunt rezidenți pe termen lung (JO L 16, 23.1.2004, p. 44).

- (b) atunci când diferitele vize sunt de același tip, statul membru care a eliberat viza cu data de expirare cea mai îndepărtată;
- (c) atunci când vizele sunt de tip diferit, statul membru care a eliberat viza cu cea mai lungă perioadă de valabilitate sau, atunci când perioadele de valabilitate sunt identice, statul membru care a eliberat viza cu data de expirare cea mai îndepărtată.
- (4) În cazul în care solicitantul deține unul sau mai multe documente de ședere care au expirat sau au fost anulate, revocate sau retrase cu mai puțin de trei ani înainte de înregistrarea cererii sau una sau mai multe vize a căror valabilitate a expirat sau care au fost anulate, revocate sau retrase cu mai puțin de 18 luni înainte de înregistrarea cererii, se aplică alineatele (1), (2) și (3).
- (5) Faptul că documentul de ședere sau viza a fost eliberată pe baza unei identități false sau uzurpate ori prin prezentarea unor documente falsificate, contrafăcute sau care nu sunt valabile nu împiedică atribuirea responsabilității statului membru care a eliberat respectivul document de ședere sau respectiva viză. Cu toate acestea, statul membru care a eliberat documentul de ședere sau viza nu este responsabil dacă poate stabili că s-a comis o fraudă după ce documentul sau viza a fost eliberată.

Articolul 30

Diplome sau alte calificări

- (1) În cazul în care solicitantul deține o diplomă sau o calificare eliberată de o instituție de învățământ stabilită într-un stat membru, statul membru respectiv este cel responsabil de examinarea cererii de protecție internațională, cu condiția ca cererea să fie înregistrată în maximum șase ani de la eliberarea diplomei sau a calificării.
- (2) În cazul în care solicitantul deține mai mult de o diplomă sau o calificare eliberată de instituții de învățământ din state membre diferite, responsabilitatea pentru examinarea cererii de protecție internațională este asumată de statul membru care a eliberat diploma sau calificarea în urma celei mai lungi perioade de studii sau, în cazul în care perioadele de studii sunt identice, de statul membru în care a fost obținută cea mai recentă diplomă sau calificare.

Articolul 31

Intrare fără obligația de a deține viză

- (1) Dacă un resortisant al unei țări terțe sau un apatrid intră pe teritoriul statelor membre printr-un stat membru în care este scutit de viză, acel stat membru este cel responsabil de examinarea cererii sale de protecție internațională.
- (2) Alineatul (1) nu se aplică în cazul în care cererea de protecție internațională a resortisantului unei țări terțe sau a apatridului este înregistrată într-un alt stat membru în care acesta este de asemenea scutit de obligația de a deține viză pentru intrarea pe teritoriu. În acest caz, acest alt stat membru este responsabil de examinarea cererii de protecție internațională.

Articolul 32

Cerere făcută într-o zonă de tranzit internațional a unui aeroport

Atunci când cererea de protecție internațională este prezentată într-o zonă de tranzit internațional a unui aeroport al unui stat membru, acel stat membru este cel responsabil de examinarea cererii.

Articolul 33

Intrarea

- (1) Atunci când se stabilește, pe baza probelor sau a dovezilor circumstanțiale, astfel cum sunt descrise în listele menționate la articolul 40 alineatul (4) din prezentul regulament, inclusiv pe baza datelor la care face trimitere Regulamentul (UE) 2024/1358, că un solicitant a trecut în mod ilegal frontiera într-un stat membru pe uscat, pe mare sau pe calea aerului dintr-o țară terță, statul membru în care solicitantul a intrat astfel este cel responsabil de examinarea cererii de protecție internațională. Această responsabilitate încetează în cazul în care cererea este înregistrată la mai mult de 20 de luni de la data la care a avut loc trecerea frontierei.

(2) În pofida primului alineat de la prezentul articol, atunci când se stabilește, pe baza probelor sau a dovezilor circumstanțiale, astfel cum sunt descrise în listele menționate la articolul 40 alineatul (4) din prezentul regulament, inclusiv pe baza datelor menționate în Regulamentul (UE) 2024/1358, că un solicitant a fost debarcat pe teritoriul unui stat membru în urma unei operațiuni de căutare și salvare, respectivul stat membru este responsabil de examinarea cererii de protecție internațională. Această responsabilitate încetează în cazul în care cererea este înregistrată la mai mult de 12 luni de la data la care a avut loc debarcarea respectivă.

(3) Alineatele (1) și (2) de la prezentul articol nu se aplică în cazul în care se poate stabili, pe baza probelor sau a dovezilor circumstanțiale, astfel cum sunt descrise în listele menționate la articolul 40 alineatul (4) din prezentul regulament, inclusiv pe baza datelor menționate în Regulamentul (UE) 2024/1358, că solicitantul a fost relocalat intra-UE într-un alt stat membru în temeiul articolului 67 din prezentul regulament după ce a trecut frontiera. În acest caz, acest alt stat membru este responsabil de examinarea cererii de protecție internațională.

CAPITOLUL III

Persoane aflate în îngrijire și clauze discreționare

Articolul 34

Persoane aflate în îngrijire

(1) Atunci când, pe motiv de graviditate sau întrucât are un nou-născut, o boală mintală sau fizică gravă, o dizabilitate severă, o traumă psihologică severă ori vârstă înaintată, un solicitant se află în îngrijirea copilului, a surorii, a fratelui ori a părintelui său aflat în situație de ședere legală pe teritoriul unui stat membru sau copilul, sora, fratele ori părintele solicitantului în situație de ședere legală pe teritoriul unui stat membru se află în îngrijirea solicitantului, statele membre, în mod normal, mențin împreună sau reunesc solicitantul și copilul, sora, fratele sau părintele în cauză, cu condiția ca legăturile de familie să fi existat înainte ca solicitantul să ajungă pe teritoriul statelor membre, ca părintele, copilul, sora, fratele sau solicitantul să fie capabil să asigure asistență persoanei aflate în îngrijire și ca persoanele în cauză, după ce au fost informate despre această posibilitate, să își fi exprimat în scris dorința în acest sens.

În cazul în care există indicii că un copil, o soră, un frate sau un părinte este în situație de ședere legală pe teritoriul statului membru în care este prezentă persoana aflată în îngrijire, statul membru în cauză verifică, înainte de a prezenta o cerere de preluare în temeiul articolului 39, dacă de persoana aflată în îngrijire se poate ocupa copilul, sora, fratele sau părintele respectiv.

(2) Atunci când copilul, sora, fratele, sau părintele menționați la alineatul (1) este în situație de ședere legală într-un alt stat membru decât cel în care în care este prezent solicitantul, statul membru responsabil este statul membru în care copilul, sora, fratele, sau părintele este în situație de ședere legală, cu excepția cazului în care starea de sănătate a solicitantului în cauză îl împiedică pe acesta să călătorească în acel stat membru o perioadă semnificativă de timp. În acest caz, statul membru responsabil este statul membru în care este prezent solicitantul. Respectivul stat membru nu are obligația de a aduce copilul, sora, fratele, sau părintele solicitantului pe teritoriul său.

(3) Comisia este împuternicită să adopte, în conformitate cu articolul 78, acte delegate referitoare la:

(a) elementele care trebuie luate în considerare pentru evaluarea relației de dependență;

(b) criteriile de stabilire a existenței unor legături de familie dovedite;

(c) criteriile de evaluare a capacității persoanei în cauză de a se ocupa de persoana aflată în îngrijire;

(d) elementele care trebuie luate în considerare pentru a evalua incapacitatea de a călători pentru o perioadă semnificativă de timp.

(4) Comisia, prin acte de punere în aplicare, stabilește metode uniforme pentru consultarea și schimbul de informații între statele membre în scopul prezentului articol. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 77 alineatul (2).

*Articolul 35***Clauze discreționare**

(1) Prin derogare de la articolul 16 alineatul (1), un stat membru poate decide să examineze o cerere de protecție internațională înregistrată pe teritoriul său de un resortisant al unei țări terțe sau de un apatrid, chiar dacă acesta nu este responsabil de examinarea acesteia în conformitate cu criteriile stabilite în prezentul regulament.

(2) Statul membru în care este înregistrată cererea de protecție internațională și care desfășoară procedura de determinare a statului membru responsabil sau statul membru responsabil poate cere, în orice moment înainte de adoptarea unei prime decizii pe fond, unui alt stat membru să preia un solicitant pentru a reuni persoane aflate în relații de natură familială, din motive umanitare bazate în special pe legături semnificative în ceea ce privește considerente familiale, sociale sau culturale, chiar dacă celălalt stat membru nu este responsabil în conformitate cu criteriile prevăzute la articolele 25-28 și la articolul 34. Persoanele în cauză trebuie să își dea consimțământul în acest sens în scris.

Cererea de preluare conține toate elementele necesare de care dispune statul membru solicitant pentru a permite statului membru solicitat să evalueze situația.

Statul membru solicitat face toate verificările necesare pentru a examina motivele umanitare menționate în cerere, și răspunde statului membru solicitant în termen de două luni de la primirea cererii, prin utilizarea rețelei de comunicații electronice instituite în temeiul articolului 18 din Regulamentul (CE) nr. 1560/2003. Un refuz al cererii menționează motivele pe care se întemeiază refuzul.

CAPITOLUL IV

Obligațiile statului membru responsabil*Articolul 36***Obligațiile statului membru responsabil**

(1) Statul membru responsabil în conformitate cu prezentul regulament este obligat:

- (a) să preia, în condițiile prevăzute la articolele 39, 40 și 46, un solicitant a cărui cerere a fost înregistrată într-un stat membru diferit;
- (b) să reprimească, în condițiile prevăzute la articolele 41 și 46 din prezentul regulament, un solicitant sau un resortisant al unei țări terțe sau un apatrid în raport cu care statul membru respectiv a fost indicat drept statul membru responsabil în temeiul articolului 16 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2024/1358;
- (c) să reprimească, în condițiile prevăzute la articolele 41 și 46 din prezentul regulament, o persoană admisă care a prezentat o cerere de protecție internațională sau care se află în situație de ședere ilegală într-un alt stat membru decât cel care a acceptat să o primească în conformitate cu Regulamentul (UE) 2024/1350 sau care i-a acordat protecție internațională ori statut umanitar în cadrul unui sistem național de relocare.

(2) În sensul prezentului regulament, nu este posibilă separarea situației unui minor care însoțește solicitantul și corespunde definiției unui membru de familie de cea a membrului de familie și minorul este preluat sau reprimat de statul membru responsabil de examinarea cererii de protecție internațională a membrului de familie respectiv, fără a fi nevoie de consimțământul scris al persoanei în cauză, chiar dacă minorul nu este solicitant individual, cu excepția cazului în care s-a demonstrat că acest lucru este în interesul superior al copilului. Același principiu se aplică copiilor născuți după sosirea solicitantului pe teritoriul statelor membre, fără a fi nevoie să se inițieze o nouă procedură de preluare a acestora.

În pofida cerinței privind consimțământul scris prevăzută la articolul 26, în cazul în care o procedură nouă de preluare a unui minor este inițiată în ceea ce privește un stat membru care este indicat ca fiind statul membru responsabil în temeiul articolului 26, nu se solicită consimțământul scris al persoanelor în cauză, cu excepția cazului în care se demonstrează că transferul către statul membru responsabil nu este în interesul superior al copilului.

(3) În situațiile menționate la alineatul (1) literele (a) și (b) de la prezentul articol, statul membru responsabil examinează cererea de protecție internațională sau finalizează examinarea acesteia în conformitate cu Regulamentul (UE) 2024/1348.

Articolul 37

Încetarea responsabilităților

(1) În cazul în care un stat membru îi eliberează un document de ședere solicitantului, decide să aplice articolul 35, consideră că nu este în interesul superior al copilului ca un minor neînsoțit să fie transferat în statul responsabil sau nu transferă persoana respectivă în statul membru responsabil în termenele stabilite la articolul 46, respectivul stat membru devine statul membru responsabil, iar obligațiile prevăzute la articolul 36 se transferă statului membru respectiv. După caz, acesta informează statul membru anterior responsabil, statul membru care desfășoară o procedură pentru determinarea statului membru responsabil sau statul membru căruia i-a fost adresată cererea de preluare a solicitantului ori care a primit o notificare de reprimire, prin intermediul rețelei de comunicații electronice instituite în temeiul articolului 18 din Regulamentul (CE) nr. 1560/2003.

Statul membru care devine responsabil în temeiul primului paragraf din prezentul alineat indică faptul că a devenit statul membru responsabil în temeiul articolului 16 alineatul (3) din Regulamentul (UE) 2024/1358.

(2) În urma examinării unei cereri în cadrul procedurii la frontieră în temeiul Regulamentului (UE) 2024/1348, obligațiile prevăzute la articolul 36 alineatul (1) din prezentul regulament încetează la 15 luni după ce o decizie de respingere a unei cereri ca inadmisibilă, ca neîntemeiată sau ca vădit neîntemeiată în ceea ce privește statutul de refugiat sau statutul conferit prin protecție subsidiară sau o decizie prin care o cerere este declarată retrasă implicit sau explicit a devenit definitivă.

O cerere înregistrată după perioada menționată la primul paragraf este considerată o cerere nouă în sensul prezentului regulament și, prin urmare, dă naștere unei noi proceduri de determinare a statului membru responsabil.

(3) Prin excepție de la primul paragraf de la alineatul (2) din prezentul articol, în cazul în care persoana solicită protecție internațională într-un alt stat membru în termenul de 15 luni menționat la paragraful respectiv și o procedură de reprimire este în curs la data expirării respectivului termen de 15 luni, responsabilitatea nu încetează înainte de încheierea procedurii de reprimire sau de expirarea termenelor pentru ca statul membru care efectuează transferul să efectueze transferul în conformitate cu articolul 46.

(4) Obligațiile prevăzute la articolul 36 alineatul (1) din prezentul regulament încetează în cazul în care statul membru responsabil stabilește, pe baza datelor înregistrate și stocate în conformitate cu Regulamentul (UE) 2017/2226 sau a altor dovezi, că persoana în cauză a părăsit teritoriul statelor membre timp de cel puțin nouă luni, cu excepția cazului în care persoana în cauză este în posesia unui document de ședere valabil eliberat de statul membru responsabil.

O cerere înregistrată după perioada de absență menționată la primul paragraf este considerată o cerere nouă în sensul prezentului regulament și, prin urmare, dă naștere unei noi proceduri de determinare a statului membru responsabil.

(5) Obligația prevăzută la articolul 36 alineatul (1) litera (b) din prezentul regulament de reprimire a unui resortisant al unei țări terțe sau a unui apatrid încetează în cazul în care se stabilește, pe baza actualizării setului de date menționat la articolul 16 alineatul (2) litera (d) din Regulamentul (UE) 2024/1358, că persoana în cauză a părăsit teritoriul statelor membre, în mod forțat sau voluntar, în conformitate cu o decizie de returnare sau cu un ordin de îndepărtare emis în urma retragerii sau a respingerii cererii.

O cerere înregistrată după o îndepărtare efectivă sau o returnare voluntară este considerată o cerere nouă în sensul prezentului regulament și, prin urmare, dă naștere unei noi proceduri de determinare a statului membru responsabil.

CAPITOLUL V

Proceduri

SECȚIUNEA I

Începutul procedurii

Articolul 38

Începutul procedurii

(1) Statul membru în care este înregistrată pentru prima dată o cerere de protecție internațională în temeiul Regulamentului (UE) 2024/1348 sau, după caz, statul membru de relocare intra-UE declanșează fără întârziere procedura de determinare a statului membru responsabil.

(2) Dacă solicitantul se sustrage, statul membru în care este înregistrată pentru prima dată o cerere sau, după caz, statul membru de relocare intra-UE continuă procedura de determinare a statului membru responsabil.

(3) Statul membru care a efectuat procedura de determinare a statului membru responsabil sau care a devenit responsabil în temeiul articolului 16 alineatul (4) din prezentul regulament indică în Eurodac fără întârziere, în temeiul articolului 16 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2024/1358:

- (a) faptul că este responsabil în conformitate cu articolul 16 alineatul (2);
- (b) faptul că este responsabil în conformitate cu articolul 16 alineatul (3);
- (c) faptul că este responsabil în conformitate cu articolul 16 alineatul (4);
- (d) faptul că este responsabil din cauza nerespectării termenelor prevăzute la articolul 39;
- (e) faptul că statul membru care a acceptat o cerere de preluare a solicitantului în temeiul articolului 40 este responsabil;
- (f) faptul că este responsabil în conformitate cu articolul 68 alineatul (3).

Până la adăugarea unei astfel de informații, se aplică procedurile prevăzute la alineatul (4) de la prezentul articol.

(4) Un solicitant care se află într-un alt stat membru fără un document de ședere sau care prezintă în respectivul stat membru o cerere de protecție internațională în timpul procedurii de determinare a statului membru responsabil este reprimat de statul membru care îndeplinește procedura de determinare, în condițiile prevăzute la articolele 41 și 46.

Această obligație încetează în cazul în care statul membru care îndeplinește procedura de determinare a statului membru responsabil stabilește că solicitantul a obținut un document de ședere din partea altui stat membru.

(5) Un solicitant care se află într-un stat membru fără un document de ședere sau care prezintă în acel stat membru o cerere de protecție internațională, după ce un alt stat membru a confirmat că persoana în cauză urmează să fie relocată intra-UE în temeiul articolului 67 alineatul (9) și înainte de efectuarea transferului în respectivul stat membru de relocare intra-UE în temeiul articolului 67 alineatul (11) este reprimat de statul membru respectiv, în condițiile prevăzute la articolele 41 și 46. Această obligație încetează în cazul în care statul membru de relocare intra-UE stabilește că solicitantul a obținut un document de ședere din partea altui stat membru.

SECȚIUNEA II

Proceduri privind cererile de preluare

Articolul 39

Prezentarea unei cereri de preluare

(1) Dacă statul membru menționat la articolul 38 alineatul (1) consideră că alt stat membru este responsabil de examinarea cererii, solicită acestui alt stat membru, imediat și în orice caz în termen de două luni de la data la care a fost înregistrată cererea, să preia solicitantul. Statele membre acordă prioritate cererilor prezentate în temeiul articolelor 25-28 și al articolului 34.

În pofida primului paragraf de la prezentul alineat, în cazul unui rezultat pozitiv transmis de Eurodac referitor la datele înregistrate în temeiul articolelor 22 și 24 din Regulamentul (UE) 2024/1358 sau al unui rezultat pozitiv transmis de VIS referitor la datele înregistrate în temeiul articolului 21 din Regulamentul (CE) nr. 767/2008, cererea de preluare este trimisă în termen de o lună de la primirea unui astfel de rezultat pozitiv.

Atunci când cererea de preluare a unui solicitant nu este prezentată în termenele prevăzute la primul și al doilea paragraf, responsabilitatea pentru examinarea cererii de protecție internațională revine statului membru în care s-a înregistrat cererea.

Atunci când solicitantul este un minor neînsoțit, statul membru care îndeplinește procedura de determinare trebuie, în orice moment înainte de adoptarea unei prime decizii pe fond, în cazul în care consideră că este în interesul superior al copilului, să continue procedura de determinare a statului membru responsabil și să solicite altui stat membru să preia solicitantul, în special dacă cererea este formulată în temeiul articolului 26, 27 sau 34, în pofida expirării termenelor prevăzute la primul și la al doilea paragraf de la prezentul alineat.

(2) Statul membru solicitant poate cere un răspuns urgent atunci când cererea de protecție internațională a fost înregistrată după emiterea unei decizii de refuz al intrării sau a unei decizii de returnare.

Cererea menționează motivele care justifică un răspuns urgent și termenul în care este solicitat un răspuns. Acest termen este de cel puțin o săptămână.

(3) Cererea de preluare include motive complete și detaliate, bazate pe toate circumstanțele cazului, inclusiv elementele relevante din declarația solicitantului, referitoare la criteriile relevante prevăzute în capitolul II și, după caz, în modelul menționat la articolul 22 alineatul (1). Cererea este depusă folosindu-se un formular-tip și include probele sau dovezile circumstanțiale, astfel cum sunt descrise în listele menționate la articolul 40 alineatul (4) sau orice alte documente sau informații relevante pentru justificarea cererii, care permit autorităților statului membru solicitat să verifice dacă statul membru respectiv este responsabil în temeiul criteriilor prevăzute în prezentul regulament.

Comisia, prin acte de punere în aplicare, stabilește metode uniforme pentru pregătirea și depunerea de cereri de preluare. Respectivul acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 77 alineatul (2).

Articolul 40

Răspunsul la o cerere de preluare

(1) Statul membru solicitat face verificările necesare și răspunde cererii de preluare a solicitantului fără întârziere și în orice caz în termen de o lună de la primirea cererii. Statele membre acordă prioritate cererilor prezentate în temeiul articolelor 25-28 și al articolului 34. În acest scop, statul membru solicitat poate solicita asistență din partea organizațiilor naționale, internaționale sau a altor organizații relevante pentru a verifica probele relevante și dovezile circumstanțiale relevante prezentate de statul membru solicitant, în special pentru identificarea și localizarea membrilor de familie.

(2) În pofida alineatului (1), în cazul unui rezultat pozitiv transmis de Eurodac referitor la datele înregistrate în temeiul articolelor 22 și 24 din Regulamentul (UE) 2024/1358 sau al unui rezultat pozitiv transmis de VIS referitor la datele înregistrate în temeiul articolului 21 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 767/2008, statul membru solicitat răspunde cererii în termen de două săptămâni de la primirea acesteia.

(3) În procedura de determinare a statului membru responsabil se folosesc probe și dovezi circumstanțiale.

(4) Comisia, prin acte de punere în aplicare, întocmește și reexaminează periodic două liste în care specifică probele relevante și dovezile circumstanțiale relevante în conformitate cu criteriile prevăzute la al doilea și al treilea paragraf din prezentul alineat. Respectivul acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 77 alineatul (2).

În scopul primului paragraf, probele se referă la probele formale care determină responsabilitatea în temeiul prezentului regulament, cu condiția de a nu fi respinse prin probe contrare. Statele membre pun la dispoziție Comisiei modelele ale diferitelor tipuri de documente administrative, în conformitate cu tipologia stabilită în lista cu probele formale.

În scopul primului paragraf, dovezile circumstanțiale se referă la elemente indicative care, deși refutabile, pot fi suficiente în funcție de valoarea probatorie atribuită acestora. Forța probantă a dovezilor circumstanțiale, în ceea ce privește responsabilitatea pentru examinarea cererii de protecție internațională, este evaluată de la caz la caz.

(5) Cerința privind probele și dovezile circumstanțiale nu depășește ceea ce este necesar pentru o bună aplicare a prezentului regulament.

(6) Statul membru solicitat își recunoaște responsabilitatea dacă dovezile circumstanțiale sunt coerente, verificabile și suficient de detaliate pentru a stabili responsabilitatea.

În cazul în care cererea este prezentată în temeiul articolelor 25-28 și al articolului 34, iar statul membru solicitat nu consideră că dovezile circumstanțiale sunt coerente, verificabile și suficient de detaliate pentru a stabili responsabilitatea, acesta prezintă motivele în răspunsul menționat la alineatul (8) de la prezentul articol.

(7) În cazul în care statul membru solicitant a cerut un răspuns urgent în temeiul articolului 39 alineatul (2), statul membru solicitat răspunde în termenul solicitat sau, în caz contrar, în termen de două săptămâni de la primirea cererii.

(8) În cazul în care statul membru solicitat nu se opune cererii în termenul de o lună prevăzut la alineatul (1) de la prezentul articol sau, după caz, în termenul de două săptămâni prevăzut la alineatele (2) și (7) de la prezentul articol printr-un răspuns care să prezinte o motivare argumentată corespunzător bazată pe toate circumstanțele cazului în raport cu criteriile relevante stabilite în capitolul II, respectiva lipsă a unei opoziții echivalează cu acceptarea cererii și implică obligația de a prelua persoana în cauză, inclusiv obligația de a asigura buna organizare a sosirii acesteia. Motivele argumentate corespunzător trebuie să fie susținute de probe și dovezi circumstanțiale, dacă sunt disponibile.

Comisia elaborează, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, un formular-tip pentru răspunsurile destinate să prezinte motivări argumentate în temeiul prezentului articol. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 77 alineatul (2).

SECȚIUNEA III

Proceduri privind notificările de reprimire

Articolul 41

Prezentarea unei notificări de reprimire

(1) În situația menționată la articolul 36 alineatul (1) litera (b) sau (c), statul membru în care se află persoana în cauză prezintă o notificare de reprimire imediat și, în orice caz, în termen de două săptămâni de la primirea rezultatului pozitiv transmis de Eurodac. Neefectuarea notificării de reprimire în termenul stabilit nu aduce atingere obligației statului membru responsabil de a reprimi persoana în cauză.

(2) Notificarea de reprimire se face utilizând un formular-tip și include probe sau dovezi circumstanțiale, astfel cum sunt descrise în listele menționate la articolul 40 alineatul (4), sau elementele relevante din declarațiile persoanei în cauză.

(3) Statul membru notificat confirmă primirea notificării statului membru care a făcut notificarea în termen de două săptămâni, cu excepția cazului în care statul membru notificat demonstrează, în termenul respectiv, că nu este responsabil în temeiul articolului 37 sau că notificarea de reprimire se bazează pe o indicare incorectă a statului membru responsabil în temeiul Regulamentului (UE) 2024/1358.

(4) Lipsa unei reacții din partea statului membru notificat în termenul de două săptămâni prevăzut la alineatul (3) echivalează cu confirmarea primirii notificării.

(5) Comisia, prin acte de punere în aplicare, stabilește metode uniforme pentru pregătirea și depunerea de notificări de reprimire. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 77 alineatul (2).

SECȚIUNEA IV

Garanții procedurale

Articolul 42

Notificarea unei decizii de transfer

(1) Statul membru care îndeplinește procedura de determinare, a cărei cerere de preluare referitoare la solicitantul menționat la articolul 36 alineatul (1) litera (a) a fost acceptată sau care a făcut o notificare de reprimire cu privire la persoanele menționate la articolul 36 alineatul (1) literele (b) și (c) adoptă o decizie de transfer în termen de două săptămâni de la data acceptării sau a confirmării.

(2) Atunci când statul membru solicitat sau notificat acceptă să preia un solicitant sau confirmă că reprimiște o persoană menționată la articolul 36 alineatul (1) litera (b) sau (c), statul membru care efectuează transferul notifică în scris persoanei în cauză decizia de a o transfera în statul membru responsabil, într-un limbaj clar și fără întârziere, precum și, după caz, faptul că nu îi va examina cererea de protecție internațională, termenele pentru efectuarea transferului și obligația de a se conforma deciziei în temeiul articolului 17 alineatul (5).

(3) Atunci când un consilier juridic sau un alt tip de consilier, recunoscut sau autorizat ca atare în temeiul dreptului intern, reprezintă legal persoana în cauză, statele membre pot notifica decizia menționată la alineatul (1) consilierului respectiv în locul persoanei în cauză și, după caz, îi pot comunica decizia persoanei în cauză.

(4) Decizia menționată la alineatul (1) de la prezentul articol include și informații privind căile de atac disponibile în temeiul articolului 43, inclusiv privind dreptul de solicitare a unui efect suspensiv, și privind termenele aplicabile pentru introducerea acestor căi de atac și pentru efectuarea transferului și, dacă este necesar, informații privind locul și data la care persoana în cauză trebuie să se prezinte dacă aceasta se deplasează în statul membru responsabil prin mijloace proprii.

Statele membre se asigură că persoanei în cauză îi sunt comunicate informațiile referitoare la persoanele sau entitățile care îi pot oferi asistență juridică, împreună cu decizia menționată la alineatul (1), cu excepția cazului în care respectivele informații i-au fost deja comunicate.

(5) În cazul în care persoana în cauză nu este asistată sau reprezentată legal de un consilier juridic sau de un alt tip de consilier, recunoscut sau autorizat ca atare în temeiul dreptului intern, statele membre îi furnizează informații cu privire la principalele elemente ale deciziei, care includ informații cu privire la căile de atac disponibile și la termenele aplicabile căilor de atac, într-o limbă pe care persoana în cauză o înțelege sau pe care se presupune în mod rezonabil că o înțelege.

Articolul 43

Căi de atac

(1) Solicitantul sau altă persoană menționată la articolul 36 alineatul (1) literele (b) și (c) are dreptul la o cale de atac efectivă, sub forma unui apel sau a unei revizuirii, în fapt și în drept, împotriva unei decizii de transfer în fața unei instanțe judecătorești.

O astfel de cale de atac se limitează la a evalua:

- (a) dacă transferul ar avea ca rezultat, pentru persoana în cauză, un risc real de tratament inuman sau degradant în sensul articolului 4 din cartă;
- (b) dacă există circumstanțe, în urma deciziei de transfer, care sunt decisive pentru aplicarea corectă a prezentului regulament;
- (c) dacă au fost încălcate articolele 25-28 și articolul 34, în cazul persoanelor preluate în temeiul articolului 36 alineatul (1) litera (a).

(2) Statele membre prevăd un termen de cel puțin o săptămână, dar nu mai mult de trei săptămâni de la notificarea unei decizii de transfer în care persoana în cauză să își poată exercita dreptul de a recurge la o cale de atac eficientă în temeiul alineatului (1).

(3) Persoana în cauză are dreptul de a-i solicita unei instanțe judecătorești, într-un termen rezonabil de la notificarea deciziei de transfer însăși, în orice caz, nu mai lung decât termenul prevăzut de statele membre în temeiul alineatului (2), suspendarea executării deciziei de transfer până la pronunțarea unei hotărâri privind apelul sau revizuirea. Statele membre pot prevedea în dreptul intern că cererea de suspendare a executării deciziei de transfer trebuie depusă împreună cu apelul prevăzut la alineatul (1). Statele membre asigură existența unei căi de atac eficiente prin suspendarea transferului până la pronunțarea hotărârii privind prima cerere de suspendare. Orice decizie de a suspenda executarea deciziei de transfer se ia în termen de o lună de la data la care cererea a fost adresată instanței competente.

În cazul în care persoana în cauză nu și-a exercitat dreptul de a solicita suspendarea executării deciziei, apelul împotriva deciziei de transfer sau revizuirea acesteia nu suspendă executarea deciziei de transfer.

Decizia de a nu suspenda executarea deciziei de transfer trebuie să conțină motivele pe care se întemeiază.

În cazul în care se acordă un efect suspensiv, instanța depune eforturi pentru a decide cu privire la fondul apelului sau al revizuirii în termen de o lună de la decizia de acordare a efectului suspensiv.

(4) Statele membre îi asigură persoanei în cauză accesul la asistență juridică și, dacă este necesar, la asistență lingvistică.

(5) Statele membre se asigură că asistența și reprezentarea juridică din cadrul procedurii căii de atac sunt oferite la cerere, în mod gratuit, atunci când persoana în cauză nu își permite cheltuielile aferente. Statele membre pot prevedea ca, în ceea ce privește onorariile și alte costuri, tratamentul aplicat persoanelor care fac obiectul prezentului regulament să nu fie mai favorabil decât cel acordat în general propriilor resortisanți în materie de asistență și reprezentare juridică.

Statele membre pot să prevadă că nu se acordă asistență și reprezentare juridică în mod gratuit în cazurile în care autoritatea competentă sau o instanță judecătorească consideră apelul sau revizuirea ca neavând șanse reale de succes, cu condiția ca dreptul la asistență și reprezentare juridică să nu fie restrâns în mod arbitrar.

În cazul în care decizia de a nu acorda asistență și reprezentare juridică în mod gratuit în temeiul celui de al doilea paragraf este luată de către o altă autoritate decât o instanță judecătorească, statele membre prevăd posibilitatea de a contesta respectiva decizie prin introducerea unei căi de atac efective în fața unei instanțe judecătorești. În cazul în care decizia este contestată, calea de atac face parte integrantă din calea de atac menționată la alineatul (1).

Statele membre se asigură că asistența și reprezentarea juridică nu sunt restricționate în mod arbitrar și că accesul efectiv al persoanei în cauză la justiție nu este împiedicat.

Asistența juridică include cel puțin pregătirea documentelor procedurale necesare. Reprezentarea juridică include cel puțin reprezentarea în instanță și poate fi limitată la consilieri juridici sau la alt tip de consilieri prevăzuți în mod expres în dreptul intern pentru a asigura asistența și reprezentarea juridică.

Procedurile de acces la asistență și reprezentare juridică sunt stabilite în dreptul intern.

SECȚIUNEA V

Luarea în custodie publică în scopul transferului

Articolul 44

Luarea în custodie publică

(1) Statele membre nu iau în custodie publică o persoană numai pentru motivul că aceasta face obiectul procedurii stabilite în prezentul regulament.

(2) În cazul existenței unui risc de sustragere sau atunci când protecția securității naționale sau a ordinii publice impune acest lucru, statele membre pot lua în custodie publică persoana în cauză pentru a asigura că procedurile de transfer se desfășoară în conformitate cu prezentul regulament, pe baza unei evaluări individuale a situației persoanei în cauză și numai în cazul în care măsura luării în custodie publică are un caracter proporțional și dacă nu se pot aplica în mod efectiv măsuri alternative mai puțin coercitive.

(3) Luarea în custodie publică trebuie să fie pe o durată cât mai scurtă și nu poate fi mai lungă decât perioada necesară, în mod rezonabil, pentru îndeplinirea cu diligență a procedurilor administrative necesare până la efectuarea transferului în temeiul prezentului regulament.

(4) În ceea ce privește condițiile luării în custodie publică și garanțiile aplicabile solicitanților aflați în custodie publică în temeiul prezentului articol, se aplică articolele 11, 12 și 13 din Directiva (UE) 2024/1346.

(5) Luarea în custodie publică în temeiul prezentului articol se dispune în scris de către autorități administrative sau judiciare. Ordinul de luare în custodie publică precizează motivele în fapt și în drept pe care se întemeiază. În cazul în care luarea în custodie publică este dispusă de o autoritate administrativă, statele membre asigură un control judiciar rapid în ceea ce privește legalitatea luării în custodie publică, care să fie desfășurat din oficiu și/sau la cererea solicitantului.

Articolul 45

Termene pentru solicitanții aflați în custodie publică

(1) Prin derogare de la articolele 39 și 41, atunci când o persoană este luată în custodie publică în temeiul articolului 44, termenul pentru depunerea unei cereri de preluare sau a unei notificări de reprimire nu depășește două săptămâni de la înregistrarea cererii de protecție internațională sau două săptămâni de la primirea rezultatului pozitiv din Eurodac în cazul în care nu a fost înregistrată nicio nouă cerere în statul membru care face notificarea.

În cazul în care o persoană este luată în custodie publică ulterior înregistrării cererii, termenul pentru prezentarea unei cereri de preluare sau a unei notificări de reprimire nu depășește o săptămână de la data la care persoana a fost luată în custodie publică.

(2) Prin derogare de la articolul 40 alineatul (1), statul membru solicitat răspunde cât mai repede posibil și, în orice caz, în termen de o săptămână de la data primirii cererii. Absența unui răspuns în termenul de o săptămână echivalează cu acceptarea cererii de preluare și implică obligația de a prelua persoana în cauză, inclusiv obligația de a asigura buna organizare a sosirii acesteia.

(3) Prin derogare de la articolul 46, în cazul în care o persoană este luată în custodie publică, transferul persoanei respective de la statul membru care efectuează transferul în statul membru responsabil se efectuează cât de repede este posibil din punct de vedere practic și în termen de cinci săptămâni de la:

(a) data la care a fost acceptată cererea de preluare ori a fost confirmată notificarea de reprimire; sau de la

(b) data la care apelul sau revizuirea nu mai are efect suspensiv în conformitate cu articolul 43 alineatul (3).

(4) În cazul în care statul membru care efectuează transferul nu respectă termenele pentru prezentarea unei cereri de preluare ori a unei notificări de reprimire sau dacă nu adoptă o decizie de transfer în termenul prevăzut la articolul 42 alineatul (1) sau în cazul în care transferul nu are loc în termenul de cinci săptămâni menționat la alineatul (3) de la prezentul articol, persoana nu mai este ținută în custodie publică. Articolele 39, 41 și 46 continuă să se aplice în consecință.

SECȚIUNEA VI

Transferuri

Articolul 46

Norme detaliate și termene

(1) Transferul solicitantului sau a altei persoane menționate la articolul 36 alineatul (1) literele (b) și (c) din statul membru care efectuează transferul în statul membru responsabil se face în conformitate cu dreptul intern al statului membru care efectuează transferul, după consultări între statele membre în cauză, cât de repede posibil din punct de vedere practic și în termen de șase luni de la acceptarea cererii de preluare sau de la confirmarea notificării de reprimire de către alt stat membru sau de la hotărârea definitivă privind apelul sau revizuirea deciziei de transfer cu efect suspensiv în conformitate cu articolul 43 alineatul (3).

Statele membre acordă prioritate transferului solicitanților în urma acceptării cererilor prezentate în temeiul articolelor 25-28 și al articolului 34.

În cazul în care transferul este efectuat în scopul relocării intra-UE, acesta are loc în termenul stabilit la articolul 67 alineatul (11).

Dacă transferurile în statul membru responsabil se efectuează prin plecare controlată sau sub escortă, statele membre se asigură că acestea se desfășoară în condiții umane și în conformitate și cu respectarea deplină a demnității umane și a altor drepturi fundamentale.

Dacă este necesar, statul membru care efectuează transferul îi furnizează persoanei în cauză un permis de liberă trecere. Comisia, prin acte de punere în aplicare, stabilește modelul permisului de liberă trecere. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 77 alineatul (2).

Statul membru responsabil informează statul membru care efectuează transferul, după caz, asupra sosirii în siguranță a persoanei în cauză sau asupra faptului că aceasta nu s-a prezentat în termenul stabilit.

(2) Atunci când transferul nu se efectuează în termenele stabilite la alineatul (1) primul paragraf, statul membru responsabil este scutit de obligația de a prelua sau de a reprimi persoana în cauză și responsabilitatea se transferă statului membru care efectuează transferul. Termenul poate fi prelungit până la maximum un an în cazul în care transferul nu a putut fi efectuat din cauza detenției în închisoare a persoanei în cauză sau până la maximum trei ani din momentul în care statul membru solicitant a informat statul membru responsabil că persoana în cauză sau un membru de familie care ar fi trebuit să fie transferat împreună cu persoana în cauză s-a sustras transferului, se opune fizic transferului, se face în mod intenționat inapt pentru transfer sau nu îndeplinește cerințele medicale pentru transfer.

Dacă persoana în cauză se află din nou la dispoziția autorităților și au mai rămas mai puțin de trei luni din termenul menționat la alineatul (1), statul membru care efectuează transferul are la dispoziție un termen de trei luni pentru a efectua transferul.

(3) În cazul în care o persoană a fost transferată în mod eronat sau o decizie de transfer este anulată în urma unui apel sau a unei revizuirii după ce a avut loc transferul, statul membru care a efectuat transferul acceptă înapoi, imediat, persoana în cauză.

(4) Comisia, prin acte de punere în aplicare, stabilește metode uniforme pentru consultarea și schimbul de informații între statele membre în scopul prezentului articol, în special pentru cazurile de transferuri amânate sau întârziate, de transferuri efectuate ca urmare a acceptării din oficiu, de transferuri de minori sau de persoane aflate în îngrijire și de transferuri supravegheate. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 77 alineatul (2).

Articolul 47

Costurile aferente transferului

(1) În conformitate cu articolul 20 din Regulamentul (UE) 2021/1147, pentru transferul unui solicitant sau a unei alte persoane menționate la articolul 36 alineatul (1) litera (b) sau (c) din prezentul regulament, statului membru care efectuează transferul i se plătește o contribuție în temeiul articolului 46 din prezentul regulament.

(2) Atunci când persoana în cauză trebuie transferată înapoi într-un stat membru ca urmare a unui transfer eronat sau a unei decizii de transfer care a fost anulată în urma unui apel sau a unei revizuirii, după efectuarea transferului, statul membru care a efectuat inițial transferul este cel responsabil de costurile de transfer al persoanei în cauză înapoi pe teritoriul său.

(3) Persoanele transferate în temeiul prezentului regulament nu suportă costurile unor astfel de transferuri.

Articolul 48

Schimbul de informații relevante înainte efectuării unui transfer

(1) Statul membru care efectuează transferul unui solicitant sau al unei alte persoane menționate la articolul 36 alineatul (1) litera (b) sau (c) comunică statului membru responsabil datele cu caracter personal referitoare la persoana care va fi transferată, date care sunt adecvate, relevante și limitate la ceea ce este necesar, cu unicul scop de a se asigura că autoritățile competente, în conformitate cu dreptul intern al statului membru responsabil, sunt în măsură să îi ofere persoanei în cauză asistența adecvată, inclusiv asistența medicală imediată necesară în vederea protejării intereselor sale vitale, precum și să asigure continuitatea protecției și a drepturilor conferite de prezentul regulament și de alte instrumente juridice relevante în materie de azil. Aceste date sunt comunicate statului membru responsabil într-un termen rezonabil înainte de efectuarea transferului, pentru a garanta faptul că autoritățile sale competente dispun de suficient timp pentru a lua măsurile necesare.

(2) Statul membru care efectuează transferul transmite statului membru responsabil toate informațiile esențiale în vederea conservării drepturilor și a oricăror nevoi speciale imediate ale persoanei supuse transferului, mai ales:

(a) informații privind orice măsură imediată pe care statul membru responsabil trebuie să o ia pentru a asigura respectarea corespunzătoare a nevoilor specifice ale persoanei care urmează să fie transferată, inclusiv orice formă de asistență medicală imediată necesară și, dacă este nevoie, orice măsură necesară pentru a proteja interesul superior al copilului;

(b) datele de contact ale membrilor de familie, ale rudelor sau ale oricăror alte persoane aflate în relații de natură familială cu aceasta din statul membru de destinație, după caz;

(c) în cazul minorilor, informații privind evaluarea interesului superior al copilului și privind educația acestora;

(d) după caz, o evaluare a vârstei solicitantului;

(e) după caz, formularul de screening în temeiul articolului 17 din Regulamentul (UE) 2024/1356, inclusiv orice dovadă menționată în formular;

(f) orice alte informații relevante.

(3) Schimbul de informații efectuat în temeiul prezentului articol are loc numai între autoritățile notificate Comisiei în conformitate cu articolul 52 din prezentul regulament, prin intermediul rețelei de comunicații electronice instituite prin articolul 18 din Regulamentul (CE) nr. 1560/2003. Informațiile care fac obiectul schimbului sunt utilizate numai în scopul indicat la alineatul (1) din prezentul articol și nu sunt prelucrate ulterior.

(4) În vederea facilitării schimbului de informații între statele membre, Comisia adoptă, prin acte de punere în aplicare, un formular-tip pentru transferul datelor cerute în temeiul prezentului articol. Respectivul acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 77 alineatul (2).

(5) Articolul 51 alineatele (8) și (9) se aplică schimbului de informații realizat în temeiul prezentului articol.

Articolul 49

Schimbul de informații relevante în materie de securitate înaintea efectuării unui transfer

În scopul aplicării articolului 41, în cazul în care statul membru care efectuează transferul deține informații care indică faptul că există motive întemeiate pentru a considera că solicitantul sau o altă persoană menționată la articolul 36 alineatul (1) litera (b) sau (c) reprezintă un pericol la adresa securității naționale sau a ordinii publice dintr-un stat membru, autoritățile competente ale statului membru respectiv indică existența acestor informații statului membru responsabil. Informațiile sunt transmise între autoritățile de aplicare a legii sau alte autorități competente ale statelor membre respective prin canalele adecvate pentru acest tip de schimb de informații.

Articolul 50

Schimbul de date privind sănătatea înaintea efectuării unui transfer

(1) În scopul unic de administrare a unor îngrijiri sau tratamente medicale, în special privind persoanele vulnerabile, inclusiv persoanele cu dizabilități, persoanele vârstnice, femeile însărcinate, minorii și persoanele care au fost victime ale unor acte de tortură, viol sau altor forme grave de violență psihologică, fizică sau sexuală, statul membru care efectuează transferul transmite statului membru responsabil, în măsura în care respectivele informații se află la dispoziția autorității competente a statului membru în conformitate cu dreptul intern, informații cu privire la orice nevoi speciale ale persoanei care va fi transferată; în cazuri specifice, acestea pot include informații privind starea fizică și mentală a persoanei în cauză. Informațiile respective sunt transferate printr-un certificat medical comun, cu documentele necesare anexate. Statul membru responsabil se asigură că aceste nevoi speciale sunt tratate corespunzător, inclusiv, în special, orice îngrijiri medicale esențiale necesare.

Comisia adoptă, prin acte de punere în aplicare, un certificat medical comun menționat la primul paragraf. Respectivul acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 77 alineatul (2).

(2) Statul membru care efectuează transferul transmite informațiile menționate la alineatul (1) statului membru responsabil numai după obținerea consimțământului explicit al solicitantului sau al persoanei care îl reprezintă sau, atunci când această transmitere este necesară pentru protecția sănătății publice sau a securității publice sau, în cazul în care persoana în cauză nu este aptă din punct de vedere fizic sau juridic să își exprime consimțământul, pentru protecția intereselor vitale ale persoanei în cauză sau ale altei persoane. Absența consimțământului, inclusiv refuzul acestuia, nu reprezintă un obstacol în calea desfășurării transferului.

(3) Prelucrarea datelor cu caracter personal privind sănătatea menționate la alineatul (1) este efectuată numai de un cadru medical care, în conformitate cu dreptul intern, are obligația păstrării secretului medical sau de altă persoană supusă, de asemenea, unei obligații echivalente în ceea ce privește secretul profesional.

(4) Schimbul de informații în temeiul prezentului articol are loc numai între cadre medicale sau alte persoane menționate la alineatul (3). Informațiile care fac obiectul schimbului sunt utilizate numai în scopul indicat la alineatul (1) și nu sunt prelucrate ulterior.

(5) Comisia, prin acte de punere în aplicare, stabilește metode uniforme și modalități practice pentru schimbul de informații menționat la alineatul (1). Respectivul acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 77 alineatul (2).

(6) Articolul 51 alineatele (8) și (9) se aplică schimbului de informații realizat în temeiul prezentului articol.

CAPITOLUL VI
Cooperarea administrativă

Articolul 51

Schimbul de informații

(1) Fiecare stat membru comunică oricărui stat membru care solicită date cu caracter personal referitoare la o persoană care intră sub incidența prezentului regulament, date care sunt adecvate, relevante și limitate la ceea ce este necesar pentru:

- (a) determinarea statului membru responsabil;
- (b) examinarea cererii de protecție internațională;
- (c) îndeplinirea oricărei alte obligații în temeiul prezentului regulament;
- (d) executarea unei decizii de returnare.

(2) Informațiile menționate la alineatul (1) includ numai:

- (a) datele cu caracter personal ale persoanei în cauză și, după caz, ale membrilor de familie ai acesteia, ale rudelor sale sau ale oricăror alte persoane aflate în relații de natură familială cu aceasta, și anume numele complet și, dacă este cazul, numele anterioare; porecle sau pseudonime, cetățenia actuală și anterioară, data și locul nașterii;
- (b) informații referitoare la documentele de identitate și de călătorie, inclusiv informații referitoare la referințe, perioada de valabilitate, data eliberării, autoritatea emitentă și locul eliberării;
- (c) orice alte informații necesare pentru stabilirea identității persoanei în cauză, inclusiv datele biometrice ale solicitantului, prelevate de către statul membru în cauză, în special în sensul articolului 67 alineatul (8) din prezentul regulament, în conformitate cu Regulamentul (UE) 2024/1358;
- (d) informații referitoare la locurile de ședere și itinerarele de călătorie;
- (e) informații referitoare la documentele de ședere sau vizele eliberate de un stat membru;
- (f) informații referitoare la locul în care a fost înregistrată cererea;
- (g) informații referitoare la data înregistrării oricărei cereri anterioare de protecție internațională, data înregistrării actualei cereri, stadiul procedurii și decizia luată, dacă este cazul.

(3) În măsura în care este necesar pentru examinarea cererii de protecție internațională, statul membru responsabil poate cere altui stat membru să îl informeze asupra motivelor pe care și-a întemeiat solicitantul cererea și, după caz, asupra motivelor oricărei decizii luate în ceea ce privește solicitantul. În cazul în care statul membru responsabil aplică articolul 55 din Regulamentul (UE) 2024/1348, statul membru respectiv poate solicita, de asemenea, informații care să permită autorităților sale competente să stabilească dacă au apărut sau au fost prezentate de către solicitant elemente noi. Statul membru solicitat poate refuza să răspundă cererii, în cazul în care comunicarea acestor informații este de natură să aducă atingere intereselor sale esențiale sau protecției libertăților și drepturilor fundamentale ale persoanei în cauză sau ale altora. Solicitantul este informat în prealabil de către statul membru solicitat cu privire la informațiile specifice solicitate și cu privire la motivul solicitării respective.

(4) Orice cerere de informații se trimite numai în contextul unei cereri individuale de protecție internațională sau al transferului în scopul efectuării relocării intra-UE. În cererea respectivă se prezintă motivele pe care se întemeiază și, atunci când scopul este să se verifice dacă există un criteriu care poate determina responsabilitatea statului membru solicitat, se menționează pe ce dovezi se întemeiază cererea respectivă, inclusiv informații relevante din surse de încredere referitoare la metodele și mijloacele prin care solicitantii intră pe teritoriul statelor membre sau pe ce element specific și verificabil din declarația solicitantului se întemeiază. Astfel de informații relevante din surse de încredere nu sunt suficiente în sine pentru a determina responsabilitatea și competența unui stat membru în temeiul prezentului regulament, dar pot contribui la evaluarea altor indicații referitoare la un anumit solicitant.

(5) Statul membru solicitat este obligat să răspundă în termen de trei săptămâni. Orice întârziere a răspunsului se justifică în mod corespunzător. Netrimiteria unui răspuns în termenul de trei săptămâni nu scutește statul membru solicitat de obligația de a răspunde. În cazul în care statul membru solicitat în cauză nu comunică informații conform cărora acesta este responsabil, acest stat membru nu poate invoca expirarea termenului prevăzut la articolul 39 ca motiv pentru refuzul de a se conforma cererii de preluare. În acest caz, termenele prevăzute la articolul 39 pentru depunerea unei cereri de preluare se prelungesc cu o perioadă echivalentă cu durata întârzierii în comunicarea răspunsului de către statul membru solicitat.

(6) Schimbul de informații se efectuează la cererea unui stat membru și are loc numai între autoritățile a căror desemnare de către fiecare stat membru a fost comunicată Comisiei în conformitate cu articolul 52 alineatul (1).

(7) Informațiile care fac obiectul schimbului pot fi utilizate numai în scopurile prevăzute la alineatul (1). În fiecare stat membru, aceste informații nu pot fi comunicate, în funcție de tipul lor și de competențele autorității destinare, decât autorităților și instanțelor judecătorești însărcinate cu:

- (a) determinarea statului membru responsabil;
- (b) examinarea cererii de protecție internațională;
- (c) îndeplinirea oricărei alte obligații în temeiul prezentului regulament.

(8) Statul membru care transmite informațiile se asigură că informațiile sunt corecte și actualizate. În cazul în care se constată că statul membru a transmis informații care nu sunt corecte sau care nu ar fi trebuit transmise, statele membre destinare sunt informate imediat în acest sens. Aceste state sunt obligate să corecteze informațiile sau să le ștergă.

(9) În fiecare stat membru în cauză se ține o evidență, în dosarul individual al persoanei în cauză sau într-un registru, a transmiterii sau primirii informațiilor care fac obiectul schimbului.

Articolul 52

Autoritățile competente și resursele

(1) Fiecare stat membru notifică de îndată Comisiei autoritățile competente responsabile cu îndeplinirea obligațiilor care decurg din prezentul regulament și orice modificări privind aceste autorități. Statele membre se asigură că aceste autorități au resursele umane, materiale și financiare necesare pentru îndeplinirea sarcinilor care le revin legate de punerea în aplicare a procedurilor de stabilire a statului membru responsabil de examinarea cererii de protecție internațională în mod rapid și eficace, și în special pentru a proteja drepturile procedurale și fundamentale, asigurând o procedură rapidă de reunire a membrilor de familie și a rudelor aflate în diferite state membre, pentru a răspunde în termenele prevăzute la cererile de informații, la cererile de preluare și la notificările de reprimire și, dacă este cazul, pentru îndeplinirea obligațiilor care le revin în temeiul părții a IV-a.

(2) Comisia publică o listă consolidată a autorităților menționate la alineatul (1) în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*. În cazul în care lista se modifică, Comisia publică o actualizare consolidată a acesteia o dată pe an.

(3) Statele membre se asigură că personalul autorităților menționate la alineatul (1) urmează pregătirea necesară în ceea ce privește aplicarea prezentului regulament.

(4) Comisia, prin acte de punere în aplicare, instituie canale sigure de comunicare electronică între autoritățile menționate la alineatul (1) și între autoritățile respective și Agenția pentru Azil în vederea transmiterii informațiilor, a datelor biometrice prelevate în conformitate cu Regulamentul (UE) 2024/1358, a cererilor, a notificărilor, a răspunsurilor și a oricărei alte corespondențe scrise și în vederea asigurării că expeditorii primesc în mod automat o confirmare electronică de primire. Respectivul acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 77 alineatul (2).

Articolul 53

Acorduri administrative

(1) Statele membre pot stabili între ele, pe bază bilaterală, acorduri administrative cu privire la detaliile practice de punere în aplicare a prezentului regulament pentru a facilita aplicarea și a mări eficiența acestuia. Astfel de acorduri se pot referi la:

- (a) schimburi de ofițeri de legătură;
- (b) simplificarea procedurilor și scurtarea termenelor referitoare la transmiterea și examinarea cererilor de preluare sau a notificărilor de reprimire a solicitanților;
- (c) contribuții de solidaritate furnizate în temeiul părții a IV-a.
- (2) De asemenea, statele membre pot menține acordurile administrative încheiate în temeiul Regulamentului (CE) nr. 343/2003⁽⁴¹⁾ și al Regulamentului (UE) nr. 604/2013 ale Consiliului. În măsura în care respectivele acorduri nu sunt compatibile cu prezentul regulament, statele membre vizate modifică acordurile respective astfel încât să elimine eventuale incompatibilități.
- (3) Înainte de încheierea sau modificarea oricărui acord menționat la alineatul (1) litera (b), statele membre vizate consultă Comisia cu privire la compatibilitatea acestuia cu prezentul regulament.
- (4) În cazul în care consideră că acordurile menționate la alineatul (1) litera (b) sunt incompatibile cu prezentul regulament, Comisia notifică acest aspect într-un termen rezonabil statului membru în cauză. Statele membre în cauză iau toate măsurile necesare pentru a modifica acordurile respective într-un termen rezonabil, astfel încât să elimine orice astfel de incompatibilitate.
- (5) Statele membre notifică Comisiei toate acordurile menționate la alineatul (1), precum și orice denunțare sau modificare a acestora.

Articolul 54

Rețeaua unităților responsabile

Agenția pentru Azil instituie una sau mai multe rețele ale autorităților competente menționate la articolul 52 alineatul (1) și facilitează activitățile acesteia sau acestora, cu scopul de a consolida cooperarea practică, inclusiv transferurile, și schimbul de informații cu privire la toate aspectele legate de aplicarea deplină a prezentului regulament, inclusiv elaborarea de instrumente practice, de bune practici și de orientări.

Agenția Europeană pentru Poliția de Frontieră și Garda de Coastă și alte organe, oficii și agenții relevante ale Uniunii pot fi reprezentate în astfel de rețele atunci când este necesar.

CAPITOLUL VII

Concilierea

Articolul 55

Concilierea

(1) Pentru a facilita buna funcționare a mecanismelor instituite în temeiul prezentului regulament și pentru a depăși dificultățile de aplicare a acestuia, în cazul în care două sau mai multe state membre se confruntă cu dificultăți în cooperarea lor în temeiul prezentului regulament sau în aplicarea acestuia între ele, statele membre în cauză, la cererea unuia sau mai multora dintre ele, se consultă fără întârziere în vederea găsirii soluțiilor adecvate într-un termen rezonabil, în conformitate cu principiul cooperării loiale astfel cum este consacrat în articolul 4 alineatul (3) din TUE.

Dacă este cazul, informațiile privind dificultățile întâmpinate și soluția găsită pot fi comunicate Comisiei și celorlalte state membre în cadrul comitetului menționat la articolul 77.

(2) În cazul în care nu se ajunge la nicio soluție în conformitate cu alineatul (1) sau în cazul în care dificultățile persistă, unul sau mai multe dintre statele membre în cauză pot solicita Comisiei să organizeze consultări cu statele membre în cauză în vederea găsirii unor soluții adecvate. Comisia organizează aceste consultări fără întârziere. Statele membre în cauză participă activ la consultări. Statele membre și Comisia iau toate măsurile corespunzătoare pentru a soluționa prompt chestiunea. Comisia poate adopta recomandări adresate statelor membre în cauză, indicând măsurile care trebuie luate și termenele corespunzătoare.

⁽⁴¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 343/2003 al Consiliului din 18 februarie 2003 de stabilire a criteriilor și mecanismelor de determinare a statului membru responsabil de examinarea unei cereri de azil prezentate într-unul dintre statele membre de către un resortisant al unei țări terțe (JO L 50, 25.2.2003, p. 1).

Dacă este cazul, informațiile privind dificultățile întâmpinate, recomandările formulate și soluția găsită pot fi comunicate celorlalte state membre în cadrul comitetului menționat la articolul 77.

Procedura prevăzută la prezentul articol nu aduce atingere termenelor prevăzute în prezentul regulament în cazuri individuale.

(3) Prezentul articol nu aduce atingere competențelor Comisiei de a supraveghea aplicarea dreptului Uniunii în temeiul articolelor 258 și 260 din TFUE. De asemenea, prezentul articol nu aduce atingere posibilității pe care o au statele membre în cauză de a sesiza cu privire la diferendul lor Curtea de Justiție a Uniunii Europene în conformitate cu articolul 273 din TFUE sau a posibilității oricăruia dintre statele membre de a sesiza Curtea de Justiție a Uniunii Europene cu privire la acesta în conformitate cu articolul 259 din TFUE.

PARTEA A IV-A

SOLIDARITATE

CAPITOLUL I

Mecanismul de solidaritate

Articolul 56

Rezerva anuală de solidaritate

(1) Rezerva anuală de solidaritate, care include contribuțiile stabilite în actul de punere în aplicare al Consiliului menționat la articolul 57, astfel cum au fost asumate de statele membre în cadrul reuniunii Forumului la nivel înalt, servește drept principal instrument de răspuns în materie de solidaritate pentru statele membre care se confruntă cu o presiune migratorie, pe baza nevoilor identificate în propunerea Comisiei menționată la articolul 12.

(2) Rezerva anuală de solidaritate constă în următoarele tipuri de măsuri de solidaritate, care sunt considerate a avea o valoare egală:

(a) relocarea intra-UE, în conformitate cu articolele 67 și 68:

(i) a solicitanților de protecție internațională;

(ii) atunci când se convine de comun acord de către statul membru contribuitor și statul membru beneficiar în cauză, a beneficiarilor de protecție internațională cărora li s-a acordat protecție internațională cu mai puțin de trei ani înainte de adoptarea actului de punere în aplicare al Consiliului menționat la articolul 57;

(b) contribuții financiare furnizate de statele membre, care vizează în principal acțiuni în statele membre legate de migrație, primire, azil, reintegrare înainte de plecare, gestionarea frontierelor și sprijin operațional care pot oferi, de asemenea, sprijin pentru acțiuni în țări terțe sau în legătură cu acestea, care pot avea un impact direct asupra fluxurilor de migrație la frontierele externe ale statelor membre sau pot îmbunătăți sistemele de azil, de primire și de migrație ale țării terțe în cauză, inclusiv programele de returnare voluntară asistată și de reintegrare, în conformitate cu articolul 64.

(c) măsuri alternative de solidaritate în domeniul migrației, al primirii, al azilului, al returnării și al reintegrării și al gestionării frontierelor, cu accent pe sprijinul operațional, consolidarea capacităților, servicii, sprijin pentru personal, instalații și echipamente tehnice în conformitate cu articolul 65.

Acțiunile în țări terțe sau în legătură cu acestea menționate la primul paragraf litera (b) de la prezentul alineat sunt puse în aplicare de statele membre beneficiare în conformitate cu domeniul de aplicare și obiectivele prezentului regulament și ale Regulamentului (UE) 2021/1147.

(3) Contribuțiile financiare menționate la alineatul (2) litera (b) pentru proiectele din țări terțe se axează în special pe:

(a) creșterea capacității de azil și de primire în țările terțe, inclusiv prin consolidarea cunoștințelor de specialitate și a capacităților umane și instituționale;

(b) promovarea migrației legale și a mobilității bine gestionate, inclusiv prin consolidarea parteneriatelor bilaterale, regionale și internaționale privind migrația, strămutarea forțată, căile legale și parteneriatele pentru mobilitate;

(c) sprijinirea returnării voluntare asistate și a programelor de reintegrare sustenabilă a migranților care se întorc și a familiilor lor;

- (d) reducerea vulnerabilităților cauzate de introducerea ilegală de migranți și de traficul de persoane, precum și programele de combatere a introducerii ilegale de migranți și a traficului de persoane;
- (e) sprijinirea unor politici privind migrația eficace și bazate pe drepturile omului.

Articolul 57

Actul de punere în aplicare al Consiliului de instituire a rezervei anuale de solidaritate

(1) Pe baza propunerii Comisiei menționate la articolul 12 și în conformitate cu exercițiul de asumare a angajamentelor din cadrul Forumului la nivel înalt menționat la articolul 13, Consiliul adoptă anual, înainte de sfârșitul fiecărui an calendaristic, un act de punere în aplicare care instituie rezerva anuală de solidaritate, inclusiv numărul de referință al relocărilor intra-UE și al contribuțiilor financiare necesare pentru rezerva anuală de solidaritate la nivelul Uniunii și angajamentele specifice pe care fiecare stat membru le-a asumat pentru fiecare tip de contribuție de solidaritate menționat la articolul 56 alineatul (2) în cadrul Forumului la nivel înalt menționat la articolul 13. Consiliul adoptă actul de punere în aplicare menționat la prezentul alineat cu majoritate calificată. Consiliul poate modifica propunerea Comisiei menționată la articolul 12 cu majoritate calificată.

(2) Actul de punere în aplicare al Consiliului menționat la alineatul (1) de la prezentul articol stabilește, dacă este necesar, și procentul orientativ din rezerva anuală de solidaritate care poate fi pus la dispoziția statelor membre care se confruntă cu o presiune migratorie ca urmare a unui număr mare de sosiri cauzate de debarcări recurente în urma operațiunilor de căutare și salvare, ținând seama de particularitățile geografice ale statelor membre în cauză. Actul poate identifica și alte forme de solidaritate, astfel cum se prevede la articolul 56 alineatul (2) litera (c), în funcție de nevoile de astfel de măsuri care decurg din dificultățile specifice legate de migrație din statele membre în cauză.

(3) În cadrul reuniunii Forumului la nivel înalt menționat la articolul 13, statele membre ajung la o concluzie cu privire la un număr de referință global din rezerva anuală de solidaritate pentru fiecare măsură de solidaritate, pe baza propunerii Comisiei menționate la articolul 12. În cursul reuniunii respective, statele membre se angajează, de asemenea, să furnizeze contribuții la rezerva anuală de solidaritate, în conformitate cu alineatul (4) din prezentul articol, precum și cota echitabilă obligatorie calculată în conformitate cu cheia de repartizare prevăzută la articolul 66.

(4) Atunci când pun în aplicare alineatul (3) de la prezentul articol, statele membre au libertate deplină când aleg între tipurile de măsuri de solidaritate enumerate la articolul 56 alineatul (2) sau o combinație a acestora. Statele membre care se angajează să ia măsuri de solidaritate alternative indică valoarea financiară a unor astfel de măsuri pe baza unor criterii obiective. În cazul în care măsurile alternative de solidaritate nu sunt identificate în propunerea Comisiei menționată la articolul 12, statele membre tot pot să se angajeze să ia astfel de măsuri. În cazul în care astfel de măsuri nu sunt solicitate de statul membru beneficiar într-un anumit an, ele se transformă în contribuții financiare.

Articolul 58

Informații privind intenția unui stat membru identificat în decizia Comisiei ca fiind supus unei presiuni migratorii de a utiliza rezerva anuală de solidaritate

(1) Un stat membru care este identificat într-o decizie astfel cum se menționează la articolul 11 ca fiind supus unei presiuni migratorii informează Comisia și Consiliul, după adoptarea actului de punere în aplicare al Consiliului menționat la articolul 57, cu privire la intenția sa de a utiliza rezerva anuală de solidaritate. Comisia informează Parlamentul European în acest sens.

(2) Statul membru în cauză include informații privind tipul și nivelul măsurilor de solidaritate menționate la articolul 56 alineatul (2), necesare pentru a aborda situația respectivă, inclusiv, după caz, orice utilizare a componentelor setului de instrumente permanent al UE de sprijin în materie de migrație. În cazul în care statul membru respectiv intenționează să utilizeze contribuții financiare, acesta identifică și programele de cheltuieli ale Uniunii vizate.

(3) După primirea informațiilor menționate la alineatul (2), statul membru în cauză are acces la rezerva anuală de solidaritate în conformitate cu articolul 60. Coordonatorul UE pentru solidaritate convoacă, fără întârziere și, în orice caz, în termen de 10 zile de la primirea informațiilor, Forumul la nivel tehnic pentru a operaționaliza măsurile de solidaritate.

Articolul 59

Notificarea nevoii de a utiliza rezerva anuală de solidaritate din partea unui stat membru care consideră că se confruntă cu o presiune migratorie

- (1) În cazul în care un stat membru nu a fost identificat într-o decizie astfel cum se menționează la articolul 11 ca fiind supus unei presiuni migratorii, dar consideră că se confruntă cu o presiune migratorie, informează Comisia cu privire la nevoia sa de a utiliza rezerva anuală de solidaritate și informează Consiliul în acest sens. Comisia informează Parlamentul European în acest sens.
- (2) Notificarea menționată la alineatul (1) include:
- (a) o motivare justificată în mod corespunzător cu privire la existența și amploarea presiunii migratorii în statul membru care a transmis notificarea, inclusiv date actualizate cu privire la indicatorii menționați la articolul 9 alineatul (3) litera (a);
 - (b) informații privind tipul și nivelul măsurilor de solidaritate menționate la articolul 56, necesare pentru a răspunde în situația respectivă, inclusiv, după caz, orice utilizare a componentelor setului de instrumente permanent al UE de sprijin în materie de migrație și, în cazul în care statul membru în cauză intenționează să utilizeze contribuții financiare, acesta identifică și programele de cheltuieli ale Uniunii vizate;
 - (c) o descriere a modului în care utilizarea rezervei anuale de solidaritate propuse ar putea stabiliza situația;
 - (d) o descriere a modului în care statul membru în cauză intenționează să remedieze eventualele vulnerabilități identificate în domeniul responsabilității, al pregătirii sau al rezilienței.
- (3) Agenția pentru Azil, Agenția Europeană pentru Poliția de Frontieră și Garda de Coastă și Agenția pentru Drepturi Fundamentale a Uniunii Europene, alături de statele membre în cauză, sprijină Comisia, la cererea acesteia, la realizarea unei evaluări a presiunii migratorii.
- (4) Comisia evaluează rapid notificarea, luând în considerare informațiile prevăzute la articolele 9 și 10, dacă statul membru care a transmis notificarea a fost identificat ca fiind expus riscului de presiune migratorie în decizia menționată la articolul 11, situația generală din Uniune, situația din ultimele 12 luni din statul membru care a transmis notificarea și nevoile exprimate de statul membru care a transmis notificarea și adoptă o decizie în legătură cu considerarea statului membru ca fiind supus unei presiuni migratorii. Atunci când Comisia decide că statul membru respectiv se confruntă cu o presiune migratorie, statul membru în cauză devine stat membru beneficiar, cu excepția cazului în care i se refuză accesul la rezerva anuală de solidaritate în conformitate cu alineatul (6) de la prezentul articol.
- (5) Comisia transmite fără întârziere decizia statului membru în cauză, Parlamentului European și Consiliului.
- (6) Atunci când decizia Comisiei stabilește că statul membru care a transmis notificarea se confruntă cu o presiune migratorie, coordonatorul UE pentru solidaritate convoacă Forumul la nivel tehnic fără întârziere și în termen de două săptămâni de la transmiterea deciziei Comisiei către statul membru în cauză, Parlamentul European și Consiliu, pentru a operaționaliza măsurile de solidaritate. Coordonatorul UE pentru solidaritate convoacă Forumul la nivel tehnic, cu excepția cazului în care Comisia consideră sau Consiliul decide, prin intermediul unui act de punere în aplicare, adoptat în termen de două săptămâni de la transmiterea deciziei Comisiei către statul membru în cauză, Parlamentul European și Consiliu, că rezerva anuală de solidaritate nu are capacitate suficientă pentru ca statul membru în cauză să poată beneficia de rezerva anuală de solidaritate sau că există alte motive obiective pentru a nu permite statului membru respectiv să beneficieze de rezerva anuală de solidaritate.
- (7) Atunci când Consiliul decide că rezerva anuală de solidaritate nu are capacitate suficientă, se aplică articolul 13 alineatul (4), iar Forumul la nivel înalt este convocat în termen de cel mult o săptămână de la decizia Comisiei.

În cazul în care decizia Comisiei respinge cererea unui stat membru de a fi considerat ca fiind supus unei presiuni migratorii, statul membru care a transmis notificarea poate trimite o nouă notificare Comisiei și Consiliului, însoțită de informații suplimentare relevante.

*Articolul 60***Operaționalizarea și coordonarea contribuțiilor de solidaritate**

(1) În cadrul Forumului la nivel tehnic, statele membre cooperează între ele și cu Comisia pentru a asigura o operaționalizare eficientă și eficientă a contribuțiilor de solidaritate la rezerva anuală de solidaritate pentru anul în cauză, în mod echilibrat și în timp util, având în vedere nevoile identificate și evaluate și contribuțiile de solidaritate disponibile.

(2) Coordonatorul UE pentru solidaritate, ținând seama de evoluția situației în materie de migrație, coordonează operaționalizarea contribuțiilor de solidaritate pentru a asigura o distribuție echilibrată între statele membre beneficiare a contribuțiilor de solidaritate disponibile.

(3) Cu excepția punerii în aplicare a contribuțiilor financiare, la operaționalizarea măsurilor de solidaritate identificate, statele membre implementează contribuțiile de solidaritate promise menționate la articolul 56 pentru anul respectiv înainte de sfârșitul anului, fără a aduce atingere articolului 65 alineatul (3) și articolului 67 alineatul (12).

Statele membre contribuitoare își pun în aplicare angajamentele proporțional cu angajamentul lor global față de rezerva anuală de solidaritate pentru un anumit an, înainte de sfârșitul anului.

Statele membre cărora li s-a acordat o deducere totală a contribuțiilor de solidaritate în conformitate cu articolul 61 sau cu articolul 62 sau care sunt ele însele state membre beneficiare în temeiul articolului 58 alineatul (1) și al articolului 59 alineatul (4) nu sunt obligate să implementeze contribuțiile de solidaritate pe care și le-au asumat, menționate la articolul 56 alineatul (2), pentru un anumit an.

Statele membre contribuitoare nu au obligația de a pune în aplicare angajamentele pe care și le-au asumat în temeiul articolului 56 alineatul (2) și nici de a aplica compensarea responsabilității în temeiul articolului 63 față de un stat membru beneficiar, în cazul în care Comisia a identificat, într-o decizie astfel cum se menționează la articolul 11 sau la articolul 59 alineatul (4), deficiențe sistemice în statul membru beneficiar respectiv în ceea ce privește normele prevăzute în partea a III-a din prezentul regulament, care ar putea avea consecințe negative grave pentru funcționarea prezentului regulament.

(4) În cursul primei reuniuni a Forumului la nivel tehnic din cadrul ciclului anual, statele membre contribuitoare și beneficiare pot exprima preferințe rezonabile, pe baza nevoilor identificate, pentru profilurile candidaților disponibili pentru relocare intra-UE și pot prezenta o posibilă planificare a implementării contribuțiilor lor de solidaritate, ținând seama de necesitatea unor acțiuni urgente pentru statele membre beneficiare.

Coordonatorul UE pentru solidaritate facilitează interacțiunea și cooperarea dintre statele membre cu privire la aspectele respective.

Atunci când implementează relocările intra-UE, statele membre iau în considerare în primul rând relocarea intra-UE a persoanelor vulnerabile.

(5) Organele, oficiile și agențiile Uniunii care au competență în domeniul azilului și al gestionării frontierelor și migrației furnizează, atunci când li se solicită și în cadrul mandatelor lor respective, sprijin statelor membre și Comisiei pentru a asigura punerea în aplicare și funcționarea corespunzătoare a prezentei părți. Un astfel de sprijin poate lua forma unor analize, a unei expertize și a unui sprijin operațional. Coordonatorul UE pentru solidaritate coordonează orice asistență din partea experților sau a echipelor trimise de Agenția pentru Azil, de Agenția Europeană pentru Poliția de Frontieră și Garda de Coastă sau de orice alt organ, oficiu sau agenție a Uniunii în legătură cu operaționalizarea contribuțiilor de solidaritate.

(6) În luna ianuarie a fiecărui an, din 2025 și ulterior, statele membre îi confirmă coordonatorului UE pentru solidaritate nivelurile fiecărei măsuri de solidaritate puse în aplicare în cursul anului precedent.

*Articolul 61***Deducerea contribuțiilor de solidaritate în cazuri de presiune migratorie**

(1) Un stat membru care este identificat într-o decizie, astfel cum se menționează la articolul 11, ca fiind supus unei presiuni migratorii sau care consideră că este supus unei presiuni migratorii și care nu a utilizat rezerva anuală de solidaritate în conformitate cu articolul 58 sau nu a notificat nevoia de a utiliza rezerva anuală de solidaritate în conformitate cu articolul 59 poate solicita, în orice moment, o deducere parțială sau totală a contribuțiilor pe care și le-a asumat, stabilite în actul de punere în aplicare al Consiliului menționat la articolul 57.

Statul membru în cauză transmite cererea sa Comisiei. Cu scop informativ, statul membru în cauză transmite cererea sa Consiliului.

(2) În cazul în care statul membru solicitant menționat la alineatul (1) de la prezentul articol este un stat membru care nu este identificat într-o decizie, astfel cum se menționează la articolul 11, ca fiind supus unei presiuni migratorii, însă consideră că este supus unei presiuni migratorii, statul membru respectiv include în cererea sa:

- (a) modul în care deducerea totală sau parțială a contribuțiilor pe care și le-a asumat ar putea contribui la stabilizarea situației;
- (b) dacă contribuția asumată ar putea fi înlocuită cu un alt tip de contribuție de solidaritate;
- (c) modul în care statul membru respectiv va remedia eventualele vulnerabilități identificate în domeniul responsabilității, al pregătirii sau al rezilienței;
- (d) o motivare temeinic argumentată cu privire la existența și amploarea presiunii migratorii în statul membru solicitant.

Atunci când examinează o astfel de cerere, Comisia ține seama și de informațiile menționate la articolele 9 și 10.

(3) Comisia informează Consiliul în legătură cu evaluarea sa cu privire la cerere în termen de patru săptămâni de la primirea cererii depuse în conformitate cu prezentul articol. Comisia înștiințează și Parlamentul European cu privire la evaluarea respectivă.

(4) După primirea evaluării Comisiei, Consiliul adoptă un act de punere în aplicare pentru a stabili dacă statul membru este autorizat să deroge de la actul de punere în aplicare al Consiliului menționat la articolul 57.

Articolul 62

Deducerea contribuțiilor de solidaritate în situații migratorii semnificative

(1) Un stat membru care este identificat într-o decizie, astfel cum se menționează la articolul 11, ca confruntându-se cu o situație migratorie semnificativă sau care consideră că se confruntă cu o situație migratorie semnificativă, poate solicita, în orice moment, o deducere parțială sau totală a contribuțiilor pe care și le-a asumat, stabilite în actul de punere în aplicare al Consiliului menționat la articolul 57.

Statul membru în cauză transmite cererea sa Comisiei. Cu scop informativ, statul membru în cauză transmite cererea sa Consiliului.

(2) În cazul în care statul membru solicitant este identificat într-o decizie, astfel cum se menționează la articolul 11, ca confruntându-se cu o situație migratorie semnificativă, în cerere se precizează:

- (a) modul în care deducerea totală sau parțială a contribuțiilor pe care și le-a asumat ar putea contribui la stabilizarea situației;
- (b) dacă contribuția asumată ar putea fi înlocuită cu un alt tip de contribuție de solidaritate;
- (c) modul în care statul membru respectiv va remedia eventualele vulnerabilități identificate în domeniul responsabilității, al pregătirii sau al rezilienței;
- (d) motivarea temeinic argumentată a solicitării cu referire la domeniul sistemului de azil, de primire și de migrație în care a fost atinsă capacitatea maximă, indicându-se modul în care atingerea limitelor capacității statului membru respectiv în acest domeniu specific îi afectează capacitatea de a-și îndeplini angajamentul.

(3) În cazul în care statul membru solicitant nu este identificat într-o decizie, astfel cum se menționează la articolul 11, ca confruntându-se cu o situație migratorie semnificativă, însă consideră că se confruntă cu o situație migratorie semnificativă, cererea include, pe lângă informațiile menționate la alineatul (2) de la prezentul articol, și o motivare temeinic argumentată cu privire la importanța situației în materie de migrație din statul membru solicitant. Atunci când examinează o astfel de cerere, Comisia ține seama și de informațiile menționate la articolele 9 și 10, precum și de aspectul dacă statul membru a fost identificat într-o decizie, astfel cum se menționează la articolul 11, ca fiind expus riscului de presiune migratorie.

(4) Comisia informează Consiliul în legătură cu evaluarea sa cu privire la cerere în termen de patru săptămâni de la primirea cererii depuse în conformitate cu prezentul articol. Comisia înștiințează, de asemenea, Parlamentul European cu privire la evaluarea respectivă.

(5) După primirea evaluării Comisiei, Consiliul adoptă un act de punere în aplicare pentru a stabili dacă statul membru este autorizat să deroge de la actul de punere în aplicare al Consiliului menționat la articolul 57.

Articolul 63

Compensarea responsabilității

(1) În cazul în care angajamentele de relocare intra-UE pentru rezerva anuală de solidaritate prevăzute în actul de punere în aplicare al Consiliului menționat la articolul 57 sunt egale cu sau mai mari de 50 % din numărul indicat în propunerea Comisiei menționată la articolul 12, un stat membru beneficiar poate solicita ca celelalte state membre să își asume responsabilitatea pentru examinarea cererilor de protecție internațională cu privire la care statul membru beneficiar a fost determinat ca fiind responsabil în locul relocărilor intra-UE în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 69.

(2) Un stat membru contribuitor le poate indica statelor membre beneficiare disponibilitatea sa de a-și asuma responsabilitatea pentru examinarea cererilor de protecție internațională cu privire la care un stat membru beneficiar a fost determinat ca fiind responsabil în locul relocărilor intra-UE:

(a) în cazul în care pragul stabilit la alineatul (1) a fost atins; sau

(b) în cazul în care statul membru contribuitor s-a angajat să aloce 50 % sau mai mult din cota sa echitabilă obligatorie pentru rezerva anuală de solidaritate prevăzută în actul de punere în aplicare al Consiliului menționat la articolul 57 sub formă de relocări intra-UE.

În cazul în care un stat membru contribuitor și-a manifestat această disponibilitate și statul membru beneficiar este de acord, statul membru beneficiar aplică procedura prevăzută la articolul 69.

(3) Statele membre contribuitoare își asumă responsabilitatea pentru cererile de protecție internațională pentru care statul membru beneficiar a fost determinat ca fiind responsabil în limita celui mai mare dintre cele două numere menționate la litera (a) și la litera (b) de la prezentul alineat, în cazul în care, în urma reuniunii Forumului la nivel înalt convocat în conformitate cu articolul 13 alineatul (4), angajamentele de relocare intra-UE pentru rezerva anuală de solidaritate prevăzute în actul de punere în aplicare al Consiliului menționat la articolul 57 sunt:

(a) sub numărul prevăzut la articolul 12 alineatul (2) litera (a); sau

(b) sub 60 % din numărul de referință utilizat pentru calcularea cotei echitabile obligatorii pentru relocări intra-UE a fiecărui stat membru în scopul instituirii rezervei anuale de solidaritate în conformitate cu articolul 57.

(4) Alineatul (3) de la prezentul articol se aplică, de asemenea, în cazul în care angajamentele care urmează să fie puse în aplicare în cursul unui anumit an au un nivel inferior celui mai mare dintre cele două numere menționate la litera (a) sau la litera (b) de la alineatul menționat ca urmare a deducerilor totale sau parțiale acordate în conformitate cu articolul 61 sau cu articolul 62 sau pentru că statele membre beneficiare menționate la articolul 58 alineatul (1) și la articolul 59 alineatul (4) nu sunt obligate să implementeze contribuțiile de solidaritate pe care și le-au asumat pentru un anumit an.

(5) Un stat membru contribuitor care nu și-a pus în aplicare angajamentele sau nu a acceptat un număr de relocări intra-UE în temeiul articolului 67 alineatul (9) egal cu numărul de relocări intra-UE pe care și le-a asumat, astfel cum este menționat la articolul 57 alineatul (3), până la sfârșitul anului respectiv își asumă, la cererea statului membru beneficiar, responsabilitatea pentru cererile de protecție internațională pentru care statul membru beneficiar a fost determinat ca fiind responsabil în limita numărului de relocări intra-UE asumate în conformitate cu articolul 57 alineatul (3) cât mai curând posibil după sfârșitul unui anumit an.

(6) Statul membru contribuitor identifică cererile individuale pentru care își asumă responsabilitatea în temeiul alineatelor (2) și (3) de la prezentul articol și informează statul membru beneficiar, utilizând rețeaua de comunicații electronice instituită în temeiul articolului 18 din Regulamentul (CE) nr. 1560/2003.

Statul membru contribuitor devine statul membru responsabil pentru cererile identificate și indică faptul că este stat responsabil în temeiul articolului 16 alineatul (3) din Regulamentul (UE) 2024/1358.

(7) Statele membre nu sunt obligate să își asume r în temeiul alineatului (6) primul paragraf de la prezentul articol peste cota lor echitabilă calculată în conformitate cu cheia de repartizare prevăzută la articolul 66.

(8) Prezentul articol se aplică numai în cazul în care:

- (a) solicitantul nu este un minor neînsoțit;
 - (b) statul membru beneficiar a fost determinat ca fiind responsabil pe baza criteriilor prevăzute la articolele 29-33;
 - (c) termenul pentru transfer prevăzut la articolul 39 alineatul (1) nu a expirat încă;
 - (d) solicitantul nu s-a sustras din statul membru contribuitor;
 - (e) persoana în cauză nu beneficiază de protecție internațională;
 - (f) persoana în cauză nu este o persoană admisă.
- (9) Statul membru contribuitor poate aplica prezentul articol în ceea ce privește resortisanții țărilor terțe sau apatrizii ale căror cereri au fost respinse definitiv în statul membru beneficiar. Se aplică articolele 55 și 56 din Regulamentul (UE) 2024/1348.

Articolul 64

Contribuții financiare

- (1) Contribuțiile financiare constau în transferuri de quantumuri din partea statelor membre contribuitoare la bugetul Uniunii și constituie venituri alocate extern, în conformitate cu articolul 21 alineatul (5) din Regulamentul (UE, Euratom) 2018/1046 al Parlamentului European și al Consiliului⁽⁴²⁾. Contribuțiile financiare se utilizează în scopul executării acțiunilor rezervei anuale de solidaritate menționate la articolul 56 alineatul (2) litera (b) de la prezentul regulament.
- (2) Statele membre beneficiare identifică acțiunile care pot fi finanțate prin contribuțiile financiare menționate la alineatul (1) de la prezentul articol și le transmit Forumului la nivel tehnic. Comisia colaborează îndeaproape cu statele membre beneficiare pentru a se asigura că acțiunile respective corespund obiectivelor prevăzute la articolul 56 alineatul (2) litera (b) și la articolul 56 alineatul (3). Coordonatorul UE pentru solidaritate menține un inventar al acțiunilor și îl pune la dispoziție prin intermediul Forumului la nivel tehnic.
- (3) Comisia adoptă un act de punere în aplicare conținând norme referitoare la modul de funcționare a contribuțiilor financiare. Acest act de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 77 alineatul (2).
- (4) În cazul în care quantumul menționat la articolul 57 alineatul (1) din prezentul regulament nu este alocat integral, quantumul rămas poate fi adăugat la cel menționat la articolul 10 alineatul (2) litera (b) din Regulamentul (UE) 2021/1147.
- (5) Statele membre raportează Comisiei și Forumului la nivel tehnic referitor la progresele înregistrate în executarea acțiunilor finanțate prin contribuții financiare în temeiul prezentului articol.
- (6) Comisia include în raportul său menționat la articolul 9 informații cu privire la executarea acțiunilor finanțate prin contribuții financiare în temeiul prezentului articol, inclusiv cu privire la aspectele care ar putea afecta implementarea și la orice măsură luată pentru a le aborda.

Articolul 65

Măsuri de solidaritate alternative

- (1) Contribuțiile sub formă de măsuri de solidaritate alternative se bazează pe o cerere specifică a statului membru beneficiar. Aceste contribuții sunt considerate solidaritate financiară și valoarea lor concretă se stabilește în comun, în mod realist, de către statele membre contribuitoare și statele membre beneficiare în cauză și se comunică coordonatorului UE pentru solidaritate înainte ca respectivele contribuții să fie implementate.

⁽⁴²⁾ Regulamentul (UE, Euratom) 2018/1046 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 iulie 2018 privind normele financiare aplicabile bugetului general al Uniunii, de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 1296/2013, (UE) nr. 1301/2013, (UE) nr. 1303/2013, (UE) nr. 1304/2013, (UE) nr. 1309/2013, (UE) nr. 1316/2013, (UE) nr. 223/2014, (UE) nr. 283/2014 și a Deciziei nr. 541/2014/UE și de abrogare a Regulamentului (UE, Euratom) nr. 966/2012 (JO L 193, 30.7.2018, p. 1).

(2) Statele membre furnizează măsuri de solidaritate alternative numai în completarea celor furnizate prin intermediul operațiunilor organelor, oficiilor și agențiilor Uniunii sau prin finanțarea din partea Uniunii în domeniul gestionării azilului și migrației în statele membre beneficiare și fără a se suprapune cu acestea. Statele membre furnizează măsuri de solidaritate alternative numai în completarea contribuției pe care au obligația să o asigure prin intermediul organelor, oficiilor și agențiilor Uniunii.

(3) Statele membre beneficiare și statele membre contribuitoare finalizează punerea în aplicare a măsurilor alternative de solidaritate convenite, chiar dacă actele de punere în aplicare relevante au expirat.

Articolul 66

Cheia de repartizare

Cota contribuțiilor de solidaritate care trebuie furnizată de fiecare stat membru, astfel cum se menționează la articolul 57 alineatul (3), se calculează folosindu-se formula prevăzută în anexa I și se bazează pe următoarele criterii pentru fiecare stat membru, în conformitate cu cele mai recente date Eurostat disponibile:

(a) dimensiunea populației (pondere de 50 %);

(b) PIB-ul total (pondere de 50 %).

CAPITOLUL II

Cerințe de procedură

Articolul 67

Procedura înainte de relocarea intra-UE

(1) Procedura prevăzută la prezentul articol se aplică relocării intra-UE a persoanelor menționate la articolul 56 alineatul (2) litera (a).

(2) Înainte de a aplica procedura prevăzută la prezentul articol, statul membru beneficiar se asigură că nu există motive întemeiate pentru a considera că persoana în cauză constituie o amenințare la adresa securității interne. În cazul în care există motive întemeiate pentru a considera că persoana constituie o amenințare la adresa securității interne înainte sau în timpul procedurii prevăzute la prezentul articol, inclusiv în cazul în care existența unei amenințări la adresa securității interne a fost stabilită în conformitate cu articolul 15 din Regulamentul (UE) 2024/1356, statul membru beneficiar nu aplică sau pune capăt imediat procedurii prevăzute la prezentul articol. Statul membru beneficiar exclude persoana în cauză de la orice viitoare relocare intra-UE sau de la orice viitor transfer către orice stat membru. În cazul în care persoana în cauză este un solicitant de protecție internațională, statul membru beneficiar este statul membru responsabil în conformitate cu articolul 16 alineatul (4) din prezentul regulament.

(3) În cazul în care relocarea intra-UE urmează să fie efectuată, statul membru beneficiar identifică persoanele care ar putea fi relocate intra-UE. La cererea statului membru beneficiar, Agenția pentru Azil sprijină statul membru beneficiar în identificarea persoanelor care urmează să fie relocate intra-UE și în punerea acestora în legătură cu statele membre de relocare intra-UE în conformitate cu articolul 2 alineatul (1) litera (k) din Regulamentul (UE) 2021/2303.

Statul membru ia în considerare, după caz, existența unor legături semnificative, cum ar fi cele bazate pe considerente familiale sau culturale, între persoana în cauză și statul membru de relocare intra-UE. În acest scop, statul membru beneficiar oferă persoanelor care urmează să fie relocate intra-UE posibilitatea de a furniza informații cu privire la existența unor legături semnificative cu anumite state membre și de a prezenta informații și documente relevante pentru a stabili legăturile respective. Posibilitatea respectivă nu implică dreptul de a alege un anumit stat membru de relocare intra-UE în temeiul prezentului articol.

(4) În scopul identificării persoanelor care urmează să fie relocate intra-UE și al asocierii acestora cu statele membre de relocare intra-UE, statele membre beneficiare pot utiliza instrumente elaborate de coordonatorul UE pentru solidaritate.

Solicitanții care nu au legături semnificative cu niciun stat membru sunt repartizați în mod echitabil între celelalte state membre de relocare intra-UE.

În cazul în care persoana identificată care urmează să fie relocată intra-UE este un beneficiar de protecție internațională, persoana în cauză este relocată intra-UE numai după ce aceasta a consimțit în scris la relocarea intra-UE.

(5) În cazul în care relocarea intra-UE urmează să fie efectuată, statul membru beneficiar informează persoanele menționate la alineatul (1) de la prezentul articol cu privire la procedura prevăzută la prezentul articol și la articolul 68, precum și, după caz, cu privire la obligațiile prevăzute la articolul 17 alineatele (3), (4) și (5) și la consecințele neconformării prevăzute la articolul 18.

Primul paragraf de la prezentul alineat nu se aplică solicitanților pentru care statul membru beneficiar poate fi determinat ca fiind statul membru responsabil în temeiul criteriilor stabilite la articolele 25-28 și la articolul 34, cu excepția articolului 25 alineatul (5). Astfel de solicitanți nu sunt eligibili pentru relocarea intra-UE.

(6) Statele membre se asigură că membrii de familie sunt relocați intra-UE pe teritoriul aceluiași stat membru.

(7) În cazurile menționate la alineatele (2) și (3), statul membru beneficiar transmite statului membru de relocare intra-UE cât mai rapid posibil, utilizând un formular-tip, toate informațiile și documentele relevante privind persoana în cauză, printre altele, pentru a permite autorităților statului membru de relocare intra-UE să verifice dacă există motive pentru a considera că persoana în cauză constituie o amenințare la adresa securității interne.

(8) Statul membru de relocare intra-UE examinează informațiile transmise de statul membru beneficiar în temeiul alineatului (7) și verifică să nu existe motive întemeiate pentru a considera că persoana în cauză constituie o amenințare la adresa securității interne. Statul membru de relocare intra-UE poate alege să verifice aceste informații prin intermediul unui interviu individual cu persoana în cauză. Persoana în cauză este informată în mod corespunzător cu privire la natura și scopul unui astfel de interviu. Interviul individual are loc în termenele prevăzute la alineatul (9).

(9) În cazul în care nu există motive întemeiate pentru a considera că persoana în cauză constituie o amenințare la adresa securității interne, statul membru de relocare intra-UE confirmă că va reloca intra-UE persoana respectivă în termen de o săptămână de la primirea informațiilor relevante din partea statului membru beneficiar.

În cazul în care în urma verificărilor se confirmă că există motive întemeiate pentru a considera că persoana în cauză constituie o amenințare la adresa securității interne, statul membru de relocare intra-UE informează statul membru beneficiar, în termen de o săptămână de la primirea informațiilor relevante din partea respectivului stat membru, cu privire la natura și elementele subiacente ale unei semnalări din orice bază de date relevantă. În astfel de cazuri, relocarea intra-UE a persoanei în cauză nu are loc.

În cazuri excepționale, atunci când se poate demonstra că examinarea informațiilor este deosebit de complexă sau că un număr mare de cazuri trebuie verificate în același timp, statul membru de relocare intra-UE poate răspunde după termenul de o săptămână menționat la primul și la al doilea paragraf, dar, în orice caz, în termen de două săptămâni. În astfel de situații, statul membru de relocare intra-UE comunică statului membru beneficiar decizia sa de a amâna trimiterea răspunsului în termenul inițial de o săptămână.

Lipsa de acțiune în termenul de o săptămână menționat la primul și la al doilea paragraf sau de două săptămâni menționat la al treilea paragraf echivalează cu confirmarea primirii informațiilor și implică obligația de a reloca intra-UE persoana în cauză, inclusiv obligația de a asigura buna organizare a sosirii acesteia.

(10) Statul membru beneficiar ia o decizie de transfer în termen de o săptămână de la confirmarea primită din partea statului membru de relocare intra-UE. Statul membru beneficiar informează persoana în cauză, în scris, fără întârziere cu privire la decizia de a o transfera în statul membru respectiv și cel târziu cu două zile înainte de transfer, în cazul solicitanților, și cu o săptămână înainte de transfer, în cazul beneficiarilor.

În cazul în care persoana care urmează să fie relocată intra-UE este un solicitant, acesta respectă decizia de relocare intra-UE.

(11) Transferul persoanei în cauză din statul membru beneficiar în statul membru de relocare intra-UE se efectuează în conformitate cu dreptul intern al statului membru beneficiar, după consultări între statele membre în cauză, cât de repede posibil din punct de vedere practic și în 4 săptămâni de la confirmarea primită din partea statului membru de relocare intra-UE sau de la hotărârea definitivă privind un apel sau o revizuire a unei decizii de transfer cu efect suspensiv în conformitate cu articolul 43 alineatul (3).

(12) Statele membre beneficiare și statele membre de relocare intra-UE continuă procesul de relocare intra-UE chiar și după expirarea termenului pentru punerea în aplicare a actelor de punere în aplicare ale Consiliului menționate la articolele 57, 61 și 62 sau a valabilității acestora.

(13) Articolul 42 alineatele (3), (4) și (5), articolele 43 și 44, articolul 46 alineatele (1) și (3), articolul 47 alineatele (2) și (3) și articolele 48 și 50 se aplică *mutatis mutandis* procedurii de relocare intra-UE.

Statul membru beneficiar care efectuează transferul unui beneficiar de protecție internațională transmite statului membru de relocare intra-UE toate informațiile menționate la articolul 51 alineatul (2), informațiile privind motivele pe care beneficiarul și-a întemeiat cererea și motivele care au stat la baza oricărei decizii luate cu privire la beneficiar.

(14) Comisia, prin acte de punere în aplicare, stabilește metode uniforme privind pregătirea și depunerea de informații și de documente în scopul relocării intra-UE. Respectivul acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 77 alineatul (2). Comisia poate consulta Agenția pentru Azil la pregătirea respectivelor acte de punere în aplicare.

Articolul 68

Procedura după relocarea intra-UE

(1) Statul membru de relocare intra-UE informează statul membru beneficiar, Agenția pentru Azil și coordonatorul UE pentru solidaritate cu privire la sosirea în siguranță a persoanei în cauză sau cu privire la faptul că aceasta nu s-a prezentat în termenul stabilit.

(2) În cazul în care statul membru de relocare intra-UE a relocat intra-UE un solicitant pentru care nu a fost încă determinat statul membru responsabil, statul membru de relocare intra-UE aplică procedurile prevăzute în partea a III-a, cu excepția articolului 16 alineatul (2), a articolului 17 alineatele (1) și (2), a articolului 25 alineatul (5), a articolului 29, a articolului 30 și a articolului 33 alineatele (1) și (2).

În cazul în care în temeiul primului paragraf de la prezentul alineat nu poate fi determinat niciun stat membru responsabil, statul membru de relocare intra-UE este cel responsabil de examinarea cererii de protecție internațională.

Statul membru de relocare intra-UE indică în Eurodac faptul că este stat membru responsabil în temeiul articolului 16 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2024/1358.

(3) În cazul în care un solicitant, pentru care statul membru beneficiar a fost determinat anterior drept responsabil din alte motive decât cele menționate la articolul 67 alineatul (5) al doilea paragraf, a fost relocat intra-UE, responsabilitatea pentru examinarea cererii de protecție internațională este transferată statului membru de relocare intra-UE.

Responsabilitatea pentru examinarea oricăror declarații ulterioare sau a oricărei cereri ulterioare a persoanei în cauză în conformitate cu articolele 55 și 56 din Regulamentul (UE) 2024/1348 este, de asemenea, transferată statului membru de relocare intra-UE.

Statul membru de relocare intra-UE indică în Eurodac faptul că este stat membru responsabil în temeiul articolului 16 alineatul (3) din Regulamentul (UE) 2024/1358.

(4) În cazul în care un beneficiar de protecție internațională a fost relocat intra-UE, statul membru de relocare intra-UE îi acordă în mod automat statutul de protecție internațională, respectând statutul acordat de statul membru beneficiar.

Articolul 69

Procedura privind compensarea responsabilității în temeiul articolului 63 alineatele (1) și (2)

(1) În cazul în care un stat membru beneficiar solicită unui alt stat membru să își asume responsabilitatea pentru examinarea unui anumit număr de cereri de protecție internațională în temeiul articolului 63 alineatele (1) și (2), acesta transmite cererea sa statului membru contribuitor și menționează numărul de cereri de protecție internațională cu privire la care acesta din urmă urmează să își asume responsabilitatea în locul relocărilor intra-UE.

(2) Statul membru contribuitor răspunde cererii în termen de 30 de zile de la primirea acesteia.

Statul membru contribuitor poate decide să accepte să își asume responsabilitatea pentru examinarea unui număr de cereri de protecție internațională mai mic decât cel solicitat de statul membru beneficiar.

(3) Statul membru care a acceptat o cerere în temeiul alineatului (2) de la prezentul articol identifică cererile individuale de protecție internațională pentru care își asumă responsabilitatea și indică faptul că este stat membru responsabil în conformitate cu articolul 16 alineatul (3) din Regulamentul (UE) 2024/1358.

*Articolul 70***Alte obligații**

Statele membre informează Comisia, în special coordonatorul UE pentru solidaritate, cu privire la punerea în aplicare a măsurilor de solidaritate, inclusiv a măsurilor de cooperare cu o țară terță.

CAPITOLUL III

Srijinul financiar acordat de uniune*Articolul 71***Srijin financiar**

În conformitate cu principiul solidarității și al distribuirii echitabile a răspunderii, srijinul financiar acordat în urma relocării intra-UE efectuate în temeiul capitolelor I și II din prezenta parte se implementează în conformitate cu articolul 20 din Regulamentul (UE) 2021/1147.

PARTEA A V-A

DISPOZIȚII GENERALE*Articolul 72***Securitatea datelor și protecția datelor**

- (1) Prezentul regulament nu aduce atingere dreptului Uniunii privind protecția datelor cu caracter personal, în special Regulamentelor (UE) 2016/679 și (UE) 2018/1725⁽⁴³⁾ ale Parlamentului European și ale Consiliului și Directivei (UE) 2016/680 a Parlamentului European și a Consiliului⁽⁴⁴⁾.
- (2) Statele membre instituie măsurile tehnice și organizatorice corespunzătoare pentru a asigura securitatea datelor cu caracter personal prelucrate în temeiul prezentului regulament și, în special, pentru a împiedica accesul sau divulgarea ilegală sau neautorizată, modificarea sau pierderea datelor cu caracter personal prelucrate.
- (3) Autoritatea sau autoritățile de supraveghere competente ale fiecărui stat membru monitorizează în mod independent legalitatea prelucrării datelor cu caracter personal de către autoritățile menționate la articolul 52 din statul membru în cauză, în conformitate cu dreptul intern.

*Articolul 73***Confidențialitate**

Statele membre se asigură că autoritățile menționate la articolul 52 au obligația de a respecta normele de confidențialitate prevăzute în dreptul intern, cu privire la orice informație obținută în cursul desfășurării activității lor.

⁽⁴³⁾ Regulamentul (UE) 2018/1725 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 octombrie 2018 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile, organele, oficiile și agențiile Uniunii și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 45/2001 și a Deciziei nr. 1247/2002/CE (JO L 295, 21.11.2018, p. 39).

⁽⁴⁴⁾ Directiva (UE) 2016/680 a Parlamentului European și a Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice referitor la prelucrarea datelor cu caracter personal de către autoritățile competente în scopul prevenirii, depistării, investigării sau urmării penale a infracțiunilor sau al executării pedepselor și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Deciziei-cadru 2008/977/JAI a Consiliului (JO L 119, 4.5.2016, p. 89).

*Articolul 74***Sancțiuni**

Statele membre stabilesc normele privind sancțiunile, inclusiv sancțiunile administrative sau penale în conformitate cu dreptul intern, aplicabile în cazul încălcării prezentului regulament și iau toate măsurile necesare pentru a asigura punerea în aplicare a acestora. Sancțiunile trebuie să fie efective, proporționale și cu efect de descurajare.

*Articolul 75***Calcularea termenelor**

Toate termenele prevăzute în prezentul regulament se calculează după cum urmează:

- (a) un termen exprimat în zile, săptămâni sau luni se calculează de la momentul la care se produce un eveniment sau este efectuat un act; ziua în care se produce evenimentul sau în care este efectuat actul nu intră în calculul celui termen;
- (b) un termen exprimat în săptămâni sau luni se încheie la terminarea zilei din ultima săptămână sau lună corespunzătoare zilei din săptămână sau care cade la aceeași dată a lunii ca data la care s-a produs evenimentul sau a fost efectuat actul de la care s-a calculat termenul;
- (c) în cazul în care, într-un termen exprimat în luni, ziua în care ar trebui să expire termenul nu există în ultima lună a termenului, termenul se încheie la miezul nopții al ultimei zile din acea ultimă lună;
- (d) termenele includ zilele de sâmbătă, duminică și zilele de sărbătoare legală în statul membru în cauză; în cazul în care un termen se încheie într-o sâmbătă, într-o duminică sau într-o zi de sărbătoare legală, următoarea zi lucrătoare este considerată ultima zi a termenului.

*Articolul 76***Domeniul de aplicare teritorial**

În ceea ce privește Republica Franceză, prezentul regulament se aplică numai pe teritoriul său european.

*Articolul 77***Procedura comitetului**

- (1) Comisia este asistată de un comitet. Respectivul comitet reprezintă un comitet în înțelesul Regulamentului (UE) nr. 182/2011.
- (2) Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

În cazul în care comitetul nu emite niciun aviz, Comisia nu adoptă proiectul de act de punere în aplicare și se aplică articolul 5 alineatul (4) al treilea paragraf din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

*Articolul 78***Exercitarea delegării**

- (1) Competența de a adopta acte delegate este conferită Comisiei în condițiile prevăzute la prezentul articol.
- (2) Competența de a adopta acte delegate menționată la articolul 25 alineatul (6) și la articolul 34 alineatul (3) se conferă Comisiei pentru o perioadă de cinci ani de la 11 iunie 2024. Comisia prezintă un raport privind delegarea de competențe cel târziu cu nouă luni înainte de încheierea perioadei de cinci ani. Delegarea de competențe se prelungește tacit cu perioade de timp identice, cu excepția cazului în care Parlamentul European sau Consiliul se opune prelungirii respective cu cel puțin trei luni înainte de încheierea fiecărei perioade.

(3) Delegarea de competențe menționată la articolul 25 alineatul (6) și la articolul 34 alineatul (3) poate fi revocată oricând de Parlamentul European sau de Consiliu. O decizie de revocare pune capăt delegării de competențe specificate în decizia respectivă. Decizia produce efecte din ziua care urmează datei publicării acesteia în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau de la o dată ulterioară menționată în decizie. Decizia nu aduce atingere actelor delegate care sunt deja în vigoare.

(4) Înainte de adoptarea unui act delegat, Comisia consultă experții desemnați de fiecare stat membru în conformitate cu principiile prevăzute în Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legiferare.

(5) De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.

(6) Un act delegat adoptat în temeiul articolului 25 alineatul (6) și al articolului 34 alineatul (3) intră în vigoare numai în cazul în care nici Parlamentul European și nici Consiliul nu au formulat obiecțiuni în termen de patru luni de la notificarea acestuia Parlamentului European și Consiliului sau în cazul în care, înaintea expirării termenului respectiv, Parlamentul European și Consiliul au informat Comisia că nu vor formula obiecțiuni. Respectivul termen se prelungește cu două luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.

Articolul 79

Monitorizare și evaluare

Până la 1 februarie 2028 și apoi anual, Comisia revizuieste funcționarea măsurilor stabilite în partea a IV-a din prezentul regulament și prezintă un raport privind punerea în aplicare a măsurilor stabilite în acesta. Raportul se comunică Parlamentului European și Consiliului.

Comisia reexaminează periodic și cel puțin o dată la trei ani relevanța cifrelor stabilite la articolul 12 alineatul (2) literele (a) și (b) și funcționarea generală a părții III din prezentul regulament, inclusiv dacă definiția membrilor de familie și durata termenelor prevăzute în partea respectivă ar trebui modificate în raport cu situația generală în materie de migrație.

Până la 1 iulie 2031 și, ulterior, la fiecare cinci ani, Comisia efectuează o evaluare a prezentului regulament, în special cu privire la principiul solidarității și al distribuirii echitabile a răspunderii, astfel cum este consacrat la articolul 80 din TFUE. Comisia prezintă Parlamentului European, Consiliului și Comitetului Economic și Social European rapoarte conținând principalele constatări ale evaluării respective. Statele membre transmit Comisiei toate informațiile necesare pentru pregătirea rapoartelor, cel târziu cu șase luni înainte de expirarea termenului în care Comisia trebuie să prezinte fiecare raport.

Articolul 80

Statistici

În conformitate cu articolul 4 alineatul (4) din Regulamentul (CE) nr. 862/2007 al Parlamentului European și Consiliului⁽⁴⁵⁾, statele membre comunică Comisiei (Eurostat) statisticile privind aplicarea prezentului regulament și a Regulamentului (CE) nr. 1560/2003.

PARTEA A VI-A

MODIFICAREA ALTOR ACTE ALE UNIUNII

Articolul 81

Modificarea Regulamentului (UE) 2021/1147

Regulamentul (UE) 2021/1147 se modifică după cum urmează:

1. Articolul 2 se modifică după cum urmează:

⁽⁴⁵⁾ Regulamentul (CE) nr. 862/2007 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 iulie 2007 privind statisticile comunitare din domeniul migrației și protecției internaționale și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 311/76 al Consiliului privind elaborarea de statistici cu privire la lucrătorii străini (JO L 199, 31.7.2007, p. 23).

(a) punctele 1 și 2 se înlocuiesc cu următorul text:

- „1. «solicitant de protecție internațională» înseamnă un solicitant în înțelesul definiției de la articolul 2 punctul 4 din Regulamentul (UE) 2024/1351 al Parlamentului European și al Consiliului (*);
2. «beneficiar de protecție internațională» înseamnă un beneficiar de protecție internațională în înțelesul definiției de la articolul 2 punctul 7 din Regulamentul (UE) 2024/1351;

(*) Regulamentul (UE) 2024/1351 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 mai 2024 privind gestionarea azilului și migrației și de modificare a Regulamentelor (UE) 2021/1147 și (UE) 2021/1160 și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 604/2013 (JO L, 2024/1351, 22.5.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1351/oj>).”;

(b) punctul 4 se înlocuiește cu următorul text:

- „4. «membru de familie» înseamnă un membru de familie în înțelesul definiției de la articolul 2 punctul 8 din Regulamentul (UE) 2024/1351;”;

(c) punctele 11 și 12 se înlocuiesc cu următorul text:

- „11. «resortisant al unei țări terțe» înseamnă un resortisant al unei țări terțe în înțelesul definiției de la articolul 2 punctul 1 din Regulamentul (UE) 2024/1351;
12. «minor neînsoțit» înseamnă un minor neînsoțit în înțelesul definiției de la articolul 2 punctul 11 din Regulamentul (UE) 2024/1351;”;

(d) se adaugă următorul punct:

- „15. «acțiune de solidaritate» înseamnă o acțiune al cărei scop este prevăzut la articolul 56 alineatul (2) litera (b) din Regulamentul (UE) 2024/1351, finanțată prin contribuții financiare furnizate de statele membre, astfel cum se menționează la articolul 64 alineatul (1) din regulamentul menționat.”

2. La articolul 15 se introduce următorul alineat:

„(6a) Contribuția de la bugetul Uniunii poate fi majorată la 100 % din totalul cheltuielilor eligibile pentru acțiunile de solidaritate.”

3. Articolul 20 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 20

Resurse pentru transferul solicitanților de protecție internațională sau a beneficiarilor de protecție internațională

(1) Un stat membru primește, în plus față de alocările sale în temeiul articolului 13 alineatul (1) litera (a) din prezentul regulament, un cuantum de:

- (a) 10 000 EUR per solicitant de protecție internațională pentru care statul membru în cauză devine responsabil în urma relocării intra-UE în conformitate cu articolele 67 și 68 din Regulamentul (UE) 2024/1351;
- (b) 10 000 EUR per beneficiar de protecție internațională relocalat intra-UE către statul membru în cauză în conformitate cu articolele 67 și 68 din Regulamentul (UE) 2024/1351.

Cuantumurile menționate la primul paragraf literele (a) și (b) se majorează la 12 000 EUR pentru fiecare solicitant de protecție internațională sau, respectiv, beneficiar de protecție internațională care este un minor neînsoțit relocalat intra-UE către statul membru în cauză în conformitate cu articolele 67 și 68 din Regulamentul (UE) 2024/1351.

(2) Statul membru care suportă costul transferurilor menționate la alineatul (1) primește o contribuție de 500 EUR pentru fiecare solicitant de protecție internațională sau beneficiar de protecție internațională transferat în alt stat membru.

(3) Statul membru care acoperă costurile transferurilor menționate la articolul 36 alineatul (1) litera (a), (b) sau (c) din Regulamentul (UE) 2024/1351 și efectuate în conformitate cu articolul 46 din regulamentul respectiv primește o contribuție de 500 EUR pentru fiecare solicitant de protecție internațională transferat în alt stat membru.

(4) Cuantumul menționat la alineatele (1)-(3) de la prezentul articol se alocă programului statului membru, cu condiția ca persoana cu privire la care se alocă cuantumul să fi fost efectiv transferată în statul membru respectiv sau să fi fost înregistrată ca solicitant în statul membru responsabil în conformitate cu Regulamentul (UE) 2024/1351, după caz. Respectivul cuantumuri nu se utilizează pentru alte acțiuni din cadrul programului statului membru decât în cazuri justificate în mod corespunzător, aprobate de Comisie prin modificarea respectivului program.

(5) Cuantumul menționat la prezentul articol iau forma unei finanțări nelegate de costuri, în conformitate cu articolul 125 din Regulamentul financiar.

(6) În scopul controlului și al auditului, statele membre păstrează informațiile necesare pentru a permite identificarea corespunzătoare a persoanelor transferate și a datei la care acestea au fost transferate.

(7) Pentru a ține seama de ratele actuale ale inflației, de evoluțiile relevante din domeniul relocării intra-UE și de alți factori care ar putea optimiza utilizarea stimulentei financiare reprezentat de cuantumul menționat la alineatele (1), (2) și (3) de la prezentul articol, Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 37 pentru a ajusta, în cazul în care se consideră că este oportun, și în limitele resurselor disponibile, cuantumul respective.”

4. La articolul 35 alineatul (2) se introduce următoarea literă:

„(ha) executarea acțiunilor de solidaritate, inclusiv o defalcare a contribuțiilor financiare în funcție de acțiune și o descriere a principalelor rezultate obținute ca urmare a finanțării;”

5. În anexa II, la punctul 4 se adaugă următoarea literă:

„(c) sprijinirea acțiunilor de solidaritate, în conformitate cu domeniul de aplicare al sprijinului prevăzut în anexa III.”

6. În anexa VI, la punctul IV din tabelul 1 se adaugă următorul cod:

„007 Acțiuni de solidaritate”.

7. În anexa VI, tabelul 3, se adaugă următoarele coduri:

„006 Relocare și admisia umanitare

007 Protecție internațională (transferuri în țară)

008 Protecție internațională (transferuri în afara țării)

009 Acțiuni de solidaritate”.

Articolul 82

Modificarea Regulamentului (UE) 2021/1060

Regulamentul (UE) 2021/1060 se modifică după cum urmează:

1. La articolul 36 se introduce următorul alineat:

„(3a) Prin derogare de la alineatul (3) de la prezentul articol, nu se acordă contribuții din partea Uniunii pentru asistența tehnică pentru sprijinirea acțiunilor de solidaritate, astfel cum sunt definite la articolul 2 punctul 15 din Regulamentul FAMI și la articolul 2 punctul 11 din Regulamentul IMFV.”

2. Articolul 63 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (6) se adaugă următorul paragraf:

„Primul paragraf de la prezentul alineat nu se aplică sprijinirii acțiunilor de solidaritate, astfel cum sunt definite la articolul 2 punctul 15 din Regulamentul FAMI și la articolul 2 punctul 11 din Regulamentul IMFV.”;

(b) la alineatul (7) se adaugă următorul paragraf:

„În cazul în care un program este modificat pentru a introduce sprijin financiar pentru acțiunile de solidaritate, astfel cum sunt definite la articolul 2 punctul 15 din Regulamentul FAMI și la articolul 2 punctul 11 din Regulamentul IMFV, programul poate prevedea că cheltuielile legate de o astfel de modificare sunt eligibile începând cu 11 iunie 2024.”

PARTEA A VII-A

DISPOZIȚII TRANZITORII ȘI DISPOZIȚII FINALE

Articolul 83

Abrogarea Regulamentului (UE) nr. 604/2013

Regulamentul (UE) nr. 604/2013 se abrogă cu efect de la 1 iulie 2026.

Trimiterile la regulamentul abrogat se interpretează ca trimiteri la prezentul regulament și se citesc în conformitate cu tabelul de corespondență din anexa II.

Regulamentul (CE) nr. 1560/2003 rămâne în vigoare, cu excepția cazului în care este modificat prin acte de punere în aplicare adoptate în temeiul prezentului regulament și până la momentul unei astfel de modificări.

Articolul 84

Măsuri tranzitorii

(1) Atunci când o cerere a fost înregistrată după 1 iulie 2026, orice evenimente care pot atrage responsabilitatea unui stat membru în temeiul prezentului regulament sunt luate în considerare, chiar dacă preced data respectivă.

(2) Statul membru responsabil de examinarea unei cereri de protecție internațională înregistrate înainte de 1 iulie 2026 este determinat în conformitate cu criteriile prevăzute în Regulamentul (UE) nr. 604/2013.

(3) Până la 12 septembrie 2024, Comisia, în strânsă cooperare cu organele, oficiile și agențiile relevante ale Uniunii și cu statele membre, prezintă Consiliului un plan comun de punere în aplicare pentru a se asigura că statele membre sunt pregătite în mod adecvat să pună în aplicare prezentul regulament până la 1 iulie 2026, evaluând lacunele și etapele operaționale necesare, și informează Parlamentul European cu privire la acesta.

Pe baza acestui plan comun de punere în aplicare, până la 12 decembrie 2024, fiecare stat membru elaborează, cu sprijinul Comisiei și al organelor, oficiilor și agențiilor relevante ale Uniunii, un plan național de punere în aplicare care stabilește acțiunile și calendarul pentru executarea lor. Fiecare stat membru încheie punerea în aplicare a planului său până la 1 iulie 2026.

În scopul punerii în aplicare a prezentului articol, statele membre pot utiliza sprijinul organelor, oficiilor și agențiilor relevante ale Uniunii, iar fondurile Uniunii pot furniza sprijin financiar statelor membre, în conformitate cu actele juridice care reglementează organele, oficiile, agențiile și fondurile respective.

Comisia monitorizează îndeaproape punerea în aplicare a planurilor naționale de punere în aplicare menționate la al doilea paragraf.

În primele două rapoarte menționate la articolul 9, Comisia prezintă situația actuală a punerii în aplicare a planului comun de punere în aplicare și a planurilor naționale de punere în aplicare menționate la prezentul alineat.

În așteptarea rapoartelor menționate la al cincilea paragraf de la prezentul alineat, Comisia informează Parlamentul European și Consiliul, la fiecare șase luni, cu privire la stadiul punerii în aplicare a planului comun de punere în aplicare și a planurilor naționale de punere în aplicare menționate la prezentul alineat.

*Articolul 85***Intrare în vigoare și aplicare**

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament se aplică începând cu 1 iulie 2026.

Cu toate acestea, articolele 7-15, articolul 22 alineatul (1) al patrulea paragraf, articolul 23 alineatul (7), articolul 25 alineatele (6) și (7), articolul 34 alineatele (3) și (4), articolul 39 alineatul (3) al doilea paragraf, articolul 40 alineatul (4), articolul 40 alineatul (8) al doilea paragraf, articolul 41 alineatul (5), articolul 46 alineatul (1) al cincilea paragraf, articolul 46 alineatul (4), articolul 48 alineatul (4), articolul 50 alineatul (1) al doilea paragraf, articolul 50 alineatul (5), articolul 52 alineatul (4), articolele 56 și 57, articolul 64 alineatul (3), articolul 67 alineatul (14) și articolele 78 și 84 se aplică de la 11 iunie 2024.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în statele membre în conformitate cu tratatele.

Adoptat la Bruxelles, 14 mai 2024.

Pentru Parlamentul European

Președintele

R. METSOLA

Pentru Consiliu

Președintele

H. LAHBIB

ANEXA I

Formula pentru cheia de repartizare în temeiul articolului 66:

$$\text{Efect populație}_{SM} = \frac{\text{Populație}_{SM}}{\sum_{i=1}^n \text{Populație}_{SM}}$$

$$\text{Efect PIB}_{SM} = \frac{\text{PIB}_{SM}}{\sum_{i=1}^n \text{PIB}_{SM}}$$

$$\text{Cotă}_{SM} = 50 \% \text{ efect populație}_{SM} + 50 \% \text{ efect PIB}_{SM}$$

n: numărul total de SM

ANEXA II

Tabel de corespondență

Regulamentul (UE) nr. 604/2013	Prezentul regulament
Articolul 1	Articolul 1
Articolul 2, litera (a)	Articolul 2 punctul 1
Articolul 2, litera (b)	Articolul 2 punctul 3
Articolul 2, litera (c)	Articolul 2 punctul 4
Articolul 2, litera (d)	Articolul 2 punctul 5
Articolul 2, litera (e)	Articolul 2 punctul 6
Articolul 2, litera (f)	Articolul 2 punctul 7
Articolul 2, litera (g)	Articolul 2 punctul 8
Articolul 2, litera (h)	Articolul 2 punctul 9
Articolul 2, litera (i)	Articolul 2 punctul 10
Articolul 2, litera (j)	Articolul 2 punctul 11
Articolul 2, litera (k)	Articolul 2 punctul 12
Articolul 2, litera (l)	Articolul 2 punctul 13
Articolul 2, litera (m)	Articolul 2 punctul 14
Articolul 2, litera (n)	Articolul 2 punctul 18
Articolul 3	Articolul 16
Articolul 4	Articolul 19
Articolul 5	Articolul 22
Articolul 6	Articolul 23
Articolul 7	Articolul 24
Articolul 8	Articolul 25
Articolul 9	Articolul 26
Articolul 10	Articolul 27
Articolul 11	Articolul 28
Articolul 12	Articolul 29
Articolul 14	Articolul 31
Articolul 15	Articolul 32
Articolul 13	Articolul 33
Articolul 16	Articolul 34
Articolul 17	Articolul 35
Articolul 18	Articolul 36
Articolul 19	Articolul 37
Articolul 20	Articolul 38
Articolul 21	Articolul 39
Articolul 22	Articolul 40

Regulamentul (UE) nr. 604/2013	Prezentul regulament
Articolul 23	Articolul 41
Articolul 24	Articolul 41
Articolul 25	Articolul 41
Articolul 26	Articolul 42
Articolul 27	Articolul 43
Articolul 28	Articolul 44
Articolul 29	Articolul 46
Articolul 30	Articolul 47
Articolul 31	Articolul 48
Articolul 32	Articolul 50
Articolul 34	Articolul 51
Articolul 35	Articolul 52
Articolul 36	Articolul 53
Articolul 37	Articolul 55